

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SİYAH MAVİ

BİROL OĞUZ

POLİSİYE

DK
DOĞAN
KİTAP

15 temmuz perşembe Atatürk Havalimanı İç Hatlar Terminali Saat 18.10

"Fikrini mi değiştirdin?" diye sordu Cengiz. Oturduğu yerden arkaya dönüp taksiye binmeye çalışan Suat'a kucağındaki orkideleri işaret ederek konuşmasını sürdürdü: "Bunların tanesinin kaç para olduğunu biliyor musun?"

"Evet, Feyzullah az önce söyledi" diyen Suat'ın sesi kupkuruydu. Cengiz yeniden dönüp bakışlarını bu kez de Suat'ın, giysilerine dikti.

Giderken giydiği buruşuk Hawaii gömlek hâlâ üzerindeydi Suat'ın, beanie şapkası ve güneş gözlüğü de yerli yerindeydi.

Kucağındaki orkideler, Menekşe Hanım'ın kocasından bir teşekkür hediyesiydi. Adam, Suat'ın şehir dışında olduğunu öğrendiği Hilmi'den, dönüşünde onu orkidelerle karşılamasını istemiş, Hilmi de bu işi, Suat'ı havaalanında karşılayacak olan taksici Feyzullah'a havale etmişti. Bir gazeteci olarak sezgileri zayıf olsa da Suat'taki tuhaflığın farkındaydı Cengiz. Yine de susmayı beceremedi:

"Bu çiçeklere verilen parayla üç asgarî ücretlinin aylığı ödenebilir!"

"Seni buraya çiçekler hakkında konuşmak için çağırmadım Cengiz!" Bu dondurucu ses tonu, Cen -giz'i şakacı tavrından vazgeçirdi. Suat, çantasından çıkardığı dijital fotoğraf makinesini Cengiz'e uzattı. Makineyi, her an vazgeçebilirmiş gibi alan Cengiz dayanamayıp sordu:

"Bu konu hakkında fikrini değiştiren ne oldu?"

"Konuştuklarımızı düşündüm. Söylediklerinde gerçek payı çok fazla. Hep öyle olmaz mı zaten... Yalnız, içinde üç özel poz var, onları geri isterim."

"CD'ye yükleyip sana yollarım. İstersen makinenin hafızasını silmeyebilirim."

"Boş ver. Şimdilik ona ihtiyacım yok" diyen Suat yeniden durgunlaştı. Sonra birden konuşmaya karar verip hızla olayları anlatmaya başladı. Cengiz eliyle durmasını işaret edip cebinden çıkardığı kayıt cihazını çalıştırarak baştan başlamasını ve son sekiz günün olaylarını bütün ayrıntılarıyla anlatmasını istedi...

7 temmuz çarşamba İstanbul, Gümüşsüyü Suat'ın dairesi Saat 12.17

"Size söylemiştim ., eee..." Hay Allah! Kadının adı...

"Menekşe!"

"Evet, Menekşe Hanım, dediğim gibi. Yurtdışı seyahatimden dönünceye kadar başka bir araştırma kabul edemem" diyen Suat masasının yanında ayakta durduğu yerden, önündeki bileti bezgince itti.

" Pekine zaman döneceksin?" Anlaşılan kadının vazgeçmeye niyeti yoktu.

"Belli değil. Dönüşümü beklemeye razıysanız telefonlarınızı yazdım, döner dönmez de sizi ararım." Suat, elimden gelen bu kadar tavrıyla cevap verdi, ama Menekşe Hanım konuyu kapatmaya pek niyetli değildi.

"Beklemek mi? Bir gün bile bekleyemem. Gerçeği hemen öğrenmem lazım. Onun kiminle ne yaptığını düşünmekten uykularım kaçıyor. Suat, sen de ka -

1 2

Birol Oğuz

dinsin! Beni böyle bırakırsan vicdanın rahat eder mi?" Suat bir şey söylemedi ama Menekşe Hanım'ı bu şekilde bırakmaktan duyacağı memnuniyeti de aklından geçirmeden edemedi.

"Sen döndüğünde ben çoktan üzüntüden ölmüş olacağım! Tatile gitmenin sırası mı? Ne halde olduğumu anlamıyor musun ?" Açıkçası Menekşe Hanım, yedi yaşında, şımarık, ruh hali sürekli değişen bir çocuk gibi, yalvarmayla karışık bir inatçılıkla, istediğini her zaman elde etmiş biriydi.

Tepesi attı atacak durumdaki Suat:

"Hanımefendi! Benim tatile filan gittiğim yok! Ben en iyisi size başka birini bulayım" dedi. İcini çekerek sürdürdü: "Size başka bir dedektif ayarlayayım." Suat, telefonu kadının yüzüne kapatma isteğini engellemek için çok çaba harcıyordu.

"Başka birini değil, ben seni istiyorum. Ayrıca Ay-şen Çolakoğlu için yaptığını benim için de yapmanı istiyorum!"

"Olayı hatırlamıyorum." Suat saatine bakıp bir kez daha iç geçirerek sordu: "Başarılı bir boşanma mı olmuştu?"

"Boşanma mı? Ne boşanması ayol? Adam şimdi köpek gibi, kadının peşinden ayrılmıyor" diyen Menekşe Hanım, attığı şuh çığlığın hemen ardından şımarık kız çocuğu sesiyle devam etti: "Aynı şeyi benim için de yapmanı istiyorum, Suatçığım."

"Yapabileceğim en iyi teklif, ben yokken onu iyice izlettirip gelişmeleri size bildirmek." Suat, kendi kendine bunun ekmek parası türünden bir iş olduğu-

Siyah Mavi

1 3

nufark edip isteksizce konuştu.

"Evet, ama..." Suat, kadına itiraz şansı bırakmadan sözünü kesti.

"Bulmam gereken detayları biliyorsunuz. Onları bana fakslayabilirsiniz. Bu iş için aldığım ücreti ve banka hesap numaramı da biliyorsunuz. Faksınızı ve avansımı aldığımda onu izlemeye ve size haftalık rapor vermeye başlarım."

"Evet ama, Suat..."

"Şimdi kusura bakmayın ama diğer hatta başka biri var. Sizden haber bekliyorum. Hoşça kalın Menekşe Hanım."

Suat masanın üstünden kızının resmini aldı ve üzerinde bir tasarımcıdan ücret karşılığı kabul ettiği modern çizgilerle bezeli halı ile bir iki kilimin serili olduğu tahta döşemeli geniş salonu bir uçtan diğerine geçti. Bakışlarını elindeki resimden uzaklaştırıp pencereden dışarıya Boğaz yönünden esen lodosla havalanan, bir pençe darbesiyle aşağı çekilen ve sonra yeniden rüzgârın etkisine kapılan yaprakla oynayan ve bunu sürekli tekrarlayan kediye dikti.

Suat daldığı noktadan bakışlarını uzaklaştıran kadar telefonun zili üç defa çaldı. Gözlerini elindeki resimden ayırmaksızın "Suat Erez, buyurun" diyerek telefonu cevapladı.

"Suat, ben Carter."Karşıdaki ses, Suat'ı " Stuart" olarak telaffuz ediyordu.

Suat, masasının basma oturdu. Daha ilk sözcükte, ağızındaki heceyi kekelemesinden, deri koltuğuna

1 4

Biröl Oğuz

yaslanarak sırtıttığını tahmin ettiği arayan kişinin, kim olduğunu biliyordu. Carter, Amerikan Konsolosluğu'nda çalışıyordu ve Türkiye'de başı derde giren Amerikan vatandaşları için bir konuda araştırma yapılması gerektiğinde kendisini arıyordu. Bu işten, tabii ki en az Suat kadar o da kârlı çıkıyordu. Nedenini bilmeden huzuru kaçan Suat, alaycı bir sesle sordu:

"Umarım, onun izini kaybettiğini söylemek için aramadın!" Karşı taraf duraksayınca Suat, içinden "Bingo!" diye geçirdi. Carter hemen toplardı:

" Yokcanım, nerden çıkardın! Yalnız... nasıl desem, gidişini biraz ertelememiz gerekecek!" diye bir şeyler geveledi.

Suat'ın hissettiği hayal kırıklığının büyüklüğü, herhangi bir zamanda adamın huzursuz olmasından alacağı keyfi bastırdı. Carter, son üç yıldır Suat'ın Amerika'nın kim bilir hangi köşesinde yaşayan eski kocası ile kendisinden kaçırdığı kızını bulması için sözde yardımcı olmuş, ama beş para etmeyen geçersiz bilgilerle Suat'ı oyalayıp durmuştu. Suat, eski kocasının Amerikan National Security Agency'de her nasılsa şu anda çalıştığını öğrenebilmişti ve onları bulmak üzere de Amerika'ya gitmek üzereydi. Sorusunu yineledi:

"İzlerini kaybettin değil mi? Yeniden bulmak için zaman kazanmaya çalışıyorsun!"

"Hayır, hayır. Öyle demek istemedim!"

Suat adamın ayaklarını huzursuzca salladığını gözünün önüne getirir gibi oldu. Alttan alması gerektiğini bildiği halde sinirlerine hâkim olamıyordu.

Siyah Mavi

1 5

" FBI'yı layakın ilişkide olduğunuzu ve onların da Amerika'nın her deliğinde ne olduğunu bildiklerini sanıyordum!"

"Suat, ben öyle bir şey söylemedim!"

"Ne yani CİA, FBI ajanlarının neler bildiğini öğrenecek güçte değil mi?"

"Ben CİA ajanı değilim, bunu kaç kere söylemeliyim!"

"Tabii. Türkiye'de yaşayan hiçbir Amerikalının olmadığı gibi. Bahçivanınız bile casusçuluk oynuyor, kimi kandırıyorsun?" diye bağırın Suat sakinleşmeye çalışarak sürdürdü:

"Senin için yaptığım son işten sonra kızımı bulacağına söz vermiştin!"

Suat'ın sesindeki çaresizliği fark eden Carter hemen bundan yararlanıp sesini sertleştirdi:

"Bak, ben ne FBI ajanı ne de CİA casusuyum, ama işim gereği herkesle iyi geçinirim. Kızını bensez bulacağını sanıyorsan yanılıyorsun!"

Suat, adamın kontrolü ele geçirmekten duyduğu hoşnutlukla arkasına yaslanıp koltuğunu geriye doğru itişini gözünün önüne getirebiliyordu. Hatta boştaki eliyle yağlı ensesini sıvazladığını bile görür gibi oldu. Carter pişkinlikle sürdürdü:

"Herkes NSA'nın dış dünyaya ne kadar kapalı olduğunu bilir Suat. Oysa ben senin için dağları yerinden oynatıyorum. Yalnız bu arada bana küçük bir iyilik yapmanı isteyecektim. İki üç günlük bir araştırma. Sonra ver elini Amerika. Bir hafta sonra da velayet davası için mahkemeye başvurmuş olacaksın!"

1 6

"Senin bu palavralarına daha ne kadar inanmam gerekecek söyler misin?" Suat iyiden iyiye sinirlenmişti.

"Suat! Bir tek seninle çalışmadığımızı hatırlatmak isterim!"

"Ben de sana muhasebecilerden sonra, sırları en iyi dedektiflerin bildiğini ve ağzımı sıkı tutmak için de söz vermediğimi hatırlatırım!" dedi Suat, meydan okurcasına.

"Bak Suat," tekrar öne eğildiği için koltuğun derisi gıcırdadı, "Bu iş için çok baskı yapıyorlar. Sadece en tepedekinden değil, ucu ta Washington'a kadar gidiyor. Bu işi ya kabul et ya da reddet."

Suat cevap vermeden önce yeniden duraksadı: "Okey, ama en azından bu işe başlamadan önce bana kızımın ve eski kocamın nerede olduklarını söylemelisin. Her şeyden önce senden bunu istiyorum."

"Bunu telefonda söyleyemem. Bir saat içinde bir yerde buluşmaya ne dersin?" "Buraya gelebilir misin?"

"Biliyorsun ki gelemem. Taksim'deki McDo - nald's'tabulaşalım."

Telefon ahizesini eline aldığından beri Suat ilk defa gülümsedi:

"Ah, ne yaratıcı bir fikir! Bayılırım oraya!" Carter ruhsuz bir şekilde "Görüşmek üzere" dedi ve telefonu kapattı.

Carter'inseçtiği restoran öğle vaktini geceli çok olduğu halde epeyce kalabalıktı. Carter salonun en siyan Mavi

uzakköşesine, tam da Suat'ın kafasında canlandırdığına benzer bir yere oturmuştu. Suat'ın masaya yaklaşmasını dikkatle izlerken bir yandan da tabağında-ki kızarmış patatesleri teker teker ağzına tıkiyordu. Suat yanına geldiğinde salonu ve restoranın önündeki caddeyi incelemek üzere bakışlarını ondan ayırdı.

"Bir şey yemez misin?" diyerek eliyle önündeki, içinde yarısı boşalmış büyük kola bardağı, tırtıklanmış bir Big Mac ve kızarmış patateslerin bulunduğu kahverengi plastik tepsiyi gösterdi. Suat, tepsideki artık yiyeceklerin görünüşünden bunların onun ikinci mönüsü olup olmadığını çıkarmaya çalıştı. Carter, normalde yiyeceklerini hiç ziyan etmeyen bir tipti çünkü.

Suat yüzünde masum bir gülümsemeyle masaya otururken "Ben sadece kahve içeceğim" dedi. Carter, yüzündeki soğuk ifadeyle çenesini sıvazlayıp sandalyenin yanında, yerde duran paketi almak için eğildi.

"Senin de bir şeyler yiyeceğini sanmıştım, oğlum bunları biriktiriyor da..." Eliyle çocuk mönüsünün yanında getirilen oyuncağı işaret etti.

"Hayır, kahve yeterli benim için" diyerek kollarını göğsünde birleştirip tebessümle geriye yaslandı. Carter suratını astı, gereksiz gelgitlerden hiçbir zaman hoşlanmazdı. Bunu özellikle başka birisi için yapıyorsa.

Bakışlarını Suat'tan kaçırarak huzursuzca yerinde kıpırdandı ve "Bilirsin, böyle yerlerde kahve her zaman bayattır!" dedi. Ağzına üç dilim patates daha

atarakgösterişle çiğnedi. Gözlerini kendisine doğru eğilen Suat'a dikti.

"Benim dedektif olduğumu unuttun galiba, içeri girerken kahveyi tazelediklerini gördüm" diyerek tekrar arkasına yaslandı Suat. Carter, ayağa kalkmak için masaya tutunup sandalyesini geriye itti ve paytak adımlarla kasaya doğru ilerledi.

Elinde iki bardak kahve ve üstüne dondurma konmuş bir elmalı payla geri döndü. Suat'ın kahvesini abartılı bir kibarlıkla önüne yerleştirdi ve dudağını bükerek yerine oturdu.

"Bana kültür emperyalizmi, Amerika'daki şişmanlık ve dünyanın her tarafına yayılan bu öldürücü diyet hakkında söylev çekmeden önce hemen şunu söyleyeyim: kapıda, bu şeyleri yedirtmek için insanları zorla içeri sokan birini olmadığını fark ettin, değil mi?" kendini beğenmiş bir şekilde geriye yaslandı. "Evet, biz her zaman en üstteyiz. Bu yüzyılın da geçen yüzyıl gibi bizim olacağı kesin! Söyle kimin tepede olmasını istedin? Çinlilerin mi yoksa Rusların mı?" Öne eğilip kahvesinden iri bir yudum aldı. Ağzını yaktığı için de hemen kolaya saldırdı.

Suat içtenlikle güldü ve koluna dokunup "Asla böyle bir şey demedim! Hepsini kafandan uyduruyorsun" dedi. Büyük bir ciddiyetle de ekledi: "Ben buraya bunları dinlemek için değil, kızımı görmem için neden bana izin vermediğini öğrenmeye geldim."

"Bunu sana daha önce de söyledim. İstedığımız sadece küçük bir bilgi. Sana göre delil diyelim, on-

dansonra canın ne isterse yapabilirsin" dedi ve bir kez daha sandalyesine yaslandı.

"Hadi, biraz bahset bakalım."

Lafa başlamadan önce, yanındaki sandalyenin üzerindeki evrak çantasına hafifçe vurarak:

"Bilmek isteyeceğin her şey bu dosyanın içinde" dedi ve devam etmeden önce çevreyi kolaçan etti. "Konunun önemini tekrarlamama gerek yok, değil mi? Çok hassas bir mevkide bulunan yabancı uyruklu birisi."

"Amerikalı mı?" diye sordu Suat.

"Aslında Avustralyalı."

Suat şaşırılmıştı. "Başı belada olan yabancıları kurtarmak için büro mu açtın?"

"Gözlerinden zekâ fışkırıyor Suat. Amerikalı veya Avustralyalı ne fark eder senin için? Bizim için çalışan biri. Körfez Savaşı'ndan sonra Irak'taki Birleşmiş Milletler kimyasal ve nükleer silah soruşturmasını yürüten Richard Butler'ı hatırlıyor musun?" Suat başını salladı. "Avustralyalıydı değil mi? Gerçekten de onun BM için çalıştığını mı zannediyorsun? Anlayacağın bu adam da Butler gibi."

"Birleşmiş Milletler mi?"

"Hayır, İMF. Bir özelleştirme olayında buraya danışman olarak gönderildi" diye cevapladı ve tabaktan aldığı bir kaşık dolusu elmalı payı ağzına götürdü. Hâlâ çok sıcaktı. Yutmadan önce dudaklarını büzüp üfleyerek ağzındaki lokmayı soğutmaya çalıştı. Kendisini boş gözlerle seyreden Suat'a baktı. "İMF genel merkezinin nerede olduğunu biliyor musun?"

20

Biröl Oğuz

Dudağını bükmekten kendini alıkoyamadı. Suat hâlâ sessizdi. "Washington şüphesiz." Suat'ın yerine cevap vermişti. Salonu tekrar gözden geçirdi ve Suat, Avustralya aksanını taklit ederek, sorduğu sorudan önce bakışlarını Carter'ın baktığı yana çevirdi:

"Bu 'kanguru' ne yapıyor, karısını mı aldatıyor?"

Carter kahkahasını koyverdi. "Evet, aslında öyle denebilir; yok, ama bu karısına karşı yapılmış bir şey değil. Başdanışman olarak çok önemli bir pozisyonda ve sadece kurula hesap veriyor. Politik olarak yanlış yapmadığı sürece onun gibi insanları kimse kontrol edemiyor. Yaptığı iş normal bir iş gibi değil. Kendi programını kendisi hazırlıyor. Gitmek istediği bölgedeki gezilerinde, nereye ve ne zaman gideceğine kendisi karar veriyor."

Suat saatine bakıp Carter'ın sözünü kesip "Sadece benden ne istediğini söyle. Bu sömürgecilik hikâyeleri gerçekten beni ilgilendirmiyor" dedi. Hâlâ kızgındı; özellikle karşısında oturan bu şişko hödükle çalışmak zorunda kaldığı için de kendisine. Tek ödülü, hizmetleri için ondan sızdıracağı yüklü meblağ olacaktı.

"Yine aynı şeyi yapıyorsun!" Alınmış gibiydi. "Probleminin ne olduğunu bilmiyorum. Nedir senin derdin

Allah aşkına? İnsanlar her gün gelip Amerika'ya göç kâğıtlarını almak için konsolosun önüne sıraya diziliyor. Sense Fidel Castro'nun kızı gibi davranıyorsun!"

"Benim problemim mi? Bir anneyi kızından uzak tutmaya çalışıyorsanız işte bu benim problemimdir!"

Siyah Mavi

21

Bir şey daha: herkes sizin gibi olmak istemiyor, bunu da bilmiş olun!" Bu sözler Suat'ın ağzından öfkeyle döküldü.

"Tamam, tamam!" Carter, ellerini havaya kaldırdı. "Biz istediğimizi alalım, sen de vakit kaybetmeden buradan toz olup eski kocanın peşine düşersin." Suat çelik gibi bakışlarla onu süzüyordu. "Bilmek istediğin her şey bu dosyada." Yanındaki sandalyenin üzerinde duran Samsonite çantayı işaret ederek sürdürdü: "Sadede gelirsek: bir kaçakçılık halkasında parmağı var, ya da bu halkanın beyni bu adam. Dalış tutkusunu paylaştığı genç ve şımarık bir sürü arkadaşı var. Tek problemleri, balıklara bakmaktan sıkılmışlar ve kaçakçılık yapıp dalışlarına biraz renk katmaya karar vermişler." Carter kaşlarını kaldırmış olan Suat'a baktı, "Tarihî eser kaçakçılığı, narkotik değil" diyerek gülümsedi. "Toplum tarafından biraz daha anlayışla karşılanan fakat kazancı narkotikten hiç de geri kalmayan bir iş. Batık kentleri saymazsak güney kıyılarında binlerce yıllık pek çok gemi enkazı olduğunu sana anlatmama gerek yok her halde!"

"Yani, aşağıda gezinirken cebine ufak tefek bir iki şey atıyor; bunda fazla heyecanlanacak bir durum yok. Öyle değil mi" diye sordu Suat.

"Gazetelerin ekonomi sayfalarını okuyup okumadığını bilmiyorum ama bu aralar gündemde, stand - by, rescheduling gibi birçok hassas görüşme var. Burns , yani adı geçen kişi söylediğim gibi özelleştirme uzmanı. Ülkelerdeki özelleştirme' işlerini, geleneksel ' Yanki' yöntemiyle yapıyor; her neyse,

22

Birol Oğuz

burayaatandı ve bu görüşmelerde çok derin ilişkiler içinde."

"Öyleyse uyar onu!" Suat sözünü kesti.

"Denemediğimizi mi sanıyorsun? Tabii ki arkadaşları aracılığıyla ve diplomatik bir dille; inkâr ediyor ve bu kötü niyetli dedikodunun, sürdürülen görüşmelere zarar vermek için yapılan bir girişim olduğu bahanesine sığınarak bize meydan okuyor. Kendini beğenmiş orospu çocuğunun teki! Ayrıca bu durumdan sizinkiler de rahatsız, ama hem özelleştirmelerden beklentileri yüzünden hem de bizimkileri çiğnememek adına şimdilik bir şey yapmıyorlar!"

Suat masaya dirseklerini dayayabilmek için öne eğilip Carter'ın tepsisini ileri itti. "Hımm... şimdi anladım" dedi. "Bunu burada, hemen şimdi çözebiliriz. Sen veya seni kontrol edenler, bunun ortaya çıkacağından, ' Burns' ve uluslararası finans kurumlarının adının kötüye çıkmasının bir skandala yol açacağından korkuyorlar. Haklı mıyım?"

Carter, Suat'a kuşku dolu gözlerle bakarak "Devam et" dedi.

"Hepsinden önemlisi, Burns gibi birinin maaşı senin benim gibilerin ancak rüyasında görebileceği bir

paradır. Üstelik çok genç ve hırslı; birkaç bin dolarlık heykel, boncuk vb için kariyerini tehlikeye atacağını sanmam, ikincisi, eğer tarihî eser çalmaktan aldığı haz bağımlılık yapmışsa medyaya ve şubeye, görüşmelerin bitmesine kadar bu durumun saklı tutulması gerektiği söylenebilir. Sonra da hemen etrafı karayla çevrili ülkelerden birine postalanır. İsviçre,

Siyah Mavi

23

Macaristan, Bolivya gibi."Suat, geriye yaslanıp ellerini ovuşturdu.

"Şimdi şu adresi ver bana da, beni bilet değiştirme zahmetinden kurtar." Suat, yüzündeki tebessümle elini ona doğru uzattı. Sandalyesine yaslanmış oturan Carter hafifçe öne eğildi.

"Suat, iş bu kadar basit değil. Elimizdeki tüyo da şu: gerçi bunu gereğinden fazla abartmak istemiyorum, ama hazine var bu işin içinde; değeri bir milyar dolan aşan çok değerli taşlar, parçalar... Şimdi bu noktada anlayabileceğimizi sanıyorum. Sanırım bu kadar para için kariyerini tehlikeye atabilirsin. Kimse anlamadığı sürece erken emeklilik için başvurur, sonra da deniz kenarında oturup kitabını yazabilirsin."

"Ve sen de benim onu enselememi istiyorsun, değil mi?" İnanamayarak sordu.

"Hayır! İsteddiğimiz biraz delil. Böylece onu köşeye sıkıştırabiliriz."

"A, daha olaylara karışıp karışmadığından bile şüphelisiniz öyle mi?"

"Hiçbir zaman emin olamazsın. Biliyorsun, suçu kanıtlanana kadar herkes suçsuzdur. Sualtı tarihî eser kaçakçılığı ve arkeoloji hakkında yetkili bir uzman sana yardımcı olacak, ama resmen görevli değil." Bir an durdu Carter, dönüp çantasını açarak kaim bir dosya çıkardı ve kaldığı yerden sürdürdü. "Bu olayda yetkililerle çok yakın çalışıyoruz. Kimse bakanlığa bağlı olan İMF admm bir skandala kanşması -* na razı değil. Her neyse sen şunu bir oku." Dosyayı Suat'a uzattı. "Sormak istediğin bir şey varsa beni

24

3 i r o I Oğuz

arayabilirsinve Arif, uzmanımız, seni cebinden arayacak. Bu olaya iyi hazırlanmış, bu işi iyi götürecek ve de..." Cümlesini sırtarak bitirdi: "Kadınları etkileyen biri!"

"Başka insanlarla çalışmadığımı biliyorsun; tarzım değil. Eğer o herifle çalışmamı istiyorsan bana iki katı ödemelisin." Suat yan gözle Carter'a baktı, yaptığı işten gittikçe daha da memnun görünüyordu.

"Para sorun değil. Ne zaman istersen fatura gönder. Bu işin sonunu getireceğini biliyorum." Cömertçe elini salladı.

"Ayrıca istanbul dışındaki işler için her zaman ek bir ücret alırım."

"Problem yok!" Carter'ın sırtması yüzüne yayıldı.

"Eklemek istediğin bir şey var mı? İsteddiğini almadan, bana eski kocamın adresini vereceğini düşündüğüm için aptal olmalıym." Suat gitmek üzere hazırlandı. Carter gülümsemeyi kesip Suat'ı durdurmak üzere elini uzattı.

"Başka bir şey daha var. Burhan Fidana, Burns'ün en yakın arkadaşı ve bu işte ortağı olduğunu sanıyoruz." Carter, Suat'ın yüzündeki değişikliği fark etti. "Evet Vedat'ın oğlu." Sürdürdü. "Burhan, kendini hep kanunlara uyan bir işadamı olarak lanse etmiştir ama, her zaman da doğru yoldan sapmıştır. Boyalı basın için iyi bir malzemedir. Şöyle söylersek, biraz tahsil, biraz seyahat, biraz da kültür ekersen üstüne, görünüşte bir beyefendi ortaya çıkıyor. Gittiği pahalı okul ve üniversite kendisine bir referans olmuştur, ama gerçekte doymak bilmez bir açgözlülüğü var ve bir

Siyah Mavi

25

kabadayı olan babasından çok daha merhametsiz. Yarattığı imaja o kadar önem verir ki bunun zedelenmesi ihtimaline karşılık, çevresinde kıpırdayan her şeyi kontrol altında tutan küçük ordusu olmaksızın da hiçbir yere gitmez."

"Bana ne anlatmaya çalışıyorsun?" diye sormadan edemedi Suat.

"Sana söylemek istediğim..." Carter, Suat'a iyice yaklaşp kolunu sıktı. "Çok, ama çok dikkatli ol. Bu sefer kahramanlık yapmak yok. ihtiyacımız olan Burns'ün tarihî eser kaçakçılığına karışp karışmadığına dair birkaç delil bulmak. Ondan sonra serbestsin. Ha, evet... başka bir şey daha var: Amerikalı genç bir arkeolog geçen hafta kıydan uzak bir mesafede ölü bulundu. O da 'şirket' için çalışıyordu. Tek umudum sen ve Arifin o ortamda meraklı gözlerden ondan çok daha iyi saklanabilmeniz." Suat'm kolunu bırakıp geriye yaslandı. Yeniden gülümsedi. Bir kez daha konuşmaya başlamadan önce saatine göz attı. "Vakit henüz erken. Seni önce istanbul'da en güzel martininin hazırlandığı yere götüreceğim. Sonra da bir şeyler yemeğe gidebiliriz, italyan yemeklerini sever misin?"

Suat, kendisine sulanan Carter'ın pişkinliğine ba - kakaldı. Tek kelime etmeden dosyayı alıp yerinden doğruldu.

"Kendine biraz şans ver Suat. insanlar lezbiyen olduğunu düşünecekler."

Suat, Carter'ın yanından ayrılırken koluyla masadaki büyük boy kola bardağına çarparak geçti. Bardakta artakalan kola, Carter'ın kucağına döküldü.

8 temmuz perşembe İstanbul, Gümüşsüyü Suat'ın dairesi Saat 10.00

Hilmi, Suat'ın daire kapısından içeri, kumru gibi gerdan kırarak girdi, kırta kınta doğru mutfığa süzüldü. Etrafta toz olup olmadığını kontrol etmek için buzdolabının üzerini parmağıyla yokladı. Sonra buzdolabının kapısını açarak karşısına geçip içindekileri incelemeye başladı. O sırada Tıkır da mırıldanarak gelmiş, Hilmi'nin bacaklarına sürtünüyordu.

Bulduğundan memnun, bir kâse patates salatasını dışarı çıkardı. Kâseyi koluyla göğsüne sıkıştırıp boşta kalan eliyle, lavabonun yanındaki tabaklıktan bir çatal seçti. Mutfak tezgâhına dayanmış salatadan tadarken, kapının kenarından şaşkın bir şekilde kendisini izleyen Suat'a baktı.

"Suat, bu patateslere nasıl böyle nane tadı verebiliyorsun?"

"Onları naneyle haşlıyorum hayatım, başka nasıl olacak!" dedi Suat, parmağını ona doğru sallayarak

28

dönüpsalona doğru yürüdü. "Bu tarafa Hilmi Bey, kahve ve dedikodu bu tarafa."

Hilmi, sol koluyla göğsüne sıkıştırdığı salata ka -sesiyle uysal bir şekilde Suat'ı izledi. Koyu erguvanî bir takım ile buna uygun bir gömlek vardı üzerinde. Kravatı ve süet ayakkabıları aynı rengin başka bir tonunu taşıyordu. Suat'ın önünden geçip koltuğa otururken nazikçe bacak bacak üstüne attı ve salata kasesini özenle kucağına yerleştirdi. Suat, o geçerken odaya yayılan kokunun Dior'un Jadore esintisi olduğuna yemin edebilirdi; masasına geçip oturdu. Yüzünü daha rahat görebilmek için sandalyesini Hilmi'den yana çevirdi. Hilmi, bir parça taze soğanı havaya kaldırıp inceleyerek ağzına attı. Çiğnerken de etrafına bakındı.

Suat, İstanbul'a gelip bu eve yerleşmeden önce birçok kişiyi tanıyordu, ama onlar eski arkadaşlarıydı. Hilmi ise onun yeni hayatında arkadaş olduğu ilk kişiydi. Özellikle Hilmi'nin annesi; Suat'ın ilk ev sahi-besiydi. Ondan, Teşvikiye'de küçük bir ev kiralamıştı. İstanbul'da bu kadar uzun süre kalacağını hiç düşünmemişti. Belgelerini tamamlar tamamlamaz Amerika'ya gidecek ve yasal işlemlere başlayacaktı. Evdeki hesap çarşıya uymadı. Hilmi'nin annesi ona çok iyi davranmıştı. Bu tür çocukları olan diğer anneler gibi olmayacak hayallerle avunuyordu. Tıpkı, bir kadın olarak Suat'ın, oğlunun başını döndürmesini arzulaması gibi.

Oğlunun cinsel kimliğini örtmek için onun hakkında konuşurken her zaman, "hassas, sanatkâr ruh-

Siyah Mavi

c a

lu" türünden terimler kullanıyordu. Gerçeği kimden saklıyordu ki? Büyük ihtimalle kendisinden! Hilmi de annesi gibi çok nazik biriydi. Avukatla veya konsoloslukla görüşmesi olmadığı zamanlarda Suat'a çevreyi gezdirmeye işini üstlenmişti. Suat'ın dikkatinin bir başka yöne çekilmesi gerektiğini hisseden duyarlı bir arkadaştı. Hilmi'nin seçimiyle düzenledikleri gece gezileri giderek renklendi; bazen Suat'a kızını unutturabiliyordu. Çok iyi arkadaş olmuşlardı. Suat özel dedektifliğe başlayınca, özel yaşamına biraz daha çekidüzen verdi. Suat'a yardım ettiği belirli zamanlarda Hilmi, doğal ve mükemmel bir suç ortağıydı.

Dedektif yardımcısı olarak yaptığı gizli takiplerde hiç göze batmaz, çok çabuk unutulurdu; işinin ustasıydı. Garip saatlerde özel bilgi toplamak amacıyla yaptığı gözle takip işlerinden zevk aldığı kadar, ek gelir de sağlıyordu.

"Suat, bu odanın çok erkeksi döşendiğinin farkın-dasın değil mi?" Dudağını ısırarak Suat'a döndü. "Bazen gay geni taşıyıp taşımadığını merak ediyorum." Suat cevap vermeden önce bir kahkaha patlattı.

"Biliyor musun, yirmi dört saat içinde bunu bana söyleyen ikinci kişisin. Farz edelim bir özel dedektif kiraladın veya kiralamayı düşünüyorsun. Ofisinde fırfırlı perdelerinin olmasını ister miydin?" Hilmi, gülümseyip başını salladı. "Aynı şey benim kıyafetlerim için de geçerli" diye sürdürdü Suat, ayağa kalkıp Hilmi'nin yanına giderken. "Bazen benden beklenen şekilde giyinmek zorundayım ama keten pantolonu -munaltına erkek donu giymeye henüz başlamadım!"

a U

Birol O ğ u z

Şimdi orospuluğu bırak da biraz iş konuşalım. Haydi, artık kahveleri koy!"

Hilmi, kuzu gibi bir uysallıkla, elindeki kaseyi önünde duran alçak ve geniş sehpayı bırakıp kahveleri doldurdu.

"Planladığım seyahatime gidemiyorum..."

"O piç herifin yine kaçtığını söyleme sakın!" Hilmi, oturduğu koltuktan doğrularak çığlık attı.

"Hayır, hayır. Yine gideceğim ama gitmeden önce bir işi bitirmek zorundayım. Ben bu işi tamamlarken, senin de bir boşanma işini halletmeni istiyorum."

"Mahkemedeki şu futbolcu olayında yapmamı istediğin şahitlik işi ne oldu?"

"Onu tamamıyla unutmuşum, formalite icabıydı." Cevabını tarttı. "Onu ben de yapabilirim; senin olman şart değil. Şu aldatma vakasıyla ilgili araştırmaya başlamamı istiyorum; detaylar burada." Menekşe Hanım'ın gönderdiği faksı Hilmi'ye uzattı. "Önce gidip kansından adamın resmini, geçmişiyile ilgili bilgileri, zevklerini, arkadaşlarını, ıdısını dıdısını, ne gerekiyorsa bilirsin sen; işte o bilgileri temin etmelisin. Merak etme, kadının kocası gündüz çalışıyor."

"Kahvemi bitirir bitirmez işe koyulurum. Kadını arasam mı?"

"Bence ara." Suat lafını sürdürdü. "Ha... söylemeyi unuttum: kadın boşanmak istemiyor. Sadece kocasının takırdığı boynuzlan ortaya çıkartıp burnuna halka takarak onu ayı gibi oynatmak istiyor!"

"Peki ya... senin bitirmen gereken şu iş de neyin nesi?" Hilmi ağzına dayadığı fincanın üzerinden göz

Siyah Mavi

süzereksordu; kıkını yerinden oynatmaya da pek niyetli değil gibiydi.

"Tarihî eser kaçakçılığı."

Hilmi kaşlarını kaldırıp Flokati halının kenarıyla ayak parmaklarını kaşıdı, ileri uzanıp fincanına biraz daha kahve koyup tekrar bacak bacak üstüne atarak arkasına yaslandı ve Suat'tan daha ayrıntılı bir açıklama beklemeye başladı. Ama Suat oralı olmayınca Hilmi, başka bir soruyla yeniden konuşmaya başladı. "Sana Çukurcuma'da bir antikacıyla ortak olduğumu söylemiş miydin?"

"Evet, birkaç kez bahsi geçmişti." "Ya ortağımın paralan toplayıp toz olduğunu?" "Evet, ondan da bahsetmiştin." "Peki ya homoseksüel bir tngilizle Bodrum'da nasıl bir bar açtığını?"

"Evet, üzerlerine avukatını saldıgını, daha sonra Mikonos'a kaçıp orada bir kulüp açtıklarını ve bu çok uçuk kulübün de son derece revaçta olup televizyon ve filmlere konu olduğunu, kulüpte teorik olarak senin de hissen bulunduğunu... evet, bu hikâyelerini çok dinledim! Haydi, şimdi kaldır kıkını da işinin başına geç!"

Hilmi eşyalanını toplayıp ayakkabılarını giydikten sonra kapıdan çıkarken parmaklarını oynattı; ikisi de kahrkayla gülüyordu.

Hilmi gittikten sonra Suat geri dönüp Carter'ın verdiği dosyayı masasından alarak koltuğa doğru yürüdü, dosyayı yere bıraktı. Fincanındaki kahvesini tazeledikten sonra yere bağdaş kurup kucağına yer-

ÖZ

Birol Oğuz

leştirdiğidosyayı ilk sayfasından itibaren dikkatle okumaya başladı.

Suat acıktığını hissetti. Saatine baktı, yanma geliyordu. Yerinden kalkıp mutfığa gitti. Üç tane arpacık soğanı ince ince doğrayıp bir parça tereyağıyla birlikte kalın çelik tavaya attı ve ağır ateşte soğanları kavurmaya başladı. Biraz mantar kıyıp tuz ve karabiberle beraber onları da ekledi. Tavadakiler pişerken geniş bir pazı yaprağını mutfak makasıyla ortasından kesti. Tavaya iki kaşık krema ekleyip biraz koyulaşsın diye kaynamasını beklerken, sosa ince kıyılmış dereotu da kattı. O sabah Balıkpazan'ndan aldığı iki dilim somon filetosunu zeytinyağıyla ovup hazırladığı sosla birlikte pazı yaprağının ortasına oturttu. Pazı yaprağını ambalaj kâğıdı gibi sarıp dikiş ipliğiyle bağladı. Parmak büyüklüğünde doğradığı bir miktar havuç ve kabakla birlikte, hazırladığı paketi buharlı tencereye yerleştirip tencerenin altını yaktı. Tezgâhtaki tepsiye bir bardak soda ve iki dilim köy ekmeği koydu. Kısa süre sonra ocağı kapatıp yeteri kadar piştiğini düşündüğü tenceredekileri bir tabağa boşalttı. Buharla yeşili iyice koyulaşmış balık paketinin ipini kesip sebzelerin yanına yerleştirdi. Tepsiyi salondaki sehpaaya taşıdı. Koltuğa oturup yemeye başlamadan önce gözü bir süre yerdeki dosyaya takıldı. Tam tabaktan yükselen nefis kokuyu sin-dire sindire içine çekerken telefon çaldı. Telesekre -terin devreye girmesini bekledi.

"Merhaba, ben Arif.Telefon numaranız Amerikan

Siyah Mavi

33

Konsoloslugu tarafından bana verildi." Arayan, mesajını bırakmaya başlamıştı bile. Suat yerinden kalkıp telefona doğru yürüdü, ahizeyi aldı.

"Merhaba Arif Bey.Carter arayacağınızı söylemişti bana. Anladığım kadarıyla beraber çalışmamız gerekiyor."

"Demek evdesiniz Suat Hanım. Güney'e doğru yola çıkmadan önce tanışmamız gerektiğine inanıyorum."

"Güney mi?" Suat şaşkınlıkla sordu.

"Carter söylemedi mi size? Orada bir araştırmayı yönetiyordum. Kekova'da size ihtiyacım var."

"Evet, Carter söz etmişti ama, gene de araştırmalarımı İstanbul'da yürüteceğimi düşünmüştüm."

"Tabii ki İstanbul'da yapmanız gerekenler de olabilir, ama asıl iş Kekova'da." Arif, Suat'a gerektiği kadar açıklama yapılmadığı için biraz rahatsız oldu. "Bakınız, bu öğleden sonra müsaitseniz bu işe başlamadan önce buluşup detaylıca konuşuruz."

"Arif Bey, dosyayı incelemeyi henüz bitirmedim. Ayrıca bunların yanında sizin raporlarınızı da okumam gerekiyor. Neden buraya gelmiyorsunuz ?..Saat altı iyi mi ?..Adresimi Carter size vermiştir mutlaka!"

"Evet, evet verdi. Saat altı mı dediniz? Tamam, benim için uygundur. Görüşmek üzere."

"Adresi bulamazsanız veya herhangi bir problem olur da gecikerseniz lütfen beni arayın."

"Hayır gecikmem. Altıda orada olacağım. Hoşça kalın."

"Hoşça kalın." Suat ahizeyi yavaşça yerine koy-

34

du. Bu adamda hiç yabancı gelmeyen, ama aynı zamanda rahatsız edici bir taraf vardı.

Suat'ın dosyayı bitirmesi, tahmin ettiğinden daha az zamanını aldı. Dosyada Burns ve ortakları hakkında ayrıntılı bilgiler yer alıyordu. Telefon konuşmaları ve araştırma raporlarının sayfalarca kopyası vardı. Hepsini şöyle bir gözden geçirince Burns gibi birini yakalamanın hiç de kolay olmayacağını anladı.

Raporların bir bölümünde banka ve bakanlık arasında yapılan görüşmelerin ayrıntıları anlatılıyordu. Suat'ın fazla ilgisini çekmedi bunlar; onun önemseydiği tek nokta, aradığı delili bir an önce bulup en yakın tarihteki uçağa atlayarak soluğu Kennedy Havalimanı'na atılmaktı. Anladığı kadarıyla da işlerine yarayacak pek bir delil yoktu ortalıkta. Burns bir şeylere karışmıştı; gizliliği, izlerini örtbas etmeye çabalaması bunu gösteriyordu. Galiba gırtlığına kadar bataktaydı, yoksa Carter Suat'ı bu işin içine sokmazdı.

Yine de akimin almadığı birkaç nokta kalmıştı... Burns genç ve çok hırslıydı, tehlikeli sporlara düşkündü, gerçi şimdiye kadar erkekleri hiç anlamamıştı ve anlamayacaktı da, ama bu adam neyi ispatlamaya çalışıyordu? Burns'ün mafyayla ilişkisi olan birtakım arkadaşları olabilirdi. Mesela kız arkadaşı, İstanbul sosyetesinin gençleri arasında düpedüz adı çıkmış biriydi.

Burns, yurtdışına kaçırıldığı tarihî eserlerin yarattığı riskle uluslararası bankacılık sektöründeki bu muhteşem yükselişini tehlikeye atıyordu. Suat dos -

Siyah Mavi

35

yayıyeniden taradı ve Burns'ün teknesinin resmine gelince durdu. Bu onun, dikkatle korumaya çalıştığı cephesindeki tek çatlaktı.

Guersneybandıralı 35 metrelik tekne, değeri düşük gösterilmiş olsa da, titizlikle hazırlanmış belgelerle üç bankanın teminatı altında görünüyordu, ama ilginçtir, ortada kefilin adı yoktu. Dalış için vinçle malzeme indirip çıkarmak üzere hazırlanmış bir kurtarma teknesiydi. Bir dalış okulu adına çalışıyormuş gibi görünüyordu, ama formaliteleri hiçbir zaman tamamlanmadığından yerel makamlar nezdinde resmen kayıtlı değildi. Teknenin adı, yan kısmına yüzüstü, " MIDASTOUCH" yani (Kral Midas'ın dokunuşu) olarak büyük harflerle yazılmıştı. Adamın soğukkanlılığına hayran olmamak elde değildi.

Suat telefonun ahizesini alıp gazetenin numarasını çevirdi. İstenildiği gibi dahili numarayı tuşladı, ama karşısına çıkan telesekreter mesajı, Cengiz Bornova'nın ofis dışında olduğunu, not bırakılırsa en kısa zamanda aranacağını belirtiyordu. Masasında bulamadığı Cengiz'i azarlamak için sinyal sesini bekleyen Suat, yeni aldığı araştırma için Dünya Bankası ve İMF'nin başlıca amaçlarını , farklı rolleri hakkında kısa bir açıklamaya ihtiyacı olduğu notunu bıraktı. Telefonu kapatıp düşünceli bir şekilde bir süre daha masasında oturdu.

Suat banyoya gidip küveti doldurmak üzere musluğu açtı. Ağır ağır dolmaya başlayan küvete mavi bir şişeden döktüğü yeşil sıvı, hemen köpürmeye

36

başladı. Akdeniz'in şifalı otlarını andıran tatlı bir rayiha, bir anda bütün banyoyu sardı. Yatak odasına giden Suat, aynanın karşısına geçip ağır hareketlerle soyunmaya başladı. Üstünden çıkardıklarını tek tek , düzgün bir şekilde katlayıp yatağının üzerine koydu, dönüp aynada kendini seyretmeye koyuldu. Kızını doğurana kadar vücudu, ince bedenli, genç bir erkek bedeninden farksızdı ve bu görüntüyle her karşılaştığında şaşımaktan kendini alamazdı, ama artık bu gerçeği kabul etmişti. Özellikle yüz hatları erkeksiydi. Diğer kadınlar doğumdan sonra vücut şekillerinin bozulmasından yakınıyor, erkeklerini kaçırmamak için birtakım yöntemlere başvurduklarını anlatırdı. Sonuçta, çok güzel bir kadın olduğunu kabul etmek zorunda bırakılmıştı. Kendi kendineyken bu gerçekten keyif almıyor değildi, ama yine de dikkat çekmekten rahatsız oluyordu. Artık genç bir erkek gibi görünmediği halde öyle giyinmeyi tercih etmesi bu yüzden. Üzerinde Japonca yazılar bulunan ince Yu - kata'yı vücudunankaydırarak küvete girip boylu boyunca uzandı. Köpükler çenesine kadar gelsin diye başını küvetin kenarına yasladı, düşüncelere daldı. Önce Burns ile Arifi düşündü. Göründükleri gibi olmadıkları için kendisine zarar verebileceklerini hissetti. İkincisi, bugün akşamüstü Arifle buluşacaklardı. Sonuncusu ise, ne zaman olacağını bilmiyordu, ama er ya da geç, Burns'le yüz yüze geleceklerdi.

Ne Arif görüntü ve davranış itibariyle polise benziyordu, ne de kendisi. Suat'a benzeyen başkaları da vardı. Çok kapalı bir topluluk oldukları, kendilerini

Siyah Mavi

37

tanıtacakgizli herhangi bir işaretleri bulunmadığı halde daima birbirlerini tanıyabilirlerdi. Aklına kızı geldi. Göğsünden başlayıp tüm bedenine yayılan bir acı hissetti. Sürekli aklında olduğu için alışkanlık mı yapmıştı? Artık bu acı, eskisi kadar güçlü değildi çünkü. Çocuklarını kaybeden yüzlerce, hatta binlerce insan vardı ve hayatlarını sürdürebiliyorlardı. Kaybettikleri bebeklerinin adlarını unutanlar bile vardı. Ama hayır, bu, kendi kendine engellenebilir bir duygu değildi ve bundan da emindi. Bu hiç de unutulup bir kenara atılacak, sıradan bir çocuk meselesi değildi. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Gözlerin kapatıp kendini suyun içine gömdü.

8 temmuz perşembe İstanbul, Gümüşsüyü Suat'ın dairesi Saat 18.00

Suat, saat tam altıda kapı çalındığında gözetleme deliğinden bakmaya gerek duymadı. Kapıyı açmak için ilerlerken dönüp holdeki aynada görüntüsüne göz atması canını sıktı. Beyaz bir tişörtün üzerine ince, lacivert bir kot gömlek, siyah pantolon ve spor ayakkabı giyiyordu. Saçlarını, rengi solmuş bir ban-danayla gelişigüzel toplamıştı. Arifin kapının dışında beklediğini bile bile apartman kapısını açan otomatiğin düğmesine bastı. Kapıyı açmadan önce biraz bekledi.

Suat, ustaca tahmin ettiği adamla kapının eşiğinde yüzyüze geldiğinde hiç şaşırmadı. Suat'ın "Hoş geldiniz" sözüne karşı, gülümseyerek "Hoş bulduk" cevabını verdi Arif. Suratında geniş bir tebessümle içeri davet edilmeyi bekleyip kapıda durdu. Moda erkek saç stiline inatla karşı gelip kulağının arkasına attığı ve ensesinde biriken koyu renk kıvrıkcık saçla-

40

Biröl Oğuz

Siyah Mavi

41

rıylauzun boylu, iri yapılı bir adamdı. Bej kanvas pantolonunun dışına sarkıttığı Hawaii tipi koyu renk emprime gömleğinin üzerine, havanın epeyce sıcak olmasına rağmen, deri ceket giyiyordu ve kulağında minicik de bir küpesi vardı.

"BuyrunArif Bey."

"Teşekkürler." Salona doğru giderken hâlâ gü - lümsüyordu.

Suat koltuklardan birini işaret ederek "Lütfen oturun" dedi. Arif koltuğa otururken, koltuğun üzerindeki dosyayı fark etti.

"Adamımızın geçmişini okumayı bitirdiniz galiba?" dedi, dosyayı göstererek. Suat eğilip dosyayı aldı, cevap vermeden önce birkaç sayfayı parmaklarıyla taradı.

"Dosya esaslı hazırlanmış; aydınlatıcıydı, ama ben hâlâ Burns'ün bu işe neden bulaştığını anladığımı söyleyemem. Konuyla ilgili bana biraz daha açıklama yapacağınızı umuyorum." Arifin samimiyetine ve kibarlığına rağmen Suat gergindi, ama yine de onunla ortak çılaşacağı için canının sıkkın olduğunu göstermek istemiyordu. "Ben yalnız çalışmayı seven biriyim" diye geçirdi içinden, "Bu herifin ne işi var burada?"

"Ne içersiniz ?"

"Siz ne içiyorsanız, aynısından alayım."

"Dolapta biraz buzlu çayım var" dedi Suat, Arifin yüzünde yer etmiş tebessümünü görmemezlikten gelerek mutfığa doğru yürüdü. Elinde ağzına kadar dolu, taze naneyle süslenmiş bir sürahi buzlu çayla ge -

ridöndüğünde Arifi dosyayı açıp kucağına yerleştirmiş vaziyette gördü. Buzlu çayı önüne koyduğunda Arif başını kaldırıp Suat'a baktı.

Ardından dosyayı incelemeye koyuldu. " Burns'ünneden böyle davrandığını merak ediyorsunuz, açıklayayım; çünkü iradesine hâkim olamayan kumarbazın tekidir o." Yeniden başını kaldırıp gülümsedi.

Suat gülümsemesine karşılık vermedi. Geldiğinden beri Arifin yüzüne ilk defa doğrudan bakıp "Çok yerinde bir cevap" dedi ve daha da kırıcı olmamak için kendini tutarak konuşmasını sürdürdü. "Bunu rapor olarak yazalım ve bu davayı da kapatalım... Şimdi onun profesyonel bir kumarbaz olduğunu da nereden çıkardınız. Sizin işinizin eski taşlarla uğraşmak olduğunu sanmıştım." Beceriksizce duraksadı Suat, içindeki sıkıntının alaya dönüşmesini istememişti. Sıkıntısının nedeniyse sadece bu adamla çalışmak değildi. İş kabul etmesi, bununla birlikte eski kocasının tekrar taşınma ihtimali ve kızını görme şansının giderek azalmasıydı.

"Çok iyi başlamadık" dedi Arif, öne doğru eğilip elindeki bardağı incelemeye başladı. "Suat kendi bardağını eline alarak daha barışçı bir ses tonuyla "Sizi böyle terslememeliydim, ama kafamda o kadar çok şey var ki" dedi.

"Ne yapalım, hoşunuza gitsin gitmesin, beraber çalışmamız gerekiyor. Ayrıca çok da gizli bir şekilde yapmalıyız bu işi; birbirimizin gırtlığına yapışırsak hiç de inandırıcı olamayız."

"Üzgün olduğumu söyledim size. Bu gizli çalışma

Biröl Oğuz

daneyin nesi? Carter bana sadece bir araştırmadan ve Burns'ü kafeslemek için yeteri derecede delil sağlamaktan söz etti." Suat'ın sesi çileden çıkmış biri- ninkigibiydi.

"Bak, bu adamı mıhlamak ne kadar sürer bilmem, ama gizli çalışmazsak asla ona yaklaşamayız." Suat konuşma sırası kendisine geldiği halde gözlerini bardağına indirip cevap vermedi. Arif, boşluktan faydalanıp "İsterseniz biraz kendimi tanıtayım size" diyerek konuşmasını sürdürdü. "Yani beni biraz daha tanırsanız şey etmezsiniz..."

"Düşman gibi mi?"

"Benim kullanmak istediğim kelime bu değildi." Arif duraksadı. "Bildiğim kadarıyla dalış bröveniz iki yıldızlı, değil mi?"

"Evet! Eğer Türk milleti olarak kıskanç olmasaydık dalgıç olmayabilirdim ve büyük ihtimalle de işime devam etmezdim. Dalış kurslarına giden kocaları, çanak çömlek kursuna giden kanlan takip ettim. Enofil madalyam bile var." Arif şaşırılmış göründü. "Şarap sevenlerin madalyası" diye açıkladı Suat. "Kıskanç bir kocayı memnun etmek amacıyla kansı- ngizlice izlemek için Bordeaux'da bir şarap tatma kursuna katıldım. Görüyorsun ya kıskançlık kiramı ödüyor ve bir de kültürel cila katıyor bana." Birlikte güldüler. Arifin eve gelişinden bu yana oluşan gerginlik biraz hafiflemişti.

"Ben gerçek bir polis değilim. Bakanlık tarafından kontratla işe alındım, aslında arkeologum; uzmanlık alanım sualtı arkeolojisi."

Siyah Mavi

"Gerçek bir polis olmadığın için daha şirin görüneceğini mi düşündün?" diyerek sataştı Suat, ama bu sefer şakacıydı.

"Hayır, galiba ne demek istediğimi tam anlatamadım. Yaptığım iş için çok iyi para ödüyorlar bana. Ayrıca, benim gibi bir uzmanın yararlanacağı uluslararası fonlar da var. Nasıl söylemeli... Tehlikeli kazanç mı desem? Hemen hemen bütün görevlerimde gizli çalı- şımve arkeolojiyi de paravan olarak kullanırım . Bu yüzden adım korsan arkeologa çıkmıştır. Bu işi sadece para için yapıyorum. Bana kumarbaz olup olmadığımı sormuştun, gördüğün gibi kumarbazım. Bir eroınman veya alkolik kadar ben de bağımlıyım ve ben de onlar gibi, istediğim zaman, istediğim yerde tekrar eski halime dönebilirim. Şu anda temizim, ama günübirlik yaşıyorum, tıpkı onlar gibi. Bu noktaya gelene kadar kanımı , çocuklanımı ve beni seven herkesi kaybettim. İnan bana, bir kumarbazı ilk bakışta tanım ."

"Sakın bana seni de zorladıklarını söyleme!"

"Aşağı yukarı öyle sayılır. Borçlanımı azar azar geri ödüyorum. Bildiğim bir işi yapmam gerekiyor. Aynabana çok iyi bir ücret ödediklerini de unutma."

"Anlıyorum, ama sakın benden de kendimden bahsetmemi bekleme" dedi Suat ve tekrar bakışlan - nı bardağına çevirdi.

Arif gülümseyerek "Senin hakkında zaten biraz bilgi sahibiyim. Eski bir polise hiç benzemiyorsun, davranışların onlar gibi değil." Cevabını vermeden önce Suat'ın gözleri öfkeyle parladı, kafasını geriye attı ve aynı hızla sakinleşip gözlerini dosyaya dikti.

44

i ro I Oğuz

"Zamanımızı Burns hakkında konuşarak geçirsek sanırım çok daha iyi olur."

Arif konuşmadan önce iç geçirip koltuğunda arkaya yaslandı. " Burns'ünbu işe neden karışmış olabileceğine dair herhangi bir şüphen varsa inan, kaçakçılığa başlamadıysa bile, kesinlikle tarihî eser hırsızlığına karışmıştır. Sanırım deniz dibinde batık bir şehir veya saray benzeri bir yer buldular. Bildiğin gibi Kekova bölgesi, eski çağlarda çok gelişmiş bir ticaret merkeziydi. Bugün o sulara şnorkelle bile dalış yapmak yasaktır. Ama teknelerini yasak suların dışında demirleyip oraya gece gidip her seferinde başka bir noktaya demir atıyorlar. Belli aralıklarla sahil güvenlik tarafından kontrol edildiklerinde, gece balık tutan balıkçılar ya da tekne güvertesinde parti yapan masum insanlarmış gibi davranıyorlar. Aksi takdirde şüphe çekmeden o bölgeye adım atmanın kesinlikle hiçbir yolu yok. Tam o sırada telefon çaldı. Suat cevap verip vermemekte bir iki saniye tereddüt etti. Dördüncü kez çalmadan önce, cevap vermek üzere "Affedersin" diyerek yerinden kalktı.

"Menekşe Hanım'ın kocasının kim olduğunu asla tahmin edemezsin." Hilmi, neredeyse Suat'ın kulak zarını patlatmıştı.

"Hayır, asla tahmin edemem, ama eminim sen söylersin!" diye cevapladı Suat ve dönüp Arife gülümsedi. Hilmi keşfini heyecanla Suat'a aktarırken Arif önündeki dosyanın sayfalarıyla oynuyordu.

Siyah

45

"Çok dikkatli olmalısın. Yapamayacağım diyorsan şimdiden söyle." Suat, Hilmi'yi uyardı, Hilmi ise Suat'a kızgındı, ama olumlu bir cevap verdi.

" Tamamo zaman, yarın buralardayım ama hafta sonu İstanbul'da olamayacağım gibi görünüyor..." Suat, gözleri Arifte, sesi asılı kalmıştı. Arifin başıyla onaylamasını görünce konuşmayı sürdürdü.

"Hiç motosiklet kullandın mı Hilmi? Çok ciddiym. Öğrenmenin zamanı geldi. Adamı çaktırmadan takip etmenin tek yolu, kurye olmak. Aynı şeyi birçok defa ben de yaptım. Başlık, ağızlık, bir de deri ceket giyerdim" Suat sürdürdü "Bunları giydiğin zaman sürücünün cinsiyetini kimse anlayamaz; zaten artık kimse kuryelerin farkında değil. Dinle, şu numarayı ara..." Adres kartlarını karıştırıp Hilmi'ye isim ve adresi verdi. "Murat'a seni benim gönderdiğimi söylersen sana soru sormaz. Birkaç yıl beraber çalışmıştık onunla. Motor kullanmayı öğrenmen gerektiğini, hazır olunca da bir motor ile çanta ve cekete ihtiyacın olduğunu söyle ona." Hilmi kız gibi bir çığlık attı. "Geri zekâlı olma, kadın başıma ben yanı saatte öğrendim." Suat kahkaha attı ve Arifin dönüp kendisine güldüğünü gördü. Sırtını ona dönüp konuşmayı sürdürdü. "Bisiklet sürebilirsin değil mi? Bu ondan daha da kolay, yataktan düşmek gibi." Hilmi tekrar kız gibi çığlık attı. "Ve Hilmi... Murat'ı görmeye gittiğin zaman takılarını evde bırakmış ol. Biraz dar görüşlü bir heriftir ve böyle bir ilişkiyi kaybetmek istemem. Seni yarın ararım. Ha, bir de buraya gelip Tıkır'ı beslemen gerekecek. Ne kadar kalacağımı bilmiyorum." Suat

46

Birol Oğuz

ahizeyi yerine bıraktı ve Arifin yanına doğru yürüdü.

"Kusura bakma, nerede kalmıştık?"

"Bana yalnız çalıştığını söylememiş miydin ?"

"O yardımcım, ortağım değil!"

"Hım... korkarım elime düştün, artık bir ortağın var!" Arif gülümsedi ve bu sefer Suat, gülümsemesine karşılık verdi, sonra kolundaki saatine baktı.

"Bak, çok zamanını aldım, biliyorum, ama durumu özetleyeyim. Eminim çabuk sonuç almak için yapmamız gereken ikimize de uygun bir şey vardır." Ellerini önünde kavuşturdu. Karşısında oturup söylediklerini başıyla onaylan Suat'a baktı. "Asıl amacımız olan delil toplama işini yapabileceğimiz tek yer Kekova'dır. Durumu çok dramatikleştirmek istemiyorum, ama açıkçası ya çok değerli bir hazine var ya da deniz dibini kazıp bir tapınak veya saray gibi bir şey çıkardılar ortaya. Gizli çalışmamız ve dalış yapmamız gerekiyor..." Bakışlarını Suat'a dikti. "Umarım dalış kursuna katıldığında bütün konsantrasyonun sadece müşterinin eşine kilitlenmiş değildi." Suat cevap vermedi, ama yüzündeki ifade karşısında gözlerini elindeki dosyaya indirmek zorunda kalan Arif, söylemek istediğini aceleyle bitirdi. "Delil olarak fotoğraf veya belge türünden bir şeye ihtiyacımız var. Boş bir deniz dibi görüntüsü veya bir iki renkli balık çekmediğimiz sürece, ilk seçenek daha kolay." Arif kahkaha attı, Suat atmadı. "Cumartesi sabahı erkenden başlayalım derim. Onların cumartesi akşamı Antalya'ya uçacağını biliyoruz, ihtiyacımız olan malzemeyi götürebilmemiz için arabayla gitmemiz gere-

Siyah Mavi

47

kir. Belki gelmeyebilirler çünkü genellikle hafta sonlarında gitmemeyi tercih ederler, özel uçak kiralayabilirler, bazen de arabayla giderler, devamlı olarak sahte isimle yolculuk ederler. Profesyonel dalgıçlardan ve gözcülerden oluşan mürettebat bazen teknede, bazen de kıyıda, Kaş veya Üçağz'da kalır. Cömert ve diğer tekneçilerden daha stil sahibi oldukları için, yerli halk tarafından sevilirler. Ortada görünmezlerse İstanbul'a geri dönebilirsin, ama seni çağırdığım zaman hemen gelmelisin. Sana özel bir rezervasyon numarası vereceğim, böylece her istediğinde uçakta yer bulabilirsin. Her şey anlaşıldı mı?"

"Cumartesi kaçta başlayacağız?" diye sordu Suat.

"Hazır olabilirsen sabah beşte!"

"Araba kullanmam."

"Sorun değil; ben kullanmayı severim. Başka bir şey daha var, Carter'ın sana ne söylediğini bilmiyorum, ama bu, adamakıllı tehlikeli bir iş." Arif durakladı gülümseyerek kafasını sallayan Suat'ı süzdü. "Sözde arkeoloji öğrencisi olduğu söylenen Amerikalı bir genç, Malatya yakınlarında akciğerleri suyla dolu bir vaziyette ölü bulundu." Arif sürdürdü "Daha sonra da CİA bu araştırmayı bizlere emanet etti. CİA, ajanlarının mükemmel bir zekâyı mı yoksa tilki gibi kurnazlığa mı sahip olmasına bir türlü karar veremiyor. Bunlardan biri eksik olursa yürüttükleri operasyon, tıpkı Domuzlar Körfezi'ndeki gibi geleneksel bir fiyaskoya dönüşebilir çünkü.

Burns'ünve Burhan'ın orada olmadığı zamanlarda dalış yapılmıyor, ama mürettebat ve gözcüler çok

48

ir o I Oğuz

iyieğitilmişler. Gidişgelişlerden kimsenin şüphelenmemesini sağlıyorlar. Sonuç olarak çok iyi bir köstebek yerleştirmişler. Arkadaşlarım endişelenmediği sürece, herkes beni Floransa'da iki haftalık bir seminerde biliyor. Gerçekte nerede olduğumdan ise sadece bakanlıktaki bir iki kişi haberdar. Şimdi izin verirsen..." kalkmadan önce dizlerine vurdu.

"Tabii ki." Suat, doğruldu.

"Geri kalan ayrıntıları giderken yolda anlatırım. Beni bulabileceğin numaralar dosyada var." Arif de ayağa kalktı, birlikte kapıya doğru yürüdüler. Kapıya geldiklerinde Arif elini uzattı "Lütfen kendini saat tam sekizde evden çıkmaya ayarla."

"Gecikmek âdetim değildir" dedi Suat, gülümseyerek.

Arif gülerek "Var mısın iddiaya?" diye sordu. Kahkaha atmadan önce birbirlerini süzdüler. Suat, Arifin elini bıraktı ve kapıyı açtı. Genç arkeolog merdivenlerden inmek üzere kapıdan çıktı.

"İyi geceler." Tekrar geriye dönüp gülümsedi. "Bu işi çok iyi götüreceğimize eminim."

"Suat kapıyı kapatıp salona geçti. Bardakları ve sürahiyi toplayıp mutfığa götürdü. Saatine bakıp aceleyle yatak odasına geçti. Tıkır , yatağının üstünde hâlâ uyuyordu, yeni misafirlerine hiç ilgi göstermemişti. Eğilip kafasından öptü. Tıkır tek gözünü açıp sırtüstü döndü ve tekrar gözünü yumup uykusuna devam etti. Aynanın karşısına geçen Suat, fırçayla çabucak saçlarını taradı, bileklerine ve kulaklarının arkasına Allure sürdü, ince deri ceketini çıkardı,

Siyah Mavi

49

masanınüzzerinden anahtarlarını, telefonunu ve cüzdanını alıp ışıkları kapatarak evden fırladı. Yirmi beş dakika sonra havalandırmanın soğuk bir duvar gibi yüzüne çarptığı Sappho'nun kapısından içeri giriyordu. Müzik onu çok içten bir dost gibi kucakladı.

9 temmuz cuma İstanbul Adliyesi Saat 11.25

Herkesin ayağa kalktığı duruşma salonunun havası nefret ve sıkıntı yüklüydü. Bu atmosferi, fotoğraf makinelerinin patlayan flaşları iyice gerdi. Daha iyi bir açı yakalamaya çalışan televizyoncuların kameraları birbirine karışmıştı. Avukat Dilek Hanım, Suat'ın kulağına, karar sırasında arkasında beklemesini fısıldadı. Sonra da yanında duran müvekkilini dışarıda bekleyen ailesine teslim etmek için duruşma salonundaki kalabalığı yarararak çıktı. Bu minyon yapılı genç kadına gösterilen ilgi, iki saniyelikti. Asıl ilgi, öbür uçta çevresini avukatların, kulüp yöneticilerinin, hemen hepsi bir örnek giyinmiş gibi, koyu renk takım elbiseli, beyaz gömlekli ve renkli kravatlı takım arkadaşlarının kuşattığı ünlü santrfor Orhan'ın bulunduğu yerdeydi. Orhan, resmen henüz boşandığı eski karısı ile onun avukatma nefretle bakmayı kesip öfkesini bu kez de duruşma yargıcı ile medyaya yöneltmişti.

Birol

Suat boşalan salondan çıktığı anda geniş koridora iki grubun toplandığını gördü. Orhan'ın çevresi yardakçıları, medya mensupları ve herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle bağırılan "yalancı" ve "temyize" seslerinden bir duvarla örülmüştü. Diğer yanda ise Dilek, bu saldırgan kalabalığı korkuyla izleyen Orhan'ın eski kansı ve ailesinden oluşan beş kişilik grubu sessizce yatıştırmaya çalışıyordu. Suat, duruşma salonunun kapısında dikilen iki polisle konuştu ve onları daha küçük olan ikinci gruba doğru yöneltti.

"Dilek Hanım, müvekkilinizle konuşmayı daha sonraya bırakmanızı öneririm. Kaybeden taraf çirkeleşmeye başladı." Dilek kafasını kaldırıp kendilerine tehditler savuran Orhan'ın destekleyicilerinin olduğu tarafa baktı. Suat, kesin ve aceleci bir dille konuşmasını sürdürdü. "Bu iki polis memuru Nazife Hanım'a binanın dışına çıkana kadar eşlik edecek; tabî şu tarafa doğru ilerlerseniz." Suat ve polis memurları, korkudan şaşırmış durumdaki aileyi bina boşluğunun aksi yönündeki merdivenlere doğru yürüttü.

Dilek, birkaç basamak yukarıdan seslenerek "Sizi pazartesi günü arayacağım Nazife Hanım" dedi. "Bu arada ailenizle birlikte kalmanızı öneririm. Eğer eski kocanız sizi rahatsız etmeye başlarsa istediğiniz zaman beni arayın." Karşı taraftan bir işaret gelmediği için de Suat'la birlikte çay ocağının yolunu tuttular. Ismarladıkları birer şişe kolayla artık boşalmış olan koridora doğru yürüdüler. Bir pencere önüne geldiklerinde durup şişeleri karşılıklı tokuşturdular;

Siya*1

rahatlamanınverdiği mutlulukla gülümsüyorlardı. Ama bu zafer anı çok uzun sürmedi. Tuhaf bir hisle yüzlerini koridorun sonuna çevirince, Orhan'ın öfkeden morarmış avukatının hızla kendilerine doğru geldiğini fark ettiler. Adam, uzun boylu, çok iri yapılı biriydi. Kırk yaşından küçük olmasına rağmen alabros kesilmiş saçları bembeyazdı. Suat'ı görmezlikten gelerek tam önünde durduğu Dilek'i göğsünden sertçe itip yüzüne doğru eğildi.

"Beni rezil ettiğin bu ucuz oyunların ve yalanlarınla benden kaçıp kurtulacağımı sanıyorsan çok yanılıyorsun !" diye tısladı. Dilek, aynı öfkeyle onu geri iterken, adamın gömleğine ve san-mavi Versace kravatına biraz kola sıçrattı. Hızla çekilen adam cebinden çıkarttığı mendiliyle oluşan lekeyi silmeye başladı.

"Size terbiye öğretecek zamanım yok, Adnan Bey" dedi Dilek kulakları tırmalayan bir ses tonuyla, "Ama size dilekçe yazmayı öğrettiğim ve davaya eksiksizce hazırlanmanızı sağladığım için bana teşekkür etmelisiniz. Sunduğunuz bütün deliller, çağırdığınız bütün şahitler mahkeme heyeti tarafından onaylandı. Sizin bir centilmen olarak bu hareketiniz, avukat olarak yaptıklarınızdan daha da gülünç."

Dilek konuşurken Adnan dinlemezlikten gelip gözü dönmüş bir şekilde küfürler ederek gömleği ile kravatını ovuşturmayı sürdürüyordu. Son cümleyi duyar duymaz birden kafasını kaldırdı. Şimdi yüzü eskisinden de fazla kızarmıştı. Sanki yumruk atacak- mişgibi Dilek'in üzerine doğru yürüdü. Suat, tam müdahale etmeye hazırlanmıştı ki adam daha fazla

uzatmadanbu kez sırtıp Dilek'in elindeki kola şişesini kaparak aldı ve baş aşağı getirdiği şişeyi genç kadının bluzunun içine soktu. Bu ani harekete Suat da aynı şiddetle karşılık verdi ve adamın ayak bileğine okkalı bir tekme savurdu. Adnan, cüssesinden beklenmeyecek tizlikte bir çılgılla geri sıçradı, incinmiş ayak bileğini tutmaya çalışırken dengesini kaybedip büyük bir gürültüyle koca kafasını yere çarparak sırtüstü yere serildi. Koridorun sonunda kimi şaşkın kimi gülen yüzlerden oluşan küçük bir grup, olup bitenleri seyreliyordu. Adnan, başını ovuşturup hemen yerinden doğrulmaya çabalarken bir yandan da incinen ayak bileğini tutmaya çalışıyordu. Döndü ve kendisini seyreden kalabalığı gördü. Bu kez diklenerek, parmağını tehditkâr bir şekilde Dilek'e doğru sallayıp ağzından tükrükler saçarak bağırdı:

"Seni orospu, seni !..Bunun burada bittiğini sanma sakın, ikinizi de mahvedeceğim. Seni ve şu yanında duran sevice arkadaşımı!" Sonra Suat'a dönerek, geri geri topallamaya başladı. "Yaşadığın deliği bildiğimi unutma sakın!" Arkasını dönüp kendisine gülen kalabalığı iterek uzaklaştı. Suat ile Dilek, sırtlarını ona dönüp kakhaha atmamak için ağızlarını kapadılar. Mahkemede çalışan iki görevliden biri onlara doğru yaklaştı:

"Dilek Hanım?"

Dilek ile Suat gülmeyi kesip ona döndü. Adam biraz daha yaklaşıp başını öne eğerek, "Şahide ihtiyacınız olursa" arkadaşını işaret ederek "biz seve seve yaparız" dedi ve arkadaşıyla uzaklaştı.

Siyah Mavi

Suat, Dilek'e döndüğünde o, kola şişesini çoktan bluzundan çıkartmıştı. Bluzunun önünden eteğine, hatta ayakkabılarına kadar ıslak, kocaman kahverengi bir leke oluşmuştu.

Suat, Dilek'i inceleyerek "Berbat görünüyorsun" dedi.

"Cübbe sahibi olmanın yararları." Kirlenen kıyafetini kapatmak için cübbesini iyice gövdesine doladı Dilek. Evrak çantasını aldı "Hadi gidelim" dedi. Yürümeye başladılar. Dilek'in ayakkabılarından garip sesler geliyordu. "Tuhaf olan ne biliyor musun?" diye başladı söze. "Az önceki iki adam, bugüne kadar bana dertten başka bir şey getirmedi, ikisi de listemde kadın düşmanı olarak kayıtlıydı. Oysa bu gün, belki de Avukat Adnan sayesinde durum değişti. Hiçbir zaman birinci kuralı unutma: sakındığın kişiyi asla kendine düşman etme." Kakhaha attılar.

"Üç şahidin önünde oldu. Neden hakaret ve tehdit davası açmıyorsun?" diye sordu Suat.

"Gerekmez, dersini aldı. Açıkçası nasıl bir korkak olduğu meydana çıktı. Yanımda bir erkek olsaydı buna cüret edemezdi. Kendine geldiği zaman benden daha fazla üzüleceği kesin. Tek sorun, bir müvekkilimle Maslak'ta randevum vardı. Eğer eve gidersem ona yetişemem. En iyisi yeni bir bluz ve etek almak. Kadınlar tuvaletinde temizlenirim."

"Ya ayakkabılarını?" dedi Suat ve ikisi de ayakkabıların dikişlerinden sızan kolaya baktı. "En iyisi bana gelmen. Temizlenip oradan yoluna devam edersin. Kaç numara giyiyorsun?"

"Tahmin ettim. Benim de aynı, ayakkabımı benden ödünç alabilirsin. Giyecek de sorun değil; bedenlerimiz hemen hemen aynı."

"Boş ver. Teklifine teşekkürler. Dediğim gibi Tak-sim'e kadar taksi tutarım. Bir şeyler satın alıp bir otelin tuvaletinde temizlenir üstümü değiştiririm."

Adliye Sarayı'ndan dışarı, gün ışığına çıktılar.

"Kesinlikle olmaz. Kıyafetlerimi istemiyorsan sorun değil; söylediğin gibi bir yerde durup satın alırız. Gümüşsuyu'nda oturduğumu biliyorsun. En azından rahatça temizlenip giyinebilirsin." Suat, pırl pırl ettiği arabasıyla bulundukları yere yaklaşan Feyzul - lah'ael salladı. Dilek, Suat'a dönüp kolunu tuttu.

"Harika. Sandığımdan daha fazla etkiledi beni bu olay. Olup biten her şey yeterince sarsıcıydı zaten. O ayının bana böyle davranmasına hiç gerek yoktu."

Taksiye bindiler. Suat, Feyzullah'a eve gideceklerini söyledi. Bir süre hiç konuşmadan yol aldılar.

"Sana minnettarım Suat, çok iyi iş becerdin/Topladığın deliller, özellikle sözlü olanlar, kızın davasında son derece gerektiği."

"Bir günlük işti benim için. Her neyse şimdi bana geldiğine göre faturayı göndermeme de gerek kalmadı; elden verebilirim."

"Ben de ödemeyi hemen şimdi yapabilirim sana!" dedi cüzdanını göstererek, ikisi de gülmeye başladılar.

"Biliyor musun Suat, davada kız kaybetseydi ücret almayacaktım."

"Neden?"

Siyah Mavi

57

"Kendi çıkarları için kadınlara el kaldıranlardan oldum olası nefret etmişimdir. Üstelik bu kişiler gençlere örnek olması gereken kişilerse ve de yaptıklarıyla övünüyorlarsa midemi bulandırırılar. Bir şeylerin yapılması gerekiyor. Kanunlarımız var, ama her kadın Nazife Hanım gibi cesur olamıyor. Davayı düşürmesi için çok baskı yaptılar, bazen bu yüzden davadan vazgeçmeyi bile çok düşündü."

"Yeminli ifadede bundan bahsetmiştin."

"Teklif ettikleri parayı ve tehditlerini söylesem inanmazsın." Öfkelenerek sürdürdü Dilek. "Kulüp için kadın düşmanlığından çok, yatırımları önemliydi. Bu davanın toplumumuzda oluşturduğu buzdağı- nı göz ardı ederek kendi iç yapılarını örtbas etme derdine düştüler ve bu yüzden de bütün desteklerini çektiler."

"Takma kafana. Sonunda kazanan sen oldun!" Sakinleştirmek için hafifçe omzuna vurdu. "Temyizde kazanma ihtimalleri var mı ?"

"Tanrıya şükür artık yok. Salak Adnan bunun için elinden geleni yaptı; dediğim gibi daha fazla cezalandırmaya gerek yok. Bundan sonra sinek avlayacak."

"Bu örnek insanlar seni bu kadar üzüyorsa bence kıyafetleri için bir şeyler yapmalısın." Dilek'i teselli

etmeye çalıştı Suat. "Bugünkü kıyafetlerine baksana, italyan futbolcuların kıyafetlerini taklit etmişler, ama ne yazık ki daha çok italyan garsonlara benzemişler."

"Dilek, şefkatle Suat'ın kolunu sıktı. Onun içindeki sıkıntıyı dağıtma, dikkatini başka yöne çekme ça -

üö
öronuguz

basınıtakdir ediyordu. Suat da davanın ve Adnan'ın saldırısının onu ne kadar etkilediğinin farkındaydı.

Eve girdiklerinde ikisinin de moralleri çok iyiydi; sabahtan beri yaşadıkları komikliklere gülüyorlardı. Dilek'e banyonun yerini gösterdi Suat ve sonra çay demlemeye gitti. Salona geçerek Maxwell'i CD çalara yerleştirip holden Dilek'e seslendi.

"Çıkardıklarını çamaşır makinesine at istersen, yanında taşımak istemezsin herhalde. Daha sonra bürona bırakırım."

"Tamam, harikası."

"Ha, ayrıca iç çamaşır için de düşünme, bende hiç kullanılmamış çamaşır var; hâlâ orijinal paketinde."

"Sağ ol Suat."

"Estağfurullah abla!" Harbi adam tarzında sağ elini sol göğsüne bastırdı Suat. Akan suyun sesinden Dilek'in kahkahasını duyabiliyordu. Tekrar salona geçip masasının başına gitti. Telesekreterinde altı mesaj olduğunu gördü. Şimdilik dinlememeye kararlıydı. Pencereye yaklaşıp kollarını pervaza dayayarak aşağıdaki sokağı seyretmeye koyuldu.

"Suat!"

Dönüp koridora doğru yürüdü. Banyonun kapısı açıktı. İçerdeki buhar açık kapıdan sis bulutu gibi yükseliyordu. Banyonun ışıklan hâlâ açıktı. Suat içgüdüyle yatak odasına yöneldi. Dilek yüzünde bir tebessümle, cübbesi vücuduna dolanmış vaziyette dolabın önünde dikiliyordu.

"Banyoda bornoz yoktu."

Siyah

t>y

"Kusura bakma. Yatak odasının kapısının arkasına asıyorum. Havlu da bulamadın mı?"

" Tabii ki canım!"

"Her zaman, avukat cübbesini çok çekici bulmu - şumdur."

"Ne! Adnan'ın üstünde olsa bile mi?"

" Hayırcanım, kadınlarda! En gösterişsiz avukat bile her nasılsa cübbenin içinde çok seksi görünüyor, ama sokakta görsen aldırış etmezsin."

"Yani böyle, bunun gibi!" Dilek bir anda, hızlı bir hareketle, cübbesinin önünü açıp kapadı, sonra da

kahkaha krizine tutulup yatağın kenarına oturdu. "Suat, banyoda oturup aptal gibi kendi kendime gülüyordum. Aklıma Adnan'ın ayak bileğine tekme atışın geldi. Nasıl da geri geri gidip bileğini tutmaya çalışılıyordu. .. " Bu sefer Dilek iyice kontrolünü kaybedip makaraları koyvererek yatağın üzerinde yuvarlanmaya başladı. Gülmesi Suat'a geçti, artık ikisi de gülmekten katılmak üzereydi. Suat da yatağa, Dilek'in yanına yuvarlandı.

"Ağır gösterilen film gibi, nasıl yere kapaklandı ama..."

"Ya, yere çarptığı zaman kafasından çıkan sese ne dersin?" Dilek, hikâyenin sonunu getirdi ve ikisi de gülme nöbetinden karınlarını tutmaya başladı. Ne kadar zamandır güldüklerinin farkında değillerdi. Gözlerinden yaş akıyordu. Yavaş yavaş kahkahalarını kontrol altına alıp tekrar başlamadan susmayı başardılar.

"Yani böyle, bunun gibi!" Dilek, cübbesini tekrar

60

Birol Oğuz

açtıve gülmekten erimeye başladı. Suat'ın yüzünde gözyaşı izleri oluşmuştu, ama artık gülmüyordu; hâlâ gülen Dilek'e dönüp başını göğsüne yasladı.

10 temmuz cumartesi İstanbul, Gümüşsüyü Suat'ın evinin önü Saat 08.05

Suat, beş dakikadır üstünde haki şort, beyaz tişört, tracking botları ve kaldırıma bıraktığı sırt çantasıyla az önce sokağın köşesini dönen Arifi bekliyordu. Krem rengi uzun tip Land Rover'dan aşağı özürler mı - nldanarakinen Arif, sırt çantasını almak için Suat'ın yanına geldi. Karşısında duran araca, hayalet görmüş gibi ağzı açık bakakalmıştı Suat. Cipin üzerine scu - ba'ylailgisi olmayan windsurf markalarının çıkartmaları yapıştırılmıştı ve yan tarafında da büyük harflerle yazılmış "İSTANBUL OFF-ROAD" yazısı vardı. Arka tarafta ise ciple aynı renkte bir römork takılıydı. Arif, kapıyı açıp onun binmesini beklerken, Suat durduğu yerde kök salmış gibi hâlâ arabaya bakıyordu.

"Bahsettiğin yer bir araziydi ve sen de gizli çalışmakla bunu mu kastettin?"

Arif, cevaplamaadan önce derin bir iç çekti. "Güven bana. Bunu anlaman gerek. Özellikle nüfusu sey -

62

Birol- Oğuz

rekolan tatil bölgelerinde birini gizlice izlerken şehirdeki yöntemlerin tam tersini uygularsın. Şehirde takip ve araştırma senin benden daha tecrübeli olmanı kabul eden ilk kişi ben olurum. Fakat şehir dışında, özellikle de sahilde, ilk baştan dikkat çekmek çok daha iyi. Yerli halk tarafından benimsenmek, göz aşinalığı oluşturmak, sana, oyunun sahnesinde çabucak katılma fırsatı verir. Daha sonra kimse seni farketmez ."

"Demek öyle." Araca tırmanıp yerine oturduğunda pek tatmin olmuş görünmüyordu Suat. Dönüp arabanın arkasına tepeleme yığılmış olan dalış gereçleri ve malzemelere baktı. Takma motorun bidonu dışarı çıkmıştı.

"Bu senin mi?" Tenha sokaklardan Dolmabah - çe'yedoğru indiler. Arif hâlâ önlerindeki uzun yol için

koltuğunu ayarlamaya çalışıyordu.

" Nerdee! Benim gibi kumara meraklı birinin böyle bir şeyi nasıl elinde tutacağını sanıyorsun?" Arif, sabahın ilk gülümsemesini böylece sundu.

"Paranın hepsini nasıl kaybettiğini şimdi anlıyorum. Dakiklik konusunda iddiaya girseydik kaybetmiştin !" dedi Suat ve sabahtan beri Arife ilk kez dikkatle baktı ve "Aman tanrım!" diye bağırdı. "Felaket görünüyorsun! Bütün gece beşik mi salladın?"

"Evet, öyle gibi."Oturduğu yerden kaslarını kaldırmış bir halde kendisini süzen ve tam bir açıklama bekleyen Suat'a gözücuylabaktı . "Babam hasta!" Saray'ın bahçe duvarlarının yanından geçerlerken gözlerini yoldan ayırmadan devam etti.

s iyah

63

"Geçmiş olsun. Ciddi mi?"

"Ciddi? Sanırım öyle gibi, uzun zamandır hastaydı ve dün gece çok kötüleşti. Neyse kız kardeşim geldi, ona bakar."

"Arabayı kullanabilecek misin?" Endişeyle baktı Suat.

Arif ellerini direksiyondan çekerek kaslarını gerip rahatlatı. "Beni ıspanaksız bırakmazsan Safi-naz!" Göz kırptı.

"Lakabım olduğunu kim söyledi?" Şaşırarak soluğunu tuttu Suat.

"Artık ona benzemiyorsun" diyerek eğildi Arif ve yukardan aşağı onu süzüp koltuğuna yaslanmadan önce komik bir mimik yaptı. Aynı anda güldüler; ihtiyaçları vardı.

Benzin almak için arabayı Levent'teki BP'de durdurdu. Suat'a, kendisi depoyu doldururken yol için birşeyler ve su almasını söyledi Arif. Elindeki kalın desteden dört tane onluk ayırdı. Birlikteyken yol masraflarını kendisinin karşılayacağını, yalnız çalış-tığındaysa masraflarını kendi listesine eklemesini söyledi. Suat gidip altı şişe su, birkaç kutu meyve suyu, çikolata ve çiklet aldı. İlk yardım için de bir şişe Famous Grouse marka viskiyi sepetine yerleştirdi.

Dışarı çıktığında Arif cipi mini marketin kapısına yanaştırmıştı. Gözleri uyku mahmurluğundan yeni yeni kurtuluyordu. Bu arada başka bir Hawaii gömlek giydiğini ancak şimdi fark etmişti. Yenisinin deseni daha göz alıcıydı.

Arif arka kapıyı açıp soğutucu kutusunu gösterir-

64

Biröl Oğuz

kenSuat sordu. "Hep bu tip gömlek mi giyersin?"

"Evet, dolabım Gonzo giyimle dolu; sen benim beanie şapkalarımı daha görmedin."

Suat, yarısına kadar erzakla dolu olan soğutucu kutunun -aslında taşınabilir buzdolabı demek daha doğrudu- büyüklüğünden tatmin olmuş, başını sallamıştı.

Arabaya binip yerine otururken eliyle soğutucuyu gösterip "Buna ne demeli?" diye sordu. " Keko-va'dakikorku ve tikslenme mi?" Aynı günde ikinci kez kahkaha attılar. "Şaka bir yana" deyip bakışlarını arabanın arkasındaki malzemelerden ayırmadan sürdürdü. "Bütün bunlar sana pahalya patlamıştır ve Allah bilir daha römorkta neler vardır."

Arif, "İtiraf etmeliyim, ben de kendime şaşırdım. Alışveriş listemi hazırladığımda her şeyin en iyisini, en gelişmişini sipariş ettim. On yıllık bir Kartal ile iki şnorkel bekliyordum" dedi ve sol tarafa bakıp boş Büyükdere Caddesi'ne çıktı. "En küçük ayrıntıya kadar her şeyi verdiler. Hem de hiçbir şey sormadan."

"Sence neden böyle?" Suat, Arife baktı.

"Başta dediğim gibi, bu çalışmada çok para dönüyor; kim bilir bize söylenmeyen ne dolaplar dönüyor." Arif direksiyonu köprüye gitmek üzere otoyola kıvrıldı.

"Bütün bunlar," eliyle Land Rover'ın arkasını işaret ederek tamamladı Suat, "... sadece Burns'ü elinde bir kese altınla yakalamamız için mi?"

"Ve ne kadar kısa zamanda yakalarsak o kadar çabuk Amerika'ya gidebilirsin."

"Sana bu konuyla ilgili herhangi bir şey çıtlattığı-

siyah Mavi

65

mıhatırlamıyorum. Amerika'ya gitmek istediğimi de nereden çıkardın?" Tüyleri diken diken olmuştu.

"Bilmem, Carter söylemiş olmalı."

"Onu çok iyi tanıyorsun, öyle mi ?"

"Tanımak mı? Hayır, onunla sadece bir kere telefonla konuştum."

Suat, köprüyü geçerlerken sessizdi. Aşağıya, denizin puslu yüzeyine doğru baktı. Gözlerini, denizden ayırmadan, suyun mavisinin gökyüzüyle kesiştiği uzaklıklara doğru gezdirdi.

"Boş ver" dedi Arif, sessizliği bozarak, "Biz sadece bizden isteneni yaparız. Bu malzemeler de boşa harcanmayacak, işimiz bittiği zaman ilgili yere, büyük ihtimalle de askeriye teslim edilecek."

"Şişko kedilerden birinin deniz kıyısındaki villasına gitmesin yeter."

"Öyle bir ihtimal yok. Bunlar tamamen profesyonel malzemeler, amatörlerin işine yaramaz. Bu arada aklıma gelmişken..." Arif eğilip arabanın torpedo gözünden büyük boy bir cep telefonu çıkartıp Suat'a uzattı. Suat telefonu inceledi. Yana katlanmış olan anteni kaldırdı. Arif "Ne olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

"Resimlerini görmüştüm."

"On yıl önce çanta büyüklüğündeydiler. Beş yıl önce laptop , şimdi ise..."

"Uydu telefonu kaç para sence?"

"3 000 papel civan. Bu kadarla bitmiyor. Bir dakikalık görüşme 2-3 dolar civarında!"

"Ha! Ucuz tarife de varmış, hayret!"

66

rol Oğuz

"Önemli nokta, şu andan itibaren görüşmelerimizi bununla yapacağız. Böylece konuşmalar yeryüzünden dinlenemez ve bunlara ulaşmak çok karışık yöntemler gerektirir. Bunları kullandığımız halde güvenliğimize sızarlarsa hapı yuttuk demektir."

Suat telefonu elinde ilgisizce döndürerek inceledi. "Bununla e-mail gönderebilir misin?"

Arif şaşkınlıkla ona baktı. " Echelon'danhaberin yok galiba?"

"Hayır. O da neymiş?" diye ilgisizce sordu Suat.

"Başlangıçta, yani Soğuk Savaş zamanında Amerika ve müttefikleri olan Anglosaksonlar en gelişmiş bilgisayar ağını kurdular. Yani Sovyetler Birliği'nin bütün haberleşmesini dinlediler. Soğuk Savaş bitince de asıl savaşın ticarî olduğuna karar verdiler ve o sistem şimdi bu amaç için kullanılıyor. Bir de uluslararası terörün ve uyuşturucu ticareti için tabî ki. Sü - permarketesipariş için gönderdiğin epostanın İnter -net'teki bu ağdan geçtiğine emin olabilirsin..."

Açıklamasından memnun görünen Arif, Suat'ı esneyerek gerinirken yakaladı. Kendine güvenini yi - tirmişcesine bir ses tonuyla devam etti. "Bulunabilecek telefonlardan en güvenlisi. Konuştuğumuz zaman sesimizi şifreler, çözer; gökyüzünün kulağı bile bizim ne dediğimizi anlayamaz. Arkadaki ilk numara senin, ikincisi benim. Onu ezberle. Telefonun hafızasında hiçbir numara bırakma. Suat numaralara bir göz atıp etiketleri çıkardı, elinde yuvarlayıp top haline getirdi. Gişelere gelmişlerdi. Arif butona basıp bilet aldı ve boş otoyolda gaza bastı. Suat gözle-

Siyah Mavi

67

riniyumdu, yola sessizce devam ettiler.

Suat gözlerini kırıştırarak araladığında güneş epeyce yükselmişti. Hava gittikçe ısınıyordu. İzmit'ten sonra Sapanca'ya gelmeden önceki bir yerlerde olmalıydılar. Arife baktı, parlak güneş ışığında daha da yorgun görünüyordu. Direksiyona iyice eğilmiş, bütün dikkatini yola vermişti. Sanki hipnotize olmuş da aylırcasına kendine geldi, başını çevirip Suat'a gülümsedi. Suat emniyet kemerini çözüp sırt çantasını açmak için arka koltuğa uzandı. Yerinden kıpırdaması aynı anda torpidodan bir şey almak isteyen Arifi de harekete geçirdi. Arif, güneş gözlüklerini bulunduğu yerden çıkartıp parlattı, gözüne takıp eski halini aldı. Aynı anda dönüp birbirlerine baktılar ve bir anlık bir duraksamanın ardından karşılıklı kahkayı bastılar, ikisi de aynı model gözlük takmıştı. Aynı günde bu üçüncü gülüşleri oldu.

"Gözlük takman hiç de iyi bir fikir değil Arif, direksiyonda uyurken seni göremeyeceğim."

"Çok mu berbat görünüyorum?"

"Ara sıra bir yerde durup çay içmek hiç de fena fikir olmasa gerek."

"Bunu göze alamayız. Gece olmadan varmak zorundayız."

"Havalandırmayı açsan iyi olur."

"Yok ki."

"Ne? Seni 'Bay son teknoloji' sanmıştım."

"Kusura bakma, pek hoşlanmam."

"Harika! Desene, ilk dalışımız daha da çekici olacak." Hafifçe gülümsedi.

68

i rol Oğuz

ikiside gözlerini yola çevirdi. Trafik şimdi daha yoğundu. Ticarî araçlar, onlar gibi Güney'e gidenler... Diğerlerinden tek farkları sıcak Akdeniz suyunun kendilerine hazırladığı sürprizlerden bihaber olmalarıydı.

Bilecik-Eskişehir sapağından çıktılar, Sakarya Nehri'ni artık otoyoldan izleyemiyorlardı. Nehrin yarattığı tuhaf bir mikroiklimin hüküm sürdüğü derin ve geniş vadide yollarına devam ettiler. Manzara, Suat'a hep resimlerde gördüğü Çin'in Yukarı Yangste bölgesini hatırlattı.

"Çocuklarını devamlı görebiliyor musun?" sorusuyla sessizliği bozup Arifi şaşırttı. "Bu kadın düşüncelerimi mi okuyor acaba?" duygusuyla cevapladı Arif.

"Haftada bir gün.Nasıl olduğunu bilirsin, ama yazları gelip iki hafta kalıyorlar."

"Yaşlan kaç?"

"Kız üç, oğlan yedi."

"Allah bağışlasın."

Arif kendini kontrol etmeliydi . Eğer Suat'ın zihin okuma gibi bir yeteneği varsa artık kartlarını açık oynamayacaktı.

"Ben kızımı dört yıldır görmedim. O da yedi yaşında."

Birkaç kilometre boyunca hiç konuşmadılar. İkisi de kendi düşüncelerine boğulmuş gibiydi.

"Biraz su alabilir miyim?" diyen Arif bozdu bu kez de sessizliği.

"Kusura bakma, çok kötü bir yol arkadaşım."

"Tam tersi, en iyi arkadaşlanm ya çok gevezedir

siyah Mavi

69

yada hiç konuşmazlar. Sanının iyi uyuşuyoruz, zaten şimdi susadım." Dönüp gülümsedi. Suat hemen kemerini çözüp arkaya doğru uzanarak buzdolabını açtı. O sırada Arifin gözü Suat'ın yanık tenli pürüzsüz bacaklarına, kalçasının yuvarlaklığına takıldı. Yutkunup dikkatini yeniden yola verdi. Neden böyle davrandığını kendisi de merak etti. Suat dönüp "pat" diye koltuğuna oturdu. Bu hareket Arifin çok hoşuna gitti, kadınsı olmaktan çok, daha bir çocukçaydı. Suat şişenin kapağını açıp uzattı. Arif şişeyi yavaşça dudaklarına dayayıp bir iki yudum içtikten sonra geri verdi. Suat, gözünü yoldan ayırmadan şişeyi bir süre öylesine tuttu. Vadiden çıkmış, dağlara doğru ilerliyorlardı. Şişeyi dudaklarına bastırıp büyük bir yudumla ağzını doldurarak tekrar Arife uzattı. Arif, direksiyonu dizlerinin arasına sıkıştırıp suyu başından aşağı yavaş yavaş akıttı. Suat eğilip direksiyonu tutunca Arif suyu biraz da sırtından aşağı dökmeye başladı. Tam o sırada girmek üzere oldukları virajın karşı yönünden büyük bir tanker kendilerine doğru geliyordu. Arif, Suat'a bakıp direksiyon kontrolünü tamamen ona bıraktı. Ellerini ıslatan Arif ensesini ovaladı, şişeyi uzatarak direksiyonu yeniden ele aldı. Suat şişenin kapağını kapatırken gözleri yoldaydı.

"Yiyecek ister misin?" Arif nedense onun konuşmasına sevinmişti.

"Hayır, sağol. Doldurmak için Afyon'da duracağız." Durakladı, "Mazot yanı" diyerek açıklama yapma ihtiyacı hissetti. Suat tekrar arkaya uzanıp su şişesini buzdolabına koydu. Arif bakışların ondan ayrı-

70

Biröl Oğuz

ramıyorduk, Suat'a yakalandı; başını hemen yola çevirdi. Suat bu sefer koltuğuna bir yetişkin gibi yerleşti, emniyet kemerini takıp geçtikleri çayırılığı seyre koyuldu. Sıcaklık giderek yükseliyordu. Arif penceresini açtı. Evet diye düşündü, uçkuruna sahip olabilirse o da iyi bir yol arkadaşı olacaktı. Aklından böyle şeyler geçirmesinin nedeni uykusuzluk olsa gerekti. Parfüm kullanmadığı halde, çok güzel bir kokusu vardı Suat'ın, tam kadın kokusu; hafif, tatlı, kır çiçeği gibi. Gülümsedi, koltuğunda kıpırdanıp sil-kelercesine başını salladı. Önündeki yola odaklan-malıydı, uykusuzluğuna lanet etti. Aklından Suat'ı uzaklaştırıp babasını ve kanserin korkunçluğunu düşünmeye çalıştı.

"Dalmaya ve arkeolojiye merakın nasıl başladı?" Arife dönerek sormuştu Suat.

"Küçüklüğümde beri suyun içindeyim. Annem ben küçükken öldü. Babam doktor olduğu için boş zamanlarını hep araştırmayla geçirirdi, gerçi bir buluşu da olamadı. Yani her yıl bütün yaz boyunca, ben Boğaz'ın sularında yüzerdim."

"Boğaz'da mı?"

"Bebekliyim. Aşıyan'da yüzerdik. Yüzmek için Boğaz'ın hâlâ en temiz yeridir. Mezarlık sayesinde kanalizasyon çıkışı yok, uç nokta olduğu için de akıntı çok güçlü. Sekizinci yaş günümde babam bana bir çift palet, bir maske ve şnorkel hediye etti."

"Baba oğul çok yakındınız galiba?"

"Dediğim gibi, birlikte çok vakit geçirmedik, ama kaybettiği zamanı telafi etti. Her pazar mutlaka bizi

biryere götürürdü. En sevdiğimiz gezi, vapurla Rumeli veya Anadolu Kavağı'na gitmekti." O günleri hatırlayan Arif gülümsedi. "Sürekli babamın başının etini yedim ufukların ardında ne var diye. Kaç yaşındaydım hatırlamıyorum, sanırım beş ya da altı, bir gün, Rusya hakkında bilgim olmayacağını ve dünyanın yuvarlak olduğunu anlamayacağımı düşünmüş olmalı ki, dünyanın ucu dedi. Tabî ki hemen, dünyanın ucundan sonra ne olduğunu sordum ve bir hikâyeye uydurmuştu; hiç bulutu olmayan masmavi bir bir gökyüzü, değişik meyveleri olan ağaçlar, insanların sonsuza kadar ve mutlu yaşadığı bir ülke varmış. Dünyanın ucu, ikimizin arasında bir tür şifre olmuştu, ne zaman bir sorunumuz olsa veya babamın bir işi çıksa her zaman dünyanın ucuna gittiğini söylerdi. Bugünlerde de fazla üzülmememi söylüyor; dünyanın öbür ucuna gidiyormuş."

Suat, anlatılanı sessizce dinlemekle yetindi. Arifin özel hayatın zaten yeterince bulaştığını düşündü.

"Ha, arkeoloji için de, bir gün bahçemizi kazdığımızda küçük bir biblo bulmuştum, o zaman biraz daha büyüttüm. O günden beri kazıp duruyorum." Birbirlerine bakıp güldüler ve her ikisi de yola dönüp kendi babalan hakkında düşüncelere daldılar.

10 temmuz cumartesi

Afyon, Cumhuriyet Tesisleri

Saat 14.30

"Bir seferinde bayramda buraya otobüsle gelmiştim." Afyon'un girişindeki Cumhuriyet Tesisleri'nin yemek salonunda oturmuşlardı. Masada taze fasulye, pilav, çoban salata ve ayran vardı. "Binlerce insan kaynıyordu ortalık" diye sürdürdü Suat. "Taskebabı burnumda tütüyordu. Yumruğum kadar etler, yağsız, tombul ve çok yumuşak görünüyordu, ama yemekten önce kuyruğa girip fiş almam gerekiyordu. Bekleyecek kadar yeterli zamanım olmadığı için hiçbir şey alamadan çıkmıştım. O günden beri ne zaman buraya gelsem hep o kebabı bulmaya çalışıyorum ama hiç rastlamadım."

"Çok açtın galiba, eti gözünde büyüttmüşsün" diye güldü Arif. "Her neyse, benim de sorunum etsiz yemek bulmak. Ben vejetaryenim."

"Çok garip, ben de normalde kırmızı et yemem, ama her nedense o taskebabı hâlâ gözlerimin, önün-

74

Biröl Oğuz

dengitmiyor." Taze fasulyeye saldırarak sordu "Peki, ya balık?"

"Balık yemeyen bir balıkadam? Hadi be sende!"

Afyon'dan Burdur'a doğru yol alırken hava sıcaklığı 10 derece birden artmıştı. Bütün camları açtılar. Dışardan gelen hava, dev bir saç kurutma makinesinden üfleniyor gibiydi. Suat gözlerini yumup uyuklamaya başladı.

Uyuyalı ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu ki birden fırladı. Suat'ın bütün sinirleri ikaz sinyalleri yayıyordu. Birkaç salise içinde harekete geçmeliydi, çünkü Arifin başı öne doğru düşmüş, arabaları

doğruca karşı yönden gelen yolcu otobüsünün üzerine doğru gidiyordu. Direksiyonu yakaladığı anda Arif de uyandı ve frene bastı. Arkadaki römorkla yapılacak en son hareketti bu. Land Rover sağa sola kayarak ilerlemeye başladı. Tuhaflığı fark eden otobüs şoförü selektör yapıp korna çalarak yanlarından hızla teğet geçti. Römorkun ağırlığıyla tozu dumana katıp ancak karşı şerite geçerek durabildiler. Suat kudurmuşcası - nahızla yere atlayıp öfkeyle Arifin kapısını açtı.

"Çık dışarı!" Bağırırken öfkesini de yatıştırmaya çalışıyordu. Arif duraksadı. Bir kez daha tekrarladı Suat: "Sana in aşağı dedim!" Arif şaşkın bir şekilde arabadan indi.

"Tamam, sakin ol. Olan oldu zaten. O ayrıntı içmemem gerekiyordu. Bir daha tekrarlanmayacak" diyerek elleri havada onu sakinleştirmeye çalıştı.

"Evet, iyi bildin! Bir daha kesinlikle tekrarlanma-

Siyah Mavi

75

yacak! Aptal gömlekler giyen amatörlerle çalışılmayacağım öğrenmiş oldum. Ölmeye henüz niyetim yok benim. Bir de seninle dalmamı istiyorsun. Şaka ediyorsun herhalde!" diye bağırdı.

"Dinle, açık konuşacağım seninle." Elleri hâlâ havada, Suat'ı yatıştırmaya çabalıyordu. "Bütün gece gözümü bile kırpmadım babamın çok sancısı vardı, kanser."

Suat, duyduğu açıklamanın hiçbir şeyin sonucunu değiştirmeyeceğini belirten bir bakış fırlatıp derin bir nefes çekerek başıyla yolcu koltuğunu gösterdi. "Sağa geç, ben kullanıyorum."

"Bana kullanamadığını söylemiştin!" Arif şaşırmıştı.

"Kullanmam demedim, kullanmam demiştim! Arabaya bin, biraz su iç, gözlerini kapat ve Antalya'ya varana kadar da sakın ağzını açma." Suat direksiyonun başına geçip koltuğu ayarladı, motoru çalıştırarak gazı sonuna kadar kökledi. Koca motorun gücüyle sağa sola sıçrayan çakılların gürültüsü içinde yola çıkarlarken Arif hâlâ kapısını kapatmaya çalışıyordu. Arkasını dönerek yakaladığı su şişesini önce Suat'a uzattı. Suat gözünü yoldan ayırmadan iri bir yudum alıp geri verdi. Arif, Suat'ı süzdü, konuşmanın faydası yoktu. Biraz su içti, şişeyi göğsüne dayayıp kemerini bağladı ve söz dinleyerek gözlerini kapadı.

Yolun kalanı Antalya'ya kadar olaysız geçti. Yalnızca beyaz spor bir BMW, bir süredir 500 metre uzaktan onları takip ediyordu. Durumu fark eden Suat Burdur yakınlarında bir fırsatını bulup arabayı

76

Birol Oğuz

birbenzincinin arka tarafındaki park yerine çekti. BMW benzin istasyonun önünden geçip birkaç saniye içinde de gözden kayboldu. Kazadan kıl payı kurtulmalarının kendisini paranoyaklaştırdığını aklından geçiren Suat, tuvalete gidip yüzünü yıkadı.

Arif yol boyunca hiç uyanmadı. Öyle ki Suat, bunun bir gecelik değil birkaç gecelik bir uykusuzluktan kaynaklanabileceğini düşündü. Az önceki öfkesinden dolayı kendini biraz suçlu hissetmiyor değildi, ama başka şansı da yoktu. Ortağın sana, sen ortağna güvenmelisin, yapamayacaksan çekilmelisin. Arifin davranışı çok amatörceydi. Bakışları yolla teyp arasında gidip geldi. Gilles Peterson'ın kasetini çıkartarak

teybe yerleştirdi. Arif, top patlasa uyanacak gibi görünmüyordu, ama yine de teybin sesini biraz kıstı.

Dağlan geçip Antalya'ya yaklaşırken gün batmak üzereydi ve hava hâlâ çok sıcaktı; deniz havası bile durumu etkilemiyordu. Terden sırtı sırlıklam olmuştu Suat'ın. Kemer yoluna saptığında gördüğü ilk benzincide durdu. Saati tam 18.25'i gösteriyordu. Arif irkilerek uyandı, gözleri açık olduğu halde ayakta uyur gibiydi. Bu da hoşuna gitmedi Suat'ın. Tuvalete gitmeden önce benzinciden depoyu doldurmasını istedi. Valizinden havlusunu, makyaj çantasını ve temiz bir tişört aldı.

Tuvalet boştu; en önemlisi de temizdi. Tişörtünü ve sutyenini çıkartıp lavaboda soğuk suyla kendini yıkamaya başladı. Musluğun altına kafasını sokup serinledi. Kurulandıktan sonra deodoran sürüp te -

Siyah Mavi

77

rtiitişörtünü giydi. Bu sefer sutyen takmamıştı, "bu sıcakta hiç çekilmez" diye söylendi. Çantasından diş fırçasını çıkartıp dişlerini fırçaladı. Saçlarını da taradıktan sonra öteberisini toparlayıp çıktı.

Arif, arabanın yanında gölgede bekliyordu. Camları temizletmişti; ayrıca kafasını hortumla ıslatmış gibiydi. Saçları ıslak ve geriye taralıydı. Ayılmış, dikkatini toplamıştı. Suat'ın elindekileri koyması için arka kapıyı açtı.

"Dinle, gerçekten çok üzgünüm, ama bir gecenin uykusuzluğu değıldi, çok bitkindim."

"Belki şimdi anladın neden yalnız çalışmayı tercih ettiğimi." Valizinin kayışlarını hırsla gerdi.

"Babamla hiç yakın değıdik daha önce, şimdi de ölüyor. Sanki onun yanında geçirdiğim her dakikayla kaybettiğimiz yıllar geri geliyordu" diye, arkası dönük olan Suat'a doğru konuştu. Suat ona dönüp iyice yaklaşarak gözlerinin içine baktı.

"Çoğu insan" diye başlayıp kısık sesle sürdürdü. "İşyerini arar ve patronuna o gün çalışamayacağımı söyler." Arifin önünden çekilmesini bekledi, ama o yerinden kıpırdamadı.

"Anladığımı sanmıyorum. Bu benim araştırmam. Burns'ün bu işlere karıştığını ortaya çıkaran benim" diyerek anlatmaya çalıştı Arif, ama Suat dinlemeye hazır değıldi.

" Haydigel, restoranda kahve var mı bir bakalım."

Arif, Suat'ın geçmesi için kapıya dayadığı elini çekti. Kapılan kilitlerken Suat, kızgın güneşin altında çoktan restoranın yolunu tutmuştu; Giriş kapısı-

78

Biro

naaşağı yukarı bir düzine araba park etmişti. Aralarında beyaz, spor bir BMW de vardı. Takip edildiklerini sandığı sırada o arabanın plakasını almadığı için kendine çok kızdı Suat, yine de "kim bilir bu taraflarda benzer arabadan kaç tane vardır" diye düşündü.

Arif kapıda ona yetişti ve restorana birlikte girdiler. Beyaz plastik masaların başında geç öğlen ya da erken akşam yemeği yiyen, kendileri gibi seyahat eden birkaç kişi vardı yalnızca. Bunların arasında dikkat

çeken pek kimse yoktu. Yalnız iki genç kız, onlar restorana girip yanlarından geçerken epeyce ilgilenmişlerdi. Arifin çekici bir erkek olduğu geldi Suat'ın aklına. Buldukları boş masaya oturduklarında kızlar hemen yerlerinden kalkıp restorandan ayrıldılar. Onları inceleme fırsatı bulamamıştı Suat, ama ilk aklına gelen, kızların "Thelmave Louise"i oynadıkları oldu. Kızlardan biri şifon eşarp takmıştı ve kalın çerçeveli bir güneş gözlüğü kullanıyordu. Arif kahvelerini ısmarladı.

"Arif, direksiyonda uyuklamak başka bir şey, su altında hata yapmak bambaşka bir şey. Sualtında hata, asla affetmez. Bu işin uzmanı olan sana ne kadar güveneceğim ki sualtında söylediklerini yapayım. Aksi takdirde doğru söylediğini nereden bileceğim?"

"Dinle, bir kez daha söylüyorum, özür dilerim. Kumar oynadım. Üçağz'a vardığımızda uykusuzluk sorununu halledecektim."

Suat kahvesini karıştırdı, gülümsemeden önce Arife dikkatle baktı. "Tanıdığım ilk kumar bağımlısı

Siyah Mav

79

sensin. Açıkçası bana ve topluma karşı bir tehlike oluşturuyorsun. Özellikle de kendine karşı." Öne doğru yaslandı. "Şimdi cevap ver bana, ya bu gece dalmaya karar verseydik? Yalnız gece daldıklarını söylemiştin bana."

"Burnsyola çıkmış olsaydı sinyalinin çoktan alırdık."

"Harika! Bu gece sen doğru yatmaya git, ben de Kaş'ta biraz dans edeyim." Gülümserken dişleri göründü.

Arif konuşmadan önce boğazını temizledi. "Korkarım o kadar basit değil. Vardığımız zaman çok işimiz olacak ve içimden bir his yapmayı düşüneceğin son işin dans etmek olacağını söylüyor."

"Öyle diyorsan yola devam o zaman."

Arif garsonu çağırdı. "Bu arada başka bir şey daha var" diyerek Suat'a döndü. "İMF'ningörüşmeleri ve muhtemel skandali önlemenin dışında, ülkemizin kültürel mirasını ve eğer ortada gerçekten paha biçilemeyecek bir şey varsa bundan faydalanması gereken Türk milleti olmalı; bunları korumak benim görevim. Sen de aynı fikirde değil misin?"

Suat yan gözle tekrar Arife baktı, söze başlamadan önce gülümsedi. "Benim, ücretimi ve masraflarımı almaktan mutluluk duyacağıma emin olabilirsin. Bir de tabii Burns'ün Venüs heykeline sarılmış güzel bir resmiyle salı günü İstanbul'a dönmekten." Arif biraz bahşiş bırakıp fişi alırken Suat yerinden doğruldu.

Arif tekrar direksiyona geçti. Uykudan mıdır bilinmez, denizi görür gibi oluyordu. Enerjisinin geri

80

i ro I Oğuz

geldiğini hissetti. BMW'nin parktaki yokluğu Suat'ın dikkatinden kaçmadı.

Yolculuğun kalan kısmı sorunsuz geçti. Arif, örnek gösterilecek bir sürücüydü. Olimpos Doğal Par- kının

kıyı kesimi Suat'ı her zaman etkilerdi. Anka- ra'dakibüyüklerin bu kıyı şeridini böyle, bozulmadan, dünya harikası bir yer olarak korumaları hayret vericiydi. Bu güzelliğin değişmeye daha ne kadar direneceğini düşünmek bile onu sinirlendiriyordu. Gelişmiş bölgelerin çirkinliğini gördükten sonra sinirlenmemek elde değildi.

Kaş'ın üst kesiminde, onları Kekova'ya götürecek yola girdiklerinde akşam çöküyordu. Arif yolun eskiye nazaran daha yeni ve bakımlı olduğunu açıkladı. Eskiden kıyı köylerine karayoluyla ulaşmak neredeyse olanaksızdı. Yaklaşık10 kilometre sonra asfalt yoldan dar ve engebeli toprak bir yola saparak ilerlemeye başladılar.

"Nereye gidiyoruz?" Kemer'den Kaş'a kadar neredeyse hiç konuşmamış, kendi düşüncelerine dalmışlardı. Aralarındaki gerginlik de, tabiat ananın küçümsenmeyecek etkisinden olsa gerek, yok olup gitmiş gibiydi.

"Dalış takımlarını köye götüremeyiz. Bu kıyı şeridinin hemen hemen tamamında dalmak yasak olduğu gibi, bazı yerlerde şnorkel kullanmak hatta yüzmek bile kesinlikle yasak. Köylüler takımları gözu - cuyla bile görseler hemen jandarmayı veya sahil güvenliği ararlar; miraslanna düşkünler ve çok sıkı koruyorlar. Kimliklerimizi göstersek bu sefer de gizle-

Siyah Mavi

nemeyiz. O yüzden gözlerden uzak küçük bir kulübeyi kullanacağız."

"Burada daha önceden daldığımı sanıyordum."

"Evet, daldım. Alışveriş listemden çıkan şeyler bunlar, senin malzemelerinse römorkta."

"Buddy'sizmi daldım?"

"Olağandışı durumlar, olağandışı davranışlar gerektirir." Gülümsedi.

"İşte şimdi tam bir kumarbaz gibi konuştun. Şu- radakilerne?" Land Rover'ın arkasını işaret etti.

"İki şişme bot, kıçtan takma motorlar, salmastra ve yelkenler. Diğer malzeme ise su kayağı, 'veyk bord' için yani; gündüzleri masum isteklerimizi gerçekleştirebiliriz."

"Yol iyice kötüleşti. Arif arazi vitesine taktı, kurumuş dere yatağında tırmanmaya başladılar. Yarım saat sonra sırtı fundalık bir tepeye ulaştılar. Manevra yapmaya yetecek kadar bir alan vardı. Arif aracın yönünü geldikleri yola doğru çevirdi. Farlarını yakmadan gidiyorlardı. Ay, hilal olsa da karanlık tam basmadığından önlerini rahatlıkla görebiliyorlardı. Suat, aşağıda, deniz yüzeyinde Kekova Adası'nın kara silüetini ve teknelerin ışıklarının sudaki yansımalarını seçebiliyordu.

"Şimdi ne olacak?" Makilerin gece kokusunu ciğerlerine doldurdu, muhteşem manzarayı seyre koyuldu.

"Şimdi, yolculuğun en zor kısmına geldik. Römorku çözüp kulübeye götürmemiz gerekiyor." Önlerinde uzanan yola bakarak konuşmuştu. Suat şaş-

kınkhiçinde onu izlerken Arif konuşmasını sürdürdü. "Göründüğü kadar zor olmayacak. Römork ali - minyumdanve özellikle bu türden işler tasarlanarak yapılmış, büyük tekerlekli bir el arabasını taşımak gibi olacak. Sen burada bekle, ben her şeyi ayarlarım." Arif aşağı atlayıp römorku arabadan ayırmaya koyuldu. Suat da yanına gelip onu izlemeye başladı. Arif başını kaldırdı, tekerleklerin nasıl ortaya getirildiğini ve arkadaki destek tekerleğinin açıklamasını yaptı. Suat'ın el freninin yanında durması ve Arif söylediğinde çekmesi gerekiyordu. Römorku koşum takımı gibi giyerek sırtlanacak, önce hızını frenleyip ardından da yönlendirecekti. Suat bir şey demedi, Arifin anlattıkları bu sefer daha güven vericiydi; en azından her şeyi şansa bırakmıyordu.

"Çok uzak mı?" Arif soruyu duyduğunda iki tekerleğe bağlı olan manivelayı gövdenin merkezine doğru çekti.

"Yaklaşık200 metre . Merak etme, yokuş aşağı." "İnşallah tekrar yukarı taşımamız gerekmez!" "Korkma, işimiz bittiği zaman gizlenmemize gerek kalmayacak. Vinçle veya deniz yoluyla götürürüz." Land Rover'ın arkasına dolanıp römorkun koşumlarını çıkardı.

Suat, "Şu alttaki ne?" diye sordu. Arif sıçrayarak kollan tutmaya çalışırken "Söyledim ya, kulübe" dedi. "Bildğin gibi burası SİT alanı, ama binaları restore etmek veya prefabrik ahşap yapılar yapmak için izin alabilirsin. Buranın sahibi çok güvenilir bir vatandaş. İzin aldığı sıralar birtakım

83

şartlaröne sürüldü, bunlardan biri güvenlik birimlerinin acil durumlarda burayı kullanabilmesiydi. Bu ilk acil durum, büyük ihtimalle de sonuncusu. Her neyse yazlık bir ev, köyle arasında başka ev yok. Küçük bir koyda kurulmuş ama tek girişi denizden." Doğruldu. "Bizim için ideal. Malzeme deposu olarak kullanacağız. İkimizden biri İstanbul'a giderse burada kalan, geceleme için kullanacak. Diğer zamanlarda köyde oturup restoranlarda yemek yiyen uyumlu bir çift turist olarak görünmemiz lazım. Haydi, işbaşına! Ne yapman gerektiğini göstereyim sana."

Arif, hiçbir ayrıntıyı kaçırmamaya özen gösterdi. İşlem, anlattığına oranla hiç de basit değildi. Patikanın zemini sanıldığından daha fazla taşlı ve engebeliydi. Elli metre ilerledikten sonra ikisi de kan ter içinde ve nefes nefese kalmıştı. Arifin işi daha da zordu. Römorkun hem arkasına bağlı koşumları sıkı sıkı tutmuş hem de yoldan çıkmaması için frenleyerek ilerlemeye çalışıyordu. Patikada taşlara takılıp sendelediği zaman, ki sık sık oluyordu bu, Suat römorku tutup frene asılıyordu. Bir keresinde düşmesini engellemek için yan tarafa tutunup römorkun kaymasını önlemekte adanmıştı.

Patikayı yarılادıklarında Arif dinlenmek istedi. İkisi de yere çöküp römorka yaslandı. Arif nefes ne-feseydi, gülmeye başladı.

"Televizyonda Top filmini görmüş muydun ?"

" Sophia Loren, Frank Sinatra ve Cary Grant'in dev bir topu İspanya'nın bir ucundan diğer, ucunda

84

Biröl Oğuz

birbaşka yere çeke çeke taşıdıkları filmi mi kasteti -yorsun?"

"Bravo sana!"

"Arif Bey, burada bir sinema hastasıyla konuştuğunu bilmelisin!" Arifin bahsettiği sahneyi zihninde canlandırınca Suat da gülmeye başladı. "Biliyor musun, bir yerde Sinatra'nın filmin çekimini uzatmak için elinden geleni yaptığını okumuştum" diye sürdürdü. "Sebebi de Loren'le ilişkisi varmış ve ikisi de filmin sonunda birbirlerinin eski ilişkilerine, Sinat - ra'nınAva Gardner'a , Loren'in de Carlo Ponti'ye geri döneceğini biliyormuş. Gerçek hayat her zaman daha trajik, değil mi?"

"Sinatra'nımfilmdeki performansından dolayı olmasın sakın?" dedi Arif, kahkayı bastılar. "Ve Cary Grant, delikanlıları kovalamakla öylesine meşguldü ki, dünyadan haberi yoktu" diye ekledi Suat. Birden sessizleştiler.

"Sende, bana Sophia Loren'i hatırlatan bir nokta var" dedi Arif, Suat'a dönerek. Suat, şaka yapıp yapmadığını anlamak için Arife baktı, ama ikisinin de yüzü karanlıktaydı, ayın gölgesi altında oturuyorlardı.

"Evet, ikimiz de spagettiye bayılırız, ama nedense bu akşam gönlüm balıkta. Haydi şu işi bir an evvel bitirelim, açlıktan ölüyorum." Ayağa kalktı, şortunun arka tarafını silkeledi. Arif de ayağa fırladı ve işinin başına geçip İtalyan aksanıyla Suat'tan freni boşaltmasını istedi.

Son100 metre inanılmayacak kadar kolay geçti.

85

sonundarömorku düz götürmenin yolunun yanlarından tutmakta olduğunu çözmüşlerdi. İkisi de bir yana geçti. Suat, arkasındaki denizin mehtapla cilve- leştiğibir grup büyük çam ağacının arasına yapılmış kulübenin karartısını görebiliyordu. Römorku itip kulübenin arkasına götürdüler. Ağır adımlarla tekrar arabaya doğru yürüdüler. Çıkışları, inişlerinin yanında çocuk oyuncağı gibi kaldı. Arif, eşyalarını kulübeye yarın gelip yerleştireceklerini açıkladı. Suat, az önceki yorucu ve uzun zaman alan inişlerinden sonra arabaya kısa zamanda ulaşmalarına hayret etti. On dakika sonra önünde küçük bir park yeri olan, köyde, denize en uzak noktada yapılmış pansiyonun önündeydiler. Arif arabadan çıkarken gülümseyerek Suat'ın bacağına hafifçe vurdu. Bunu bir arkadaşlık belirtisi olarak kabul eden Suat, tepki göstermedi. Arif, Suat'a çantasını uzatarak oda numarasını söyledi; iki katlı binanın birinci katandaydı. Malzemeleri boşaltmak için gittiğini, kendisinin duş alıp değişebileceğini, biraz sonra döneceğini söyledi.

Arif geldiğinde, Hint desenli ince şilebezi bir elbise giymiş, oturduğu küçük balkondan denizi ve gerisinde uzanan Kekova Adası'nı izliyordu. Çaktırmadan Suat'ı süzen Arif, "Çabucak bir duş alayım, sonra da aşıya bir şeyler yemeye gideriz" diyerek banyoya girdi.

Cumartesi gecesi saat on biri geçtiği halde, deniz kıyısındaki restoranlar hâlâ kalabalıktı. Çoğu tekneçilerdi, aralarında turla Kaş'tan gelen turistlerin de bulunup bulunmadığını söylemek zordu. Şöyle bir

öb

Birol Oğuz

gözgezdirmek, Burns'ün kibirli bir şekilde "Midas Touch " adını verdiği teknesinden kimsenin bulunmadığını anlamaya yetmişti. Bunu söylemek kolaydı çünkü koyda demirli olduğuna dair bir işaret de yoktu. Kaldıkları süre içinde ödeyecekleri yemek ücreti için anlaşılırken restoran sahibi Arifi hatırlamıştı. Ona reklamcı olduklarını, Antalya'da reklam filmi çektiklerini, birkaç gün sürekli gidip geleceklerini uydurarak hilelerinin ilk tohumlarını ekmişti. Açıklama adamın fazla ilgisini çekmiş görünmedi. O, bir an önce iki Yunan kaptanı ağırladığı kendi masasına dönmek istiyordu. Garson gelince balıklarını ismarlayıp meze almaya gittiler. Bir şişe soğuk Çankaya istediler. Suat'ın şarabı sodayla karıştırarak içmesi Arifin ilgisini çekmişti. Deneyince çok daha hoş olduğunu kabul etti.

Yemeklerini yerken fazla konuşmadılar, ikisi de aç ve yorgundu. Yemekleri bittiği zaman kendilerine

gelmişlerdi, iki kahve istediler. Kaptanlar ve denizci arkadaşları dışında restoran hemen hemen boşalmıştı. Sahibi bunu fırsat bilip yemekten memnun kalıp kalmadıklarını öğrenmek üzere yanlarına gelerek yarın akşam da gelip gelmeyeceklerini öğrenmek istedi.

"Anlaşmıştık değil mi?" diye, Arif gülerek sordu.

"Elbette." Adam biraz sıkın cevap verdi. "Sadece yanı burada özel bir parti vardı da..." Dikkatle onlara bakarak devam etti. "inşallah sizi oturtacak yerimiz olur. Eğer arka taraflardaki masalardan birinde oturmaktan rahatsız olmazsanız..."

Siyah Mavi

87

"Sorun değil" dedi Arif. Patron altın dişlerini göstererek gülümsedi ve başıyla onaylayıp çekildi.

Kahveler gelmişti. Fincanlarının üzerinden birbirlerine bakarak ikisi de aynı anda köpükleri hüpür - detti. Suat konuşmaya başlamadan önce, gözü bir an tabağına koyduğu fincana takılı kaldı.

"Burns'ündosyasını bir yana bırak, eğer bu konuyu kendi başına halletmen gerekseydi nasıl yapardın?"

Arif cevap vermeden önce, kahvesinden bir yudum daha aldı. Giydiği bir başka Hawaîi tip gömleğin cebinden ince bir puro çıkardı, izin almak amacıyla Suat'a gösterdi, Suat başıyla onayladı; ağzına yerleştirip bir Swan Vesta kibritle yaktı.

"Birincisi, bu işte ya çok para dönüyor, büyük paradan bahsediyorum, ya da biz, dönen büyük bir dolapta hiçbir şeyden haberi olmayan geri zekâlılar gibiyiz. Eğer ilk seçenekse saray hazinesi varsayımının arkasından gitmem gerekir. Bu bölgedeki medeniyet 4 000 yıllık bir geçmişe dayanıyor, Likya'nın çok varlıklı bir dönemi vardı, ama MS 141 ve MS 240 yıllarında meydana gelen depremler yüzünden yerle bir oldu. Likya, o zamanlar Roma İmparatorluğu'nun bir eyaletiydi. Her neyse, çökmelerinin nedeni çok açıktı. Bunun dışında çok iyi korunan bu liman, varlıklarının nedeni olan gemilerinin yapıldığı yerdî." Suat'ı sıkıp sıkmadığını anlamak için durakladı; Suat, anlattıklarına kendini kaptırmış görünüyordu. "Karadan yol yoktu, bütün ulaşım denizdendi. Yapılan teknelerin ömrü kısaydı çünkü koruyacak boya yoktu, fırtınaları ve korsanları da unutmamak lazım.

88

Birol Oğuz

O dönemde Akdeniz'deki gemilerin tükenmesi korkunç boyutlardaydı. Bitki örtüsü bakımından Marmaris'le karşılaştınca bir şey gözüne çarptı mı?"

"Ağaç yok, değil mi?"

"Çok doğru! Ağaçlar tükenmişti. Hiç ağaç yoksa gemi de yok demektir, ki bu da gemi endüstrisinin ve zenginliğin çöküşünü doğurdu. Bu yüzden bütün Akdeniz havzasının yapısı bozuldu, şekli değişti. 4 000 bin yıl önce İspanya'dan başlayıp Kuzey Afrika ve Doğu Akdeniz'den Türkiye'ye doğru, Fransa'dan başlayıp İtalya ve Yunanistan'a kadar olan bütün bölgeler, kışın yapraklarını döken ağaçlarla kaplıydı."

"Arif, konuyu dağıttın, ayrıca öğrencilerinden biri de değilim."

"Hiç de değil. Sonuç şu, hazine, ancak kıyı boyunca bir yerlerdeki bir gemi enkazı olabilir. Sanırım onlar bizim batık bir şehirde bir şeyler bulduklarını düşünmemizi istediler; tam da aynı anda bir başka yerde

deniz yatağını hortumlarlarken! Gece dalışlarının nedeni bu!"

"Tamam, ama bunu anlamak için nasıl da bu kadar şanslı olabiliyorlar? Ortada kıyılan inceleyen pek çok sualtı arkeologu var, tıpkı senin gibi."

"Bu sahil, antik ya da yeni, enkaz süprüntüleriyle kaynıyor. Fırtınalı havalarda sığınacak mendirekleri olmadığı ve denizciliği ilkel şartlarda yaptıkları için bazılarının hiç şansı olmuyor, batıyorlar. En eski enkazlardan biri, Profesör Bass tarafından Ulubu - run'unbirkaç mil batısında, bura ile Kaş arasında bulundu; 3 000 yıldan daha eski ve ağzına kadar külçey -

Siyah

89

ledoluydu... Bakır ne yazık ki, altın değil! Değeri çok yüksek olan bir şey de olabilirdi. O zamandan bu yana deniz dibinde, tesadüf dışında, insan eliyle bulunması çok, ama çok zor; galiba Burns ve arkadaşları büyük ikramiyeyi yakaladı!"

"Kumar oynamayan biri olarak sana şunu söyleyeyim, kumarhane sahibi dışında büyük ikramiyeyi kimse tutturamaz!" Kahkayla gülmeye başladılar.

Pansiyona geri döndüklerinde Arif, Suat'a iyi geceler diledi. Arabada yaklaşık yirmi dakikalık bir işi olduğunu, döndüğünde onu uyandırmamak için gürültü yapmamaya çalışacağını belirtti. Suat da bunun imkânsız olacağını söyledi. Arif çevresine bakındı, biraz daha yaklaşıp ayrı odalarda kalmak daha çok dikkat çekeceği için aynı odayı paylaşmaları gerektiğinden özür diledi. Suat, sözünü bitirmesini engellemek için elini salladı.

"Bana işimi öğretmene gerek yok!" dedi ve başını öne eğdi. Arif onu yanaklarından öptü, Suat iyi geceler demedi, arkasına da bakmadan odaya çıkan merdivenlere doğru yürüdü.

Suat, çocukluğundan beri uyuma numarası yapmakta hiç becerikli değildi. Her zaman hareketsiz, kazık gibi yattı. Ama bir saat sonra Arif odaya geldiğinde Suat, numara yapayım derken çoktan en derin uykularından birine yuvarlanmıştı.

11 temmuz pazar Kekova, Kaleüçağz Köyü Posaydın Pansiyon Saat 07.34

Suat uyandığında oda boştu. Duş yapıp giyindi. Balkon kapısından aşağı, otoparka doğru baktı. Araba da yoktu. Merdivenlerden çatıya tırmandı. Burası aynı zamanda kahvaltı odasıydı. Bambudan yapılmış bir gölgelik, dört beş tane plastik masa vardı. Sandalyelerden birinde kafasını kollarının arasına alıp masaya dayanmış bir çocuk vardı. Suat'ı görünce hemen ayağa fırladı.

"Günaydın Abla, kahvaltı ister misin? Çok taze."

"Evet, lütfen."

"Gidip biraz ekmek alayım. Ha, abi size bu notu bıraktı." Katlanmış san bir kâğıt parçasını uzattı.

"Günaydın prenses! Sahilde botları indiriyorum. Seni almak için geleceğim. Arif."

Suat denize doğru baktı ama aralarındaki köy yü -

Birol Oğuz

zündenkiyyı, teknelerin direklerini bile göremedi. Sadece koyun merkezi ile ardındaki kanalı ve bölgede nereden bakılırsa bakılsın her manzarada yer alan adayı görebiliyordu. Kanalda su, kuvvetli esen karayel yüzünden çok çalkantılı görünüyordu. Kara ısırır ısınmaz rüzgârın kesileceğini ve havanın çok sıcak olacağını biliyordu Suat. Belki mevsim henüz erkendi ve bu yüzden pansiyonda kendilerinden başka kalan yoktu; köyde de sanki in cin top oynuyordu. Ama bugün pazardı ve birazdan Kaş'tan kalkan motorlar gününbirlik turistleri getirmeye başlardı ya da belki de gazetelerin yazdığı gibi bu yıl fazla turist olmayacaktı.

Çocuk, eski bir gazete kâğıdına sanlı ekmekle geri döndü. İçinde birkaç tane zeytin, Danimarka'dan ithal ucuz beyaz peynir, birkaç parça domates ve salatalık bulunan bir tabak getirdi; akşamdan hazırlanmış olmalıydı.

"Adm ne senin ufaklık?"

"Metin."

"Metin, bakkal açık mı?"

"Evet Abla."

"Şu parayı almanı ve benim için bakkala gitmeni istiyorum. En iyisinden bir kalıp beyaz peynir al, buralarda yapılmış olanını bulursan daha iyi, yarım kilo da çizik zeytin. Torbaya koyarlarken biraz da kekik atmalarını söyle ve buranın balı varsa ondan ve de altı tane köy yumurtası al. Bundan sonra da bize kahvaltıda bunları ver; çok çabuk ol ama, çok açım. Alacaklarını yazayım mı?"

Suat'ın söylediklerini dikkatle dinleyen Metin tek-

giyah Mavi

93

raredip ağzıyla motosiklet sesi çıkartarak vınladı. Aklına bir şey geldi Suat'ın, cebinden telefonunu çıkardı ama şebeke yoktu. Odaya indi, Ariften hâlâ haber yoktu. Çantasından aldığı uydu telefonunu inceleyerek tekrar yukarı çıktı

"Alo?" Hilmi yarı uykulu cevap verdi.

"Yoksa yine dışarda mı geceledin? Kediciğim nerede?"

"Suat! Saat kaç?"

"Kalkma zamanı." On saniye sonra Hilmi cevap verdi.

"Uyanığım!" Hilmi'de taptığı şeylerden biri de buydu, sanki soğuk duş almış ya da duble espresso içmiş gibi hemen uyanıvermişti.

"Dün iki kere uğradım sana ve bu sabah tekrar gideceğim. Gazeteci Cengiz telesekreterine mesaj bıraktı, oradaydım ve mesajı duydum, aramanı istiyorum." Hilmi artık her zamanki hiperaktif haliyle konuşuyordu.

"Mesajları senden sonra dinleyeceğim. Ne var ne çok, motor nasıl gidiyor?"

"İnanmayacaksın ama, doğuştan yetenekli olduğumu söylüyorlar. Kendime bir tane almayı bile düşünüyorum."

Suat gülmesini engelleyemedi. "Hedefimizden ne haber?"

"O, hooh ! Onda da havadisler iyi. Aşk yuvasını buldum! Kızı olacak yaşta! Menekşe Hanım'a ırtlatayım mı?"

"Hayır, sakın ha! Ben gelene kadar bekle. Bu ara-

y 4 Bırol Oğuz

da fotoğraf makinesiyle... objektiflerin nerede olduğunu biliyorsun değil mi?"

"Evet, gardrobun üstünde."

"Tamam. İkisinin birlikte pozlarını al, ama yakından olsun. Bir de kız hakkında bilgi toplamaya çalış. Eğer kızın ismini bulabilirsen ben doğum kâğıdını alabilirim. Bir dakika Hilmi." Çocuk bakkaldan geri dönmüştü. Suat zeytinyağına iki yumurta kırmasını, biraz zeytin atmasını, kekik ve pul biberle de süslemesini, peynir ve aldığı diğer şeyleri de masaya getirmesini söyledi.

"Pardon Hilmi, nerede kalmıştık?"

"Makineyi alıp pozlarını yakalamaya çalışacaktım... sen ne zaman döneceksin Suat, cep telefonumun numarasını salak gibi Menekşe Hanım'a verdim, dakika başı arıyor."

"Emin değilim, yakında, umarım; sana bildiririm. Bugün ne yapacaksın?"

"Kızı araştırırım. Bugün ziyaretçisi olmayacak. Menekşe Hanım kocasını evde tutacak bugün sanırım. Öğleden sonra, yeni kurye arkadaşım Erol'la Or - taköy'emotor bakmaya gideceğiz."

"Bu konuda ciddisin anlaşılan."

" Tabii ki." İncindiğini belli eden bir ses tonuyla "Neden almayacakmışım ki?"

"Para?"

"Hiç sorun değil. Annem, Ayvazovski tablosunu satabileceğimizi söylüyor."

"Onun Ayvazovski olmadığını bal gibi de biliyorsun."

Siyah Mavi

"Hangisi öyle ki? Eğer biri İstanbul'daki tabloları kontrol etmeye kalksa yansımdan fazlası sahte çıkar. Piyasada da fiyatlar düşer. Aynı durumun, Avrupa ve Amerika'daki kübist ve ekspresyonist tablolar için de söz konusu olduğunu söylüyorlar; bilmediğin için üzölüyorun!"

"Sanırım seninle aynı fikirdeyim. Yarın yine ararım. Hoşça kal."

"Baaaaay!" Hilmi telefonu kapattı ve Suat, masanın yanında dikilen Arifi gördü.

"Kiminle konuşuyordun?" Sorarken ciddiye.

"Günaydın Arif, sadece yardımcımdı. Otursana, kahvaltı ettin mi?" gülümseyerek baktı. Ne yapacağını şaşırılmış vaziyette, ayakta kalakalmıştı. Biraz bekledi ve gülümseyerek oturdu. "Hayır, kahvaltı etmedim. Bu masa harika görünüyor. Telefonu bu kadar kullanırsan ulusal borcumuzu yükseltirsin." Gözlerini Suat'tan kaçırarak masaya uzanıp diğer taraftaki şekeri aldı.

"Ne yapıyordun sabah sabah ?" Çayları doldururken anaç bir tavırla sordu.

"Botları hazırlıyordum." Metin masaya tavada hâlâ cızrdamakta olan yumurtaları getirdi. Suat tavayı çocuğun elinden alıp Arifin tabağına bir yumurta ile birkaç zeytin koydu, tabağın içindeki zeytinyağından damlattı ve çocuğa limon getirmesini söyledi.

"Şimdi çeneyi bırakalım da yemeğe başla! Anlaşılan, yapmacık tatilimiz çok yorucu geçecek." Suat gülmeye başladı. Bir parça ekmek kopartıp yumurtanın sarısına banan Arif de güldü.

96

Biröl Öğüz

Kahvaltıdan sonra Arif, günün programını açıkladı. Metin hizmet etmek ve boşalan bardaklarına çay koymak için sürekli gidip geliyordu. Galiba Suat'a âşık olmuştu. Onlara servis yapmadığı sırada da terastan ayrılmayıp uzaktan, hep Suat'ı seyrediyordu. Arif, önce çevresini kontrol edip Metin'in kulak misafiri olmadığından emin olduktan sonra, programı anlatmaya başladı.

"Önce beraber, yelkenli botla koya açılacağız. Sana motorun nasıl kullanıldığını öğreteceğim. Sonra Ölüdeniz'de (Kekova Ölüdenizi), ada ile kara arasındaki açık denizde yelken kursunu sürdüreceğiz ve sınava tabi olup diploma alacaksın!"

"Çapkın eşleri takip ederken bir sürü kursa katıldım, ama bunlar arasında yelkencilik yok. Bunun yanında kendi kendime sörf yapmayı öğrendim, aralarında bir benzerlik vardır herhalde!"

"Yelkencilerin, eşlerine ne kadar sadık insanlar olduğunu anlamışsındır öyleyse. Merak etme, çok çabuk öğreneceğine eminim. Ayrıca yelken öğrenmenin dışında botla, köy ve adadaki gözlere aşinalık kazandıracaksın. Hakkımızda konuşmaktansa dikkatlerini başka yöne çevirecekler böylece. Bu yelkenlinin en büyük avantajı, açıklarda amaçsızca dolaşmamız olacak. Öğleden sonra Zodyak'ı kullanarak bir 'veyk bord' gösterisi yaparız. Ondan sonra iki ayrı botla, uzun ve dolambaçlı bir rota tutturup kulübeye gideceğiz. Sıcaklık fazla olacağından, yelkenli botla dönersek fazla dikkat çekmez. Soran olursa da, ki pek sanmıyorum, botun bir arkadaşımıza ait

Sıyah Mavi

97

olduğunu, İstanbul'dan getirdiğimizi ve şimdi Ka - leköy'de bıraktığımızı söylersin. Bu yapacaklarımız, hemen hemen bütün günümüzü dolduracak. Bu arada Burns ve arkadaşları ortaya çıkacak olurlarsa iş

değişir."

Odaya geri döndüler. Arif, Suat'a denizde geçirecekleri bir gün boyunca ihtiyaç duyacağı şeyleri almasını ve aşağıda restoranın önünde kendisini beklemesini söyledi.

Suat geldiği zaman, Arifin yelkenli botun yelkenlerini indirdiğini gördü. Restoranın patronu ve genç bir adam Arifin yanında durmuş konuşuyorlardı.

"Günaydın Yenge. Ben de şimdi Arif Abi'ye buna benzer yelkenli bir botu birkaç yıl önce buralarda gördüğümü anlatıyordum."

"Öyle mi? Arif bu sabah ve öğleden sonra bana biraz yelken kullanmayı öğretecek." Botun arkasına takılmış güçlü Zodyak'a baktı, "Biraz su kayağı yapacağız." içini çekip "Bugünlük aldık" diye ekledi. Arife baktı, o da etkilendiğini belli etmek için kafasını salladı.

"Biliyorum, Arif Abi bahsetti. Ama arkadaşınız size ödünç verir mi?" dedi patron. Suat, kendine düşen rolü iyi oynayan Arife baktı, gülümseyerek hiç şansımız yok dercesine kafasını sallıyordu. "Ben sizin yerinizde olsaydım" deyip sürdürdü adam. "Su kayağını şimdi yapardım. Yelken açmayı öğleden sonraya, karayele bırakırdım. Rüzgâr gidiyor şimdi."

"Ben öğrenmeye yeni başlıyorum. Sert rüzgârda hayatta öğrenemem."

98

Biröl Oğuz

"O zaman tamam, bol şans! iyi eğlenceler!" uzaklaşmaya başlamıştı, döndü. "Ha, bu akşam için söylediklerimi unutmayın."

"Tamam, anlaştık" dedi Suat, "Nereye olsa oraya otururuz, iki kişilik bir masa olduktan sonra mutfakta bile yeriz!" Suat, Arife döndü, bir "möööö" sesi çıkardı, Arifin ağzı açık kaldı.

"Taze balık geliyor, akşam size lagos hazırlarım." Dönüp restorana girdi.

"Sen tam bir artistsin" dedi gülerek Arif.

"Vazifemiz efendim. Haydi bana ipleri göster."

Arif, Suat'ı yelkenliye oturttu, palamarları çözdü, botu biraz iterek içine atlayıp dümenin başına geçti, tutması için yelken iplerini Suat'a verdi. Arkalarından esen hafif bir rüzgârla koyun ağzına doğru yol almaya başladılar. Rüzgârın itici gücünün verdiği rahatlığın tadını çıkartarak yavaş, ama sabit bir hızla ilerliyorlardı. Rüzgâr nedeniyle güneş ışınları onları yanıltabilirdi. Suat eğilip çantasından bir şapka çıkardı. Arif zaten beanie koleksiyonundan bir taneyi kafasına geçirmişti. Siyah bir atlet, şort ve sandalet giyiyordu. Arif, Suat'a çantasını botun baş kısmında bulunan kapalı bölmeye, diğer eşyaların yanına yerleştirmesini söyledi.

Ölüdeniz'inortasında Arif göze çarpan görüntüleri işaret etmeye başladı. Midas Touch hâlâ ortalarda yoktu. Arif, teorisini anlatırken, gemi enkazının, ilk gözlem yaptığı yer olan adanın açık denize bakan tarafında bulunabileceğini söylemişti.

"Hazineyi sualtından çıkartmak neden bu kadar

zamanlarını malsın? Belki de işlerini bitirmişler, sanat eserleri kataloglanıp New York'ta açık müzayede salonlarından birinde satışa bile sunulmuştur."

"Bunu bilmiyoruz, ilk şüphelerimi rapor ettikten sonra, onlar beni çağırana kadar, olay bölgesinden ayrılmamı istediler. Onun için seni de bu işin içine kattılar. Çok bilgi sızıntısı olduğundan, dışardan birini istediler ve dediğin gibi, hepsinin de içinde çok geç kalmış olma korkusu var."

"Ama neden bu kadar zaman aldığının açıklamasını hâlâ yapmadın" diye üsteledi Suat.

"Bunun bir sürü nedeni olabilir, mesela derinlik. Suyun altında belirli noktalarda uçurumlar var. Derinlik birden, 20 metreden 150 metreye düşebilir. Veya gemide yüklü olan eşyalar 3 000 yıl gibi bir sürede, deniz dibinde geniş bir alana yayılmış olabilir. Sanat eserleri, hatta altın bile, kalsiyum ve kabuklu hayvanlar tarafından, kalın bir tabakayla kaplanabilir. Ayrıca geceleri çok hassas bir uyan sistemiyle çalışıyor olsalar bile, kendilerine bir şey veya bir kişi yaklaştığında ışıklar sudan, havadan ya da adadan görülebilir. Üstelik, Bodrum Sualtı Arkeolojisi Ensti - tüsü'ne(SAE) bağlı çalışan resmî sualtı arkeologları ile lisanslı amatör dalgıçlar tarafından yapılan araştırmalar yüzünden, üstünde çalıştıkları bölgeyi hiç el değmemiş gibi bırakmaları gerekiyor.

"Son birkaç ayda kayıtlara geçmiş kayıp dalgıç olup olmadığını kontrol edebilir miyiz?" diye Suat düşünceli bir şekilde sordu.

"Edebiliriz tabii . Öğle vakti aradıklarında ofiste-

1 00

Birol Oğuz

kilere, sahil güvenlikten gizlice araştırmalarını söylerim. Şimdi sana dümeni söküp motoru nasıl çalıştıracağımı göstereyim çünkü öğleden sonra bunu kendi başına yapacaksın."

11 temmuz pazar

Kekova, Kaleüçağz Koyu'ndaki kulübe

Saat 16.40

Suat, iskelenin çürük tahtaları üzerine serdiği havlusuna uzanmış roman okuyordu. Serinlemek için denize girdiğinden saçları hâlâ ıslaktı. Gün, hiçbir aksilik olmadan başarıyla tamamlanmıştı. Suat şişme botta motor kullanmayı, yerleştirmeyi, çalıştırmayı kısa sürede büyük bir ustalıkla öğrenmişti. Arif, yelkenciliğin temel kurallarını da öğretmişti. Rüzgâr sörfünden edindiği tecrübenin de bir hayli faydası olmuştu Suat'a. Yalnız kötü hava şartları, kuvvetli rüzgâr ve gece, onu biraz endişelendiriyordu. Bu arada Zodyak'ta da epeyce ustalaşmıştı. Ma - nüelerine otomatik starter , dümen yerine de direksiyon kullanması daha büyük kolaylıktı. " Veyk bord" bile yapmışlardı; daha doğrusu o botu kullanırken Arif yapmıştı. Bu işi çok da iyi beceriyordu, ama şımarmasın diye bunu yüzüne karşı söylemeye hiç niyeti yoktu. Planlarının ilk bölümü olan yüz aşinalığı

irol OğU2

kısmınıbaşarıyla tamamlamışlardı. Şimdi olup bitenin meraklı gözler tarafından takip edildiği bu köyde, yabancı gibi görünmediklerini umuyordu.

Arifin anlattığı gibi, saat üçten sonra, iki botla Ölüdeniz'e açılmışlardı. Kıydan yeterince uzaklaştıklarında Arif yelkenleri çözüp germiş ve büyük tiramola atarak köye doğru dönmeye başlamıştı. Bu arada Suat da Zodyak'la koy içinde, köyden uzak bir mesafede bir rota tutturarak, kıyıya paralel, kulübeye gitmek üzere uzun bir tura başlamıştı. Karşılaştığı tek problem, kıyıya yaklaştığı zaman kayalıklarda balık avlayan bir balıkçıyla yüz yüze gelmesiydi. Arif, köydeki haberleşme ağında en etkin gözlerin balıkçılar olduğunu ve deniz dibinde bulunabilecek herhangi bir hazinenin de koruyucusu oldukları hakkında kendisini uyarmıştı. Gün boyunca ne olup bittiğini, gördüklerini, gözlemlerini ve öğrendiklerini, balık sattıkları lokantalara yayıyorlardı.

Kafasını geriye atıp kolunu salladı ve balıkçının kendisini buraya gününbirlik gelmiş aptal bir yabancı sanmasını umarak "Merhaba!" dedi. Balıkçının teknesini hareket ettirip ters yönde uzaklaşmaya başladığını görünce Suat rahatladı. Koyun sonuna iki tekne demirlenmişti. Bandraları yabancıydı ve her ikisi de boş ve kilitli gibiydi. Sahipleri ya alışverişe ya da yüzmeye gitmişlerdi. Kulübeye döndüğünde Arif çoktan gelmişti ve yelkenliyi çam ağaçlarının arasına yerleştirmişti. Yüzünde endişeli bir ifadeyle onu bekliyordu. Suat Zodyak'ı kıyıya doğru çekerken "Az önce aradılar" diye başladı söze ve gözlerini kısarak

Siyah Mavi

sürdürdü. "Burnsyola çıkmış, bu gece burada olacak" dedi ve botu iskelenin altına gizlemek için sazdan yapılmış yan perde bölmelerini kaldırdı. Elini Suat'a uzatıp iskeleye çıkmasına yardım etti ve bota onun yerine kendisi bindi. Motoru susturup benzin musluğunu kapattı. Diğer yandan suya atlayarak botu iskelenin altına doğru itmeye başladı. İpleri sağlamlaştırdı ve sazdan kabaca yapılmış perdeleri kapattı. Bot şimdi tamamen gizlenmişti. Tahtalara tutunarak kendini yukarı çekti ve iskelenin üzerindeki kapağı Suat'a gösterdi.

"Buradan yükleme yapmak ve bota binmek çok daha kolay." Ellerini şortuna sildi.

"Ne yapacağız şimdi?"

"Bekleyeceğiz. Hava kararana kadar bir şey yapamayız. Köydekilere yeterince görünüp kendimizi iyice alıştırdık. Şimdi bu işte ne kadar başarılı olduğumuzu göreceğiz bakalım."

"Malzemeleri toparlamana yardım etmemi ister misin?"

"Elinin hamuruyla erkek eline karışma, burada kalıp günün keyfini çıkarmaya çalış; yüz, güneşlen, ne yaparsan yap ama sakın gözlerini denizden ayırma, ama eğer çok ısrar edersen..." Birden gerinmeye başladı, "Mutfağa gidip mürettebat için bir sandviç ve içecek bir şeylen hazırlayabilirsin!"

"Hayhay kaptan."

Mutfakta gereken her şey vardı. Buzlukta bir paket tost ekmeği buldu. Hemen kahve ve tost yaptı.

Birol Oğuz

Buzdolabı gazla çalışan tuhaf buzdolaplarından biriydi. Kulübede Honda marka bir jeneratör ile son model solar levhalar bulunan bir çatı vardı. Kulübenin sahibi son model teknolojiyi takip eden biri olmalıydı. Zamanın geri kalan kısmını yüzerek ve iskelede okuyarak geçirdi. Etraf sütlimandı. Gördüğü tek hareket, Almanların koyun sonundaki teknelerine geri dönüşüydü. Okumayı bıraktı, kafasını kollarının arasına alıp biraz gözlerini dinlendirmek istedi. İçi geçmiş olmalıydı ki üzerine dökülen su damlalarını hissedip irkilerek uyandı.

"Ne oluyor?" Doğrulup oturdu.

"Özür dilerim, malzemeleri yerleştirdim ve..." dönüp denize baktı. Bu arada Suat uykulu gözlerle bikinisinin üstünü bulup takmaya çalışıyordu, "...benimle yüzmek ister misin diye sormaya gelmiştim, ama bir baktım sen uyumuşsun. Ben de tek başıma yüzdüm, artık harekete geçmenin zamanı geldi."

"Saat kaç?"

"Yedi."

Suat, güneşin dağların ardına geçip ışığın değişmiş olduğunu fark etti.

"Gidip kapılan kilitleyeyim. Yelkenliyle gideriz, ama yelkenleri açmayız, bu sefer motoru kullanırız."

Yelkenliyi kıyıya indirdiler. Arif, sığ kayalıklardan kurtarana kadar tekneyi itti ve sonra kendini yukarı çekti. Suat da motorun başına geçmişti. Motora gaz verdi; giderek hızlanıp koydan köye doğru ilerlemeye başladılar.

Yelkenliyi lokantaların önüne bağlamaktansa

5iyah Mavi

kumsalaçekmeyi tercih ettiler. Havada bir heyecan, bir bekleyiş olduğu hemen hissediliyordu. Çantalarını alıp tam küçük mendireğe doğru ilerlerken, koya demir atan Midas Touch'ı gördüler. Bir şey söylemeden bakiştılar. Teknenin güvertesi, kıyıya çıkmayı bekleyen yanık tenli, şık giysiler içinde pahalı mücevherler takmış insanlarla kaynıyordu. Dönerek restorani gözden geçirdiler. Masalar büyük bir daire oluşturacak şekilde dizilmişti. Sıradan bir akşamdan çok daha fazla garson dolaşıyordu ortalıkta ve hepsi de yeni, beyaz gömlekler giymişti. Masalara tabak çanak koymakla, çiçekler yerleştirmekle meşgul görünüyorlardı.

"Haydi, biz de hazırlanalım. Burns ve arkadaşlarım daha fazla bekletmek istemezsin değil mi?" dedi Suat.

Arif şaşırarak sordu. "Sence bu parti Burns ve arkadaşları için midir?"

"Bundan hiç şüphem yok."

"İlginç bir parti olacağı benzer."

"Bundan bir başka anlam daha çıkartabiliriz. Kutlayacak bir şeyleri olduğuna göre işlerini çoktan bitirmiş olmalılar; yani çok geç kaldık!" diyerek Arifin hevesini kursağında bıraktı. Arife dönerek, "Dinle, sen odaya gidip üstünü değiş. Ben etrafi bir kolaçan etmek istiyorum. Kısa süre sonra dönerim" diye ekledi.

"Tamam, ama dikkatli ol. Muhafızları da burada olmalı" diye uyardıyı ihmal etmeyen Arif yüzünü, bu sıcakta ceket giymiş mendireğın sonuna doğru yürüyen adama çevirdi.

Suat ilkokulun önündeki ana park yeri olan alana

1 06

i ro I Oğuz

doğruyürüdü. Bir kadın olarak duş yapıp üstünü değişmesi daha uzun zaman alacağından, odayı kendisinin kullanmasına izin verdiğı için Arifin ucuz şakalarından birini yapmadığına memnun oldu. Düñkü direksiyon başında uyuklama faslı dışında onunla olmaktan çok hoşlanıyordu. Sakin bir adamdı. Bir an durakladıktan sonra yürümeye devam etti. Bu duraklamasını sadece profesyonel bir göz fark edebilirdi. Üstü açık beyaz BMW, yeni gelen arabalar arasına park edilmişti. Lüks arabaların çoğı istanbul ve Ankara plakalıydı. Sokağın sonuna kadar gittikten sonra döñdü, gerisin geri geldiğı yöne yürümeye başladı. Parkta görevli olduğı, başındaki güneşten solmuş kahya şapkası ve yaptığı işten böbürlenmesi duruşundan belli olan on beş yaşlarında bir genç, Suat'a sulanmak istediye de onun dondurucu bakışları karşısında yaptığından pişman olup başını önüne eğdi. Suat, ilerden döñdüğüñde çocuk utancından başka tarafa bakmayı sürdürüyordu. Suat, BMW'nin yanına gelince kapısını aralayıp içeri süzölüdü. Güneşliğin altındaki ruhsatı aldı ve BMW ile diğeri arabanın arasında kalan dar boşluğa çömeldi. Her şey çok açıktı, arabanın sahibi Burns'ün kız arkadaşıydı. Asıl sorun, eğer Land Rover'ı takip ettilerse, daha en başından beri, onlar buraya gelmeden kim olduklarını biliyorlar demekti. Bu çok ürkütücüydu. Bilgiyi nereden almış olabilirlerdi ki? Paniğeri kapılmaması gerekiyordu, çünkü göz önüne alınması gereken başka bir konu daha vardı; gerçekten onları takip ediyor olsalardı böyle basit bir takip için Burhan'ın adamları-

Siyah Mavi

1 07

rınıkullanmaları daha doğru olmaz mıydı? Suat onlarla birlikte aynı yolda olmanın bir tesadüf olduğuna kendini inandırmaya çalıştı. Sadece bir tesadüftü, bu sıcak ve yorgunluk yetmiyormuş gibi bunlara bir de paranoya eklenmişti. Hiç inandırıcı olmadığını kendi kendine kabul etti. Ayağa kalkmadan ruhsatı yerine koydu, kaportanın arasından dikkatle baktı. Çocuk aynı yaşlarda üç kişiyile konuşuyordu. Mutlaka, koruması altında bulunan bu pahalı metal koleksiyonundan dolayı hava atıyordu. Devamlı kollarını sağa sola sallaması imparatorluğunun büyüklüğünü göstermek içindi sanki. Sıvışmak üzere kendini hazırladı, park yerine yeni gelen, heyecanla kornası çalınıp farları yakılıp söñdürölün üç aracın yükselen toz bulutu arasında saklandığı yerden sıyrıldı.

Suat odaya döñdüğü zaman Arif yataкта uzanmış Burns'ün dosyasını okuyordu. Ketten pantolon ile başka bir Hawaii gömlek giyinmişti. Dostça gülümsedi.

Suat çantasını yatağı bırakıp havlusunu aldı. "Gözlük taktığını bilmiyordum."

Göz kırptı, "Benim hakkımda bilmediğın daha çok şey var yavrum." Suat havluyu ona doğru fırlattı ama ıskaladı . Eğilip yerden aldı, Suat'a uzattı.

"Sadece okurken takıyorum..." Suat elinden havluyu çekerken, Arif konuşmasını sürdürdü, "...veya çok yakın işim olduğu zaman... Eğer ilgileniyor olsaydın kulübeye gelip beni seyrederdin; yani malzemelerle ne yaptığımı."

1 08

i rol Og uz

"Bana dışarda kalmamı söylemiştin." Başını çevirerek muzipçe gülümsedi ve banyoya girdi.

Çatıdaki güneş enerjisi panelleri sayesinde sıcak su vardı, ama duşun suyu iplik gibi akıyordu. Buna rağmen Suat, yüzündeki ve saçlarındaki tuzları yıkayınca kendini yeniden dirilmişçesine iyi hissetti. Gözlerini kapattı, birdenbire tüm vücudunu bir titremenin sarmasına şaşırdı ve yalnız olmanın verdiği acıyı içinde hissetti. Arifin şu anda kapıyı açıp içeri girmesini ve kendisini kollarına almasını istediğini fark etti. Bu isteğine daha da fazla şaşırdı.

Yatak odasına girince bakışları Arife kaydı. Gözlerindeki parıltı ve cildindeki kızarıklığın kendisini ele vermesinden korktu. "Ya gerçekten düşünce okuyabiliyorsa?" diye düşündü. Arif kafasını dosyadan kaldırıp sallamakla yetindi, gülümsedi ve dikkatini tekrar elindeki dosyaya yöneltti. Suat, rahat giyinebilmek için dolabın kapılarını açtı. Siyah-beyaz, zebra desenli kısa bir likra elbise giydi, ayağına da arkadan bantlı topuklu sandaletini geçirdi. Banyoya girip boncuktan yapılmış bir kolye ve buna uygun küpe taktı. Parfüm sürüp tekrar odaya geri döndü.

"Haydi, düşmanımızla arkadaşlık etmeye gidelim."

11 temmuz pazar

Kekova, Kaletiçağz sahili

Saat 21.30

Pansiyondan çıkar çıkmaz, rüzgârın etkisiyle kendilerine doğru sürüklenen heyecanlı sesleri duymaya başladılar. Sokağın köşesini döndüklerinde ise pahalı parfüm ve puro kokulan burun deliklerini doldurdu. Diğer lokantalardan getirilen masalar eklenmiş, parti şimdiden deniz kıyısına kadar uzanmıştı. Görünüşe göre, misafirler yemeğe gelmeden önce Midas Touch'ta kokteyle katılmışlardı. Suat teknede temizlik yapan garsonları görebiliyordu. Partide eğlence doruk noktasındaydı. Suat ve Arifin resimlerinden tanıdığı Burns'ün masası, ortalarda bir yerlerdeydi. Thelma ve Louise bir tarafta, Burhan ile sarışın kadın ise öteki tarafta oturuyordu. Garsonların telaşı dışında, gözlerine patron takıldı. Yaptığı işten memnun, omuzlarını dikleştirmiş, sanki sosyetik bir restoran sahibiyse böyle partilerle başa çıkabilmelisin der gibi, paytak paytak ortalıkta dolanıyordu. Onlara lo -

1 1 0

i r o I Oğuz

kantarımarka tarafında, partiye dahil olmayan iki masayı gösterdi. Büyük masada dört orta yaşlı turist oturmuş, kutlamadan çok önlerine konan yemekle ilgileniyorlardı. Patron, mönüde buğulama olduğunu, arzu edip etmediklerini sordu. Arif ile Suat, eğer onlara söz verdiği taze balıktan yapmışsa hoşlarına gideceği konusunda anlaştılar. Patron garsona dönüp, masaya meze ve salata getirmesini emretti.

Arif tam "İçecek olarak ?..." diyecek oldu ki Suat, "Kırmızı şarap istiyoruz" diyerek sözünü kesti.

Patron ve Arif, Suat'a şaşkınlıkla bakıp aynı anda konuştular. "Kırmızı şarap söyleyeceğimi nasıl tahmin ettin?" Suat başını sallayıp kahkahayla güldü. Arif patrona dönerek.

"Masa kurallarını bozmaya karar verdik. Balıkla kırmızı şarap içilmez diye bir şey de yok zaten." Patron eğilerek masadan ayrıldı. Bu akşam patronu son görüşleriydi bu, zamanının çoğunu büyük müşterilerine ayıracaktı.

"Düşünce okumaya mı başladın artık?"

"Hayır Arif, birbirimize çok benziyoruz. Ben zaten kırmızı şarap isteyecektim, ama sen sormaya kalkınca seni şaşırtmak istedim, içimden geldi." Suat tekrar güldü, uzun zamandır hiç böyle mutlu hissetmemişti kendini. Garson şarap servisini yaptı, kadeh kaldırdılar.

Suat, "Hazine avcılarının şerefine" dedi ve duyan oldu mu diye ikisi de çevreye bakındı. Gürültüden kimsenin bir şey duyamayacağını anlayınca rahatladılar.

Siyah Mavi

1 1 1

"Ben de 'korsan'lara" dedi ve kadehleri tekrar tokuşturdular.

Kendilerine büyük masadan arta kalanlar sunulmuş olsa bile ikisi de, bir yıl boyunca burada yemek yeseler bundan daha iyi yemek bulamayacaklarını biliyordu. Patronun onlara bu masayı ayırması adamın gerçekçi biri olmasından kaynaklanıyordu, yarın müşterilerine yine ihtiyacı olacaktı. Yemeklerini yerken gözlerini gittikçe daha da gürültülü hale gelen partiden ayırmıyorlardı. Masaya büyük bir pasta gelince, Burns'ün doğum günü olduğunu anladılar. Mumları üflediği zaman, şampanyalar patır patır patlamaya başlamıştı. Burns fotoğraflarındakinden daha uzun boylu ve daha yakışıklı görünüyordu; etkili bir kişiliği vardı. Fransız ve Alman misafirleriyle, onların anadıUeriyle konuştuğu için ve bunun dışında Türkçe konuşmaya özen göstermesi, ayrıca bir po - liglotolduğunu gösteriyordu. Kendisine pastayı kesmesi için bir kılıç verildi. Şampanya kadehleri onuruna kaldırılırken o pastanın dağıtılmasında yol gösteriyordu. Dönüp garsonlardan turistlere de pasta götürmelerini istedi. Sonra bakışlarını Suat ve Arifin üzerine çevirdi. Suat kolunu Arifin omuzuna attı. Burns tam o sırada onlara bakıyordu, Arif gülümseyerek kadehini kaldırdı ve abartılı dudak hareketiyle "Happy Birthday" diye fısıldadı. Burns , masalarına pasta gelene kadar gözlerini onlardan ayırmadı, sonra hafifçe eğilip kendi misafirlerine döndü.

"Pasta sever misin?"

Suat, kolunu Arifin omzundan çekerek "Hayır"

1 1 2

i rol Oğuz

dedi. Arif garsonu çağırıp tatlı yemedikleri için pastayı mutfığa götürüp bulaşıkçılara vermesini söyledi.

Arif sessizce "Haydi, gidelim!" dedi.

"Nereye?"

"Midas Touch'a yakından bakmanın zamanı geldi artık.

Arif ayaklandı, Suat'ın kalkabilmesi için iskemlesini tuttu. Kolunu Suat'ın beline doladı; başlanrı partiden yana çevirmeden hızlı bir şekilde restorandan çıktılar. Bu sefer kolunu çekme sırası Arifindi . Suat'ı restoranın arka tarafına götürüp sessiz ama hızlı adımlarla bir daire çizerek sahile yöneldiler. Deniz kıyısında in cin top oynuyordu. Diğer lokantalar ya erken kapatmıştı ya da açmaya gerek duymadıkları için ortalık karanlıktı. Aşağı tarafa rıhtımın sona erip kayalıkların başladığı yere doğru hızlı adımlarla yürüdüler. Durdular. Midas Touch'ın kıyıdan 100 metre açığa demir atmış olduğu yöne baktılar. Suat, Arifin koluna dokunarak:

"Kafanda ne dolapların döndüğünü bana da söylemeye ne dersin?"

"Ne görüyorsun?" dönmeden, soruya soruyla cevap verdi.

Suat, alay eder gibi cevapladı. "Tekne."

"Başka?"

"Köprüde belli belirsiz bir ışık var." Suat, Arifin ciddiyetini fark edip konuşmasını sürdürdü, "iskele tarafı ise karanlık."

Arif, Suat'a dönüp gülümsedi: "Ve bu fırsattan yararlanıp yoklamaya gidiyoruz!" Lafını tomamlama -

Siyah Mavi

1 1 3

dan önce araştırncasma Suat'ın yüzüne baktı. "Bundan daha iyi bir zaman bulamayız. Eğer teknede onu suçlayabilecek bir delil bulursak Burns'ü bu akşam paketleyebiliriz."

"Deli misin, daha tekneye yaklaşmadan botumuzu duyar veya görebilirler. Çok iyi gözetlediklerine eminim. Ayrıca iskeledeki silahlı adamları da unutma!"

Arif, bir kayanın üzerine oturup ayakkabılarını çıkarmaya başladı. "Botla değil, yüzerek gideceğiz!"

Suat ellerini beline dayadı, Arife tepeden bakarak "Yüzerek mi? Güverteye nasıl çıkacağız, çetenin üzerine basıp da mı? Bronz heykeller, altın paralar mı bulabileceğimizi düşünüyorsun? Öyle bile olsa bunu nasıl ispatlayacağız ?"

"Bu teknenin dalış için kullanıldığını unutma, inmesi de kolay, çıkması da. İspat meselesine gelince..." Pantolonunun cebinden su geçirmez küçük bir Konica çıkartıp yanındaki kayanın üzerine bırakmadan önce uzatıp gösterdi. Sonra soyunmaya başladı. Suat yerinden kımlıdamadı.

Suat soğukça "Bunu daha önceden planlamıştın" dedi.

"Sadece böyle bir fırsat olabileceğini düşündüm. Bunu tek başıma yapacaktım, ama beraber yaparsak daha inandırıcı olur. Güverteye çıktıktan sonra ben içeri girip etrafa bir göz atarım. Bu arada sen de gözcülük yaparsın. İki sevgilinin iç çamaşırlarıyla gece yüzmeye çıkmasından daha doğal bir şey olabilir mi?"

Açıklaması gülümsemeye dönüştü. Suat hâlâ elleri

Birol Oğuz

belindeayağıyla kayada tempo tutarak ona bakıyordu.

Suat, sanki "şah mat" dercesine, gülümsemeden önce "Yalnız ufak bir sorunumuz var, ben çamaşır giymedim" dedi.

"Neden?"

"Sana ne?"

"Bu çok daha iyi." Arif bunu söylerken ayağa kalkıp boxer'im aşağı doğru sıyrarak "Bir kadınla bir erkeğin çınlıplak yüzmesinden daha doğal ne olabilir ki?" dedi, kıyafetini özenle katlayıp kayaların arasına yerleştirdi. Kafasını kaldırıp Suat'a baktı. Hâlâ yerinden kıpırdamamıştı. "Bu işi bu akşam bitirmeyi tercih edersin değil mi?" diyen Arif, çok ciddi görünüyordu. Suat elini onun omzuna koyarak kendini dengeledi, bacağına kaldırıp sandaletlerini çıkardı.

Arif kendini suya bıraktı. Su kalça hizasına geliyordu. Dönüp elini Suat'a uzattı. Karanlık olmasına rağmen Suat'ın çıplak vücuduna bakmamak için çok çaba harcıyordu. Bakışlarını kaldırdı. Suat kendini dikkatli bir şekilde suya bıraktığında Arifin göğüslerine baktığını fark etti. Suat'ın elini hâlâ bırakmamıştı, onu kendine doğru çekip dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu.

Suat şaşkınlıkla "Bunu neden yaptın?" diye sordu.

"Bilmem, içimden geldi; şans için" dedi Arif ve dönüp sessizce suya daldı. Suat da gülümseyerek peşinden gitti.

Kıydan yirmi beş metre kadar uzaklaşmışlardı ki Suat'ın kalp atışları hızlanmaya başladı. Buraya ka -

Siyah Mavi

dar, ılık suda çıplaklığın verdiği özgürlük hissiyle yüzmüştü. Asıl tehlikeyle yüzleşme sırası ise bu noktadan itibaren başlıyordu. Partinin gürültüsü, bulundukları yerden, kıyıda olduğundan daha fazla duyuluyordu. Oyun havası ve yükselen tezahürattan dansöz de oynattıkları anlaşılıyordu. Suat, köprüde veya üst güvertede biri varsa dürbününü eğlenceye yöneltmiştir diye düşündü. Arif kulaç atmayı kesti ve teknenin baş kısmından denize atılmış demirin zincirine tutundu. Suat da yanına yüzdü. Arif, parmağını dudağına götürüp sus işareti yaparak havayı koklamaya başladı. Kastettiği kokuyu Suat da duymak istedi. Derin bir nefes aldı ve deniz kokusu dışındaki kokuyu da yakaladı: çok yakınlardan sigara dumanı kokusu geliyordu. Başını kaldırdı, karanlığın yanı sıra teknenin gövdesi bir şey görmesini engelliyordu. Arif, parmağıyla teknenin bordasına yapışık bir şekilde, baş tarafa, teknenin daha gölge olan iskele tarafına ilerlemeyi işaret etti. O anda restorandan yükselen tezahürat birden yükseldi. Belli ki dansöz masalara çıkmıştı. Gövdenin etrafından kışa kadar sessizce yüzdüler. Suat gözlerine inanamadı, kışta , iple tutturulmuş tahta bir merdiven bile vardı; bir tek üzerinde "Hoş geldiniz" yazan paspas eksikti. Arif merdivene tutunup kendini yukarı çekti. Kafası güverteyle aynı hizadaydı. Geriye dönüp Suat'a yerinde kalmasını işaret etti.

Beklerken vakit hiç geçmiyormuş gibi geldi Suat'a; hareketsizlikten ya da korkudan, üşümeye başladı. Yukarıdan Arifin kafası göründü, gelmesini işa -

1 1 6

Birol Oğuz

reteedyordu. Tırmanmaya başladı. Yardım için uzanan Arifin elini tuttu. Başlan aynı hizaya gelince Arif, Suat'ın kulağına fısıltıyla "Burada her şey yolunda" dedi ve dönüp arkasını kontrol etti. Suat'a arkayı işaret etti. "Yalnız bu merdiven beni endişelendiriyor. Dalgıçlar şu anda dipte olabilir." Dizlerinin üstüne çöküp Suat'ın güverteye çıkmasına yardım etti ve tekrar kulağına, kapının yanına gidip kendisini orada beklemesini fısıldadı. Fotoğraf makinesini bileğinden sıyrıp tutması için Suat'a verdi. Kendisi de kapının karşısındaki kilitli dolaba yürüdü, kapağını açtı ve aradığı şeyi buldu. Paspası alıp yerdeki ıslak ayak izlerini merdivenden, Suat'ın çömeldiği kapıya kadar silmeye başladı. Paspası yerine koyup Suat'ın yanına çömeldi. Kapıyı inceledi, genişti. Yukarı baktı. Üst güverteden uzanan vincin bumbasını gördü. Durduğu yerden uzanıp eliyle yoklayarak tahta güvertedeki kıymıkları hissetti, döşemede derin çizikler vardı. Kapıdan içeri sanki ağır bir şey sürüklenmişti. Kapının kolunu yokladı, kilitlenmemişti; biraz aralayınca menteşeler yüksek sesle gıcırdadı. Bakışları kendisini izleyen Suat'a kaydı. Birbirlerinin gözlerini göremiyorlardı, ama yüzlerindeki ifade manasızdı. Restorandaki tezahürat bir kez daha yükseldi. Klarnetten tiz bir ses çıktı, darbukacı elindeki aleti patlatırcasına çalıyordu. Suat, misafirlerden birinin dansöze eşlik etmek için masanın üzerine çıktığını düşündü.

Arif bunu fırsat bilerek kapıyı hızla açtı. Suat, böyle durumlarda aklına neden hep tuhaf şeylerin

Siyah Mavi

1 1 7

geldiğineşırırdı ama gıcırdayan kapıdan çıkan ses, Gershwin'in Broadway Senfonisi'nin başındaki klarnet sesiyle hemen hemen aynıydı.

Kedi gibi sürünerek içeri daldılar. Alabandanın kırmızı yedek ışıklan loş olduğu halde önlerini kâfi derecede aydınlatıyordu. Büyük bir ambardaydılar şimdi. Sol tarafta boydan boya büyük bir rafa asılmış wet - suit'lervardı. Altındaki rafa ise ağırlık kemerleri, maskeler, fenerler, paletler, BC'ler ve dalış malzemeleri yerleştirilmişti. Arif ayağa kalkıp yakından incelemek için o tarafa gitti. Üzerinde havalı zıpkınlar bulunan rafı gördü, bunların balık avlamak için kullanılmadığı kesindi. Suat'ın bunları görüp görmediğin anlamak için dönünce onu, ambarın diğer tarafındaki bir rafta bulunan dalış tüplerini incelerken gördü.

Arif, Suat'ın hareketlerini izlemek için birkaç saniye durdu ve ona tehlikenin büyüklüğü hakkında bile bile bilgi vermemekle iyi yapıp yapmadığını düşündü. Son zamanlarda meydana gelen dalış kazala - nını araştırmıştı, Kaş bölgesinde dört dalgıcın kayıp raporu vardı. Kimsenin yetkililere kendilerinin ve buddy'lerinin yasak bölgede dalış yaptığını söylemeye niyeti yoktu, onu korumak istediğini fark etti. Bakışlarını ona çevirip ambardaki kırmızı ışığın Suat'ın bedenindeki yansımalarını seyretti. Sessizce hareket eden bu yaratık sanki rüyalar ülkesine aitti. Davranışına şaşırdı, içinde bulundukları bu tehlikeli durumda bile nasıl oluyordu da böyle durup fanteziler kurabiliyordu? Suat, Arifin aklından geçenleri his-

1 1 i

iro I Oğuz

setmişgibi dönüp ona baktı ve büyük ihtimalle Tri - mikstüplerini doldurmak için kullanılan daha büyük tüpleri ve ayrı duran büyük kompresörü işaret edip elindeki fotoğraf makinesini kaldırarak parmağıyla dokundu. Arif onu durdurmak için ellerini sallayıp fotoğrafları daha sonra çekecekleri sinyali verdi.

Ambarın sonunda başka bir kapı daha vardı, orayı gösterip el hareketleriyle kendisini takip etmesini istedi. Kapıda buluştular. Kapıyı bu sefer hiç ses çıkartmadan açtılar. Karşılarına, sancak tarafında kare şeklinde büyük lombozları, iskele tarafında ise küçük yuvarlak lombozları olan geniş bir başka ambar çıktı. Bu bölümün ortasında üzeri brandayla kaplanmış büyük bir cisim vardı. Kıydan gelip lombozlardan süzülen ışığa karşı ambarın karanlıkta kalan yanından geçip o büyük karartıya ulaşarak yanında yere oturdular. Arif brandanın germe iplerini çözmeye başladı. Suat, ambarın diğer ucundan gelen kalın elektrik kablolarını fark etti. Arif işini tamamlayıp brandayı kaldırdığında sessiz bir ılık çaldı. Suat dudaklarını Arifin kulağına iyice yaklaştırıp sordu.

"Bu da ne?"

"Bu bir Corby Mule ." Altındaki makineyi dikkatle inceleyerek sürdürdü. "Bir 'katır'..."

" Mule'unne demek olduğunu ben de biliyorum. Ama katırla alakası yok!" Arif, cevap vermeden önce dönüp gülmüştü. Kafaları birbirine iyice yaklaşmıştı. Suat, dengesini bulmak için kolunu Arifin omzuna dayadı. Arif, Suat'ın kendi bedenine yaslanmış

Siyah Mavi

1 1 9

olankalçasını hissedebiliyordu; tenindeki tuz kokusu da içini gıcıklamaya başlamıştı. Kendini toparlayıp konuştu.

"Bu bir çeşit sualtı kamyonu.Üstü açık denizaltı da denebilir." Suat'a kalsa daha çok bir sala benziyordu. Arif devam etmeden önce tanklardan birine hafifçe vurarak "Denizaltı gibi, balast depolan, çok güçlü motorları var. Dalgıçlar tarafından kullanılıp kontrol edilir. Hava malzemelerine bağlantı yapılabilir, dalış üssüne hava taşıyabilir. Kısacası su dibinde uzun mesafeli taşımacılıkta kullanılır. Yüksek derinlikte dalgıçlar için gereken basınca ayarlamaları ve dipte kalış süreleri gibi işleri de yürütebilmesi için bilgisayar gibi programlanmıştır." Suat'a döndü, neredeyse burunları birbirine sürtünüyordu. "Sanki çok büyük bir şeyin peşindeler."

Suat " Burns'üsuçlamaya yetecek kadar mı?" diye sordu.

"Hayır, ama bunun açıklamasını yapmak zorunda. Ayrıca kapının yanında deniz dibinde kullanılmak için özel yapılmış kesici aletler var ve yanılmıyorsa şuradaki de basınç odası. Hayır, burada yasal olmayan bir şey yok. Bunların hepsi sualtı kurtarma takımları. Bu tekne de dalış okulu tarafından kullanılmak üzere kayıtlı. Biraz resim çekelim, başka bir şey bulamazsak..." Arif durakladı, yüzünün şekli değişti. Suat fotoğraf makinesini ona verdi.

"Sence teknede hiç antik eser var mı?"

"Sanmıyorum, işte bu yüzden bu kadın kullanıyorlar." Katırın üzerine vurdu. "Onları, herhangi bir

1 Zü

Biröl Oğuz

yere, kıyıya bile olabilir, bununla taşıyor olmalılar. Brandayı şöyle biraz kaldırırsan hepsini bir pozda çekebilirim."

Suat, "Beni de resmin içine almamaya gayret edersen sevinirim. Hem böylesi senin için daha hayırlı olur" diye tıslayarak konuştu. Arif geri çekilip tam deklanşöre basacaktı ki, çok parlak bir ışık, ardından da bir patlama sesi duyuldu. Sonra da havai fişegın çıtırdayarak inişini duydular. İkisi de korkuyla lombozların dış tarafında, parmaklığa dayanmış, arkaalan kendilerine dönük iki gölgeye baktılar.

Suat fısıldayarak "Şimdi ne olacak?" dedi, aynı anda ikinci bir havai fişek patladı, bu sefer amban mavi bir ışıkla doldurdu.

"Hemen tüymeliyiz, yakında geri gelirler. Havai fişekler program bitişinde kullanılır. Bak üçüncü patlayışta deklanşöre basacağım. Renkli bir havai fi -şekse kaçmaya çalış."

"Nasıl oldu da her fırsatta kumar oynamaktan kaçınmayan biriyle bu işe burnumu soktum!" Arife söylemek ister gibi kendi kendine söylendi. Fişek patladığı anda ambara kırmızı ışıklar doluştu, ikisinin de beklediği beyaz ışıktı. Bakışıp nefeslerini tuttular. Arifin zamanlaması mükemmeldi, makinenin flaşı, atılan üçüncü fişegın ışığına kanşımıştı .

Tekrar birbirlerine baktılar. Arif kapıyı gösterdi. İkisi de lombozdan dışın bakmaya cesaret edemiyordu. Arif, Suat için kapıyı tuttu ve arkasına yaslandı. Aynlmadan önce üç poz daha almak istediğini fısıldadı. Bulunduklan yerin lombozlan küçük oldu-

Siyah Mavi

1 21

ğundanlaş ışığının görölmesinin imkânsız olduğunu, merak etmemesini söyledi. Deklanşöre basabilmek için bir kez daha fişegın atılmasını bekledi. Bu kez renk uyumu pek başarılı olmamıştı. Suat lombozlar hakkında Arifin yanılmamış olmasını umdu. Arif bir son poz daha çekip kapıyı işaret etti. Fişegın çatırtısını bekleyip kapıyı açarak dışarı süzüldüler.

Çıkarken kapının gıcırdamaması şaşırtıcıydı. Sırtlan kapıya dayalı, yan yana beklediler. Etrafta hiç hareket yoktu. Arif, ip merdiveni işaret etti. Suat önce sola, sonra sağ tarafa bakınıp merdivene doğru sıçradı. Aşağıya bakınca korkudan donakaldı. Merdivenin alt kısmındaki sudan hava kabarcıkları ve yüzeye doğru yaklaşan bir ışık görölüyordu. Arif yanına gelip Suat'ın elini tuttu, çömelerek teknenin iskele tarafına doğru koştular. Işıklar yandığı sırada güvertenin henüz yansına gelmişlerdi ve bakışmadan, tek bir söz bile etmeden, iki tavşanın bir delikten aşağı süzölmesi gibi, popoları havada, karanlık suya daldılar.

Suat, sualtında dalgıç fenerlerini kontrol etmek için sol tarafına baktı. Hiç ışık görünmüyordu. Su yüzeyine yakın, olabildiğince hızla, teknenin pruvasına yüzmeye çabalıyordu. Demirin atıldığı yere varmadan önce su yüzüne çıktı. Ses çıkartmadan nefesini denetlemeye çalıştı. Zincire tutunup Arifi bulmak için etrafına bakındı. Ariften eser yoktu. Onun daha ileriye yüzmüş olabileceğini düşündü. Tekneye bakmaya cesaret edemedi, derin bir nefes alıp tekrar suya daldı. Otuz metre ilerledikten sonra ciğerlerinin

1 22

3 i r o I Oğuz

patlayacağınhissedip yüzeye çıktı. Bu sefer kendini tutamayıp ses çıkartmıştı, dönüp tekneye baktı,

olağandışı bir şey çarpmadı gözüne, her şey normal görünüyordu, işini kolaylaştıran hafif akıntıya minnettardı. Tekrar daldı ve elli metre sonra su üstüne çıktı. Etrafı kolaçan etti, Ariften hâlâ ses seda yoktu. Ciğerlerini iyice doldurup daldı. Yorulmaya başladığı sırada başını yukarı çevirip kendini suyun kaldırma kuvvetine bıraktı. Su yüzeyine çıkar çıkmaz bir kadın kafasıyla karşı karşıya kaldı. Korkudan patlattığı çığlığı sonunda kahkahaya dönüştü. Dipten yüzerek ilerleyerek restoranın önüne kadar geldiğini fark etti. Elbette ki gecenin son programı havai fişekler değil, yüzme partisiydi. Suyun içi, mantar gibi, gülen, çığlıklar atan kadın ve erkek kafası kaynıyordu. Sırtarak sırtını onlara dönüp kıyı boyunca yüzmeye başladı. Arif bir balıkçı motorunun gölgesi ardında belirmiş, kendisine doğru yüzüyordu.

"iyi misin? Az daha sana bakmaya geliyordum" dedi endişeyle Suat'a.

"Rotamı şaşırdım" dedi nefesini ayarlamaya çalışarak, "Arkadaşlarla eğleniyorduk!" ikisi de yüzmeye devam etmeden dönüp suyun üzerinde tekneye yönelen kafalara baktı. Suat, Arifin omuzuna tutundu. "Peki, sen nereye kayboldun delikanlı?"

"Teknenin gövdesinin altına iyice bir bakmak istiyordum. O yüzden altından yüzmeye karar verdim. Bunun çok da iyi bir fikir olmadığı ortaya çıktı. Konuklar için sancak tarafındaki bütün ışıklar açılınca şansım yaver gitti. Bir iki tane duba vardı, hava al-

Siyah Mavi

1 23

makiçin dubalardan birinin arkasına geçtim. Sonra da kayalara doğru yüzmeye başladım. Akıntı beni de senin gibi restoran tarafına çekti, ama senin kadar ileriye değil. Gerisini biliyorsun işte. Haydi kıyıya çıkalım, yoksa beni boğacaksın."

Arif kayalara tırmanıp tutması için elini Suat'a uzatırken hallerini, her nasılsa masumiyetini yitirmiş, Adem ile Havva'nın sudan çıkışma benzetti. Suat, son bir saatini çıplak olarak onunla geçirmiş olduğu halde, belki de üşüdüğü için, şimdi kendini kapatmaya çalışıyordu. Arif, giysileri buldu, gömleğini Suat'ın omzuna koyup iç çamaşırını ayağına geçirdi. Makineyi bileğinden çıkartıp pantolon cebine yerleştirdi, sonra da pantolonunu giydi. Suat, ayakta titreyerek onu seyrediyordu. Kayaya oturup botlarını giyen Arif, Suat'ın elbisesini bulup uzattı. Suat, gömlek omuzlarında olduğu halde elbisesini aldı, sırtını dönüp giyindi. Arif, sandaletlerini uzattı, bir eliyle de sandaletlerini giyebilmesi için dengesini korumasına yardımcı oldu.

Deniz kıyısındaki yolu kullanmak istemedikleri için, köy yolunu tercih ederek kaldıkları pansiyona doğru yürümeye başladılar. Açıklaması çok zordu, belki kendi düşüncelerine daldıklarından, belki de birbirlerinden utandıklarından, dönüş yolunda ağızlarını bıçak açmamıştı. Pansiyona ulaştıklarında Suat, Ariften cipin kapısını açmasını istedi. Dişleri birbirine vurarak, buzluğun kapağını kaldırdı ve içinden Famous Grouse viskiyi çıkardı.

Tuttuğu şişeyi gösterdi. "Yatmadan önce biraz

1 24

i rol Oğuz

ısınmayaihtiyacımız var, ne dersin?"

"Harika fikir. Gecenin sıcaklığında dıştan terliyorum, ama içten hâlâ kemiklerim sızlıyor."

Arif odalarına kimsenin girip girmediğini anlamak için kapıya taktığı bandı yerinden aldı ve odaya girdiler. Odanın içi, pansiyonun çatı katı bütün gün güneşten ısındığından olsa gerek, çok sıcaktı. Arif camları ardına kadar açtı, içerisi serin bir esintiyle doldu. Suat banyodaki bardakları aldı, yeterince doldurup yatak odasına getirdi. Arif ağzında puro, yatağın üzerinde oturuyordu.

"Yemekten sonra içme şansım olmadı, şimdi iç-sem rahatsız olur musun?"

Arifin bardağını komodinin üzerine bırakıp "Yok canım, en azından sivrisinekleri uzak tutar" dedi ve kendi yatağına oturdu. İkisi de uykusuzluk hissetmiyordu.

"Bunlarla çok daha fazla uğraşmamız gerekiyor değil mi?" diyen Suat, sessizliği bozarak görüşünü belirtti. Arif ona doğru baktı, biraz duman üfledi. Suat, Arife sorduğu kadar kendisine de sorarak. "Bu batığın nerede olduğuna dair bir fikrimiz var mı?" dedi.

"Kıyıya300 kilometre uzaklıkta, ciğerleri tuzlu suyla dolu olarak bulunan Amerikalı ajanı hatırlıyorsun değil mi?" diye sorarak Suat'a baktı.

"Evet?"

"Biz bu olaya karışmadan önce, o da bunun için çalışıyordu. Bu kovboyun başarısızlığından dolayı biz apaçileri kullanmaya karar verdiler. Gerçi ben

Siyah Mavi

1 25

başarısızolduğunu sanmıyorum. Öldürülmeden önce GPS'inden bayağı bilgi göndermiş, bu bir küresel yer tespit aygıtı, daha doğrusu bir sistem. Uydu aracılığıyla bulunduğu yerin enlem ve boylamını belirten bir alet."

Suat kısık sesle konuştu. "Ne olduğunu biliyorum Arif."

"O bilgiler geçersiz sayıldı. Bu bölgede çok parazit var. Sualtında yanlışlıklar olabiliyor. Her neyse, para, batık bir şehir içindi; gemi enkazı dikkate alınmadı. Neden olduğunu ben de bilmiyorum, belki bölgede araştırma yapıldığı için, zaten gemi enkaz tespitinin ne kadar zor olduğunu sana anlattım. Bazı araştırmalara katıldım. Bu konuda bahse girmek istemem .." kendisine gülümseyen Suat'a baktı. "Çok kaybımız var. Kekova Adası'nın açık deniz tarafı hakkında birden fazla bilgi verildi ve biz de bu yüzden araştırmaya o taraftan başlayacağız."

Suat düşünceli bir sesle konuştu. "Sanırım ku - markoliklericiddiye alan kişi sayısı fazla değil." Arif, bu yoruma şaşırmadı. Suat onu başka bir yöne itmişti, deniz tarafına değil, sahil şeridine. Söylediği her şeyi dinlemişti, ama ilgisi onun üzerineydi. Duygu-sallaştı.

"Çok haklısın, bunun gerçek bir kimyasal alışkanlık olduğunu anlayamadıkları için herkes buna güler." İçindeki acıyı göstermemek için gülümsedi.

"İnsanların birtakım şeylere bağımlı olduğunu biliyorum, mesela tehlikeye veya sekse. Sanırım beynin ürettiği ve adına endorfin denilen bir madde bu."

1 26

"Galiba, dediğin gibi.Bazıları, vücudunun adrenalin pompalamasını istiyorsan, tehlikeli sporlarla uğraşmalısın der. Bu da basan kazanmak ile sakatlanmak ya da ölmek arasında bir tür kumardır aslında. Bazıları da buna karşılık, alay edercesine, belki kendi hayatımı kaybederim, ama en azından sevdiklerimin ve ailemin hayatlarını mahvetmem der. Ama bana haz veren, başarılı olma ihtimali veya tehlikesi değil; kazanmak, para kazanmak, bütün sayılara karşı oynayarak kazanmak."

"Taşlara dokunmalı ne kadar zaman oldu?"

"Tam üç yıl. Günü gününe, biliyorsun herhalde." Gülümseyerek ikisi de aynı anda ellerindeki bardaklara baktılar.

"Peki, ya hazine?"

Arif, bardağını sallayıp ayağa kalkarken sordu. "Bir tane daha?"

"Neden olmasın? Hiç uykum yok .?"

Bardakları doldurdu, konuşmayı sürdürdüler. Arif hazineyle ilgili konulara girmekten kaçındı. En çok kendileri hakkında konuştular, şafak pembe bir renkte sükün edene kadar, birbirlerinin pek çok ortak noktada buluştuklarını keşfettiler; kendilerini beraberken çok rahat hissediyorlardı. Arif akşam planladıkları dalışlarının çok önemli olduğunu, adayı, öğleden sonra herhangi bir saatte, gün ışığında da görmek istediğini, bu yüzden birkaç saat uyuyup dinlenmeyi önerdi. Ayağa kalkıp bardakları topladı. Suat dolabın arkasına geçip kısa şort ile kısa bir tişört giydi. Arif yatakta oturmuş telefonla oynuyordu.

Siyah Mavi

1 27

Suat banyodan döndüğü zaman, balkona çıkmış denize bakıyordu. Suat yatağa girdi.

"İyi geceler!" dedi. Arif dönüp odaya girdi, dudağında bir gülümsemeyle perdeleri çekti.

"Günaydın yani!" Işığı kapattı, Suat'ın üzerine eğilip yanağını okşadı.

"Tünaydın!" Suat kafasını yastığa gömerek neden kollarını onun boynuna dolayıp dudaklarını kendi dudaklarına yapıştırmadığını merak etti.

12 temmuz pazartesi Kekova, Kaleüçağz Köyü Posaydın Pansiyon Saat 10.30

Oda kapısının kurcalandığını duyar duymaz yerinden fırladı Suat.

"Kim o?"

"Benim Suat Abla, Metin."

Suat yataktan kalkıp kapının kilidini açtı. Parlak güneş ışığından gözlerini kırıştırdı ve ağustosböceklerinin çıkardığı gürültüden ürktü.

Suat, "Ne oldu?" dedi. Metin, bir an Suat'a baktı, bakışlanm elinde tuttuğu tepsiye yöneltip hafifçe

kızardı.

"Arif Abi kahvaltını 10.30'da odaya getirmemi söylemişti."

"Arif nerde?" Suat, boş odaya ve sanki hiç kullanılmamış gibi duran yatağa gözlerini çevirdi.

"Kaş'a gitti sabah, erkenden. Gelirken de bana çizgi roman getireceğine söz verdi." Kendini düzelterek "Tabiiyaşım onlan okumak için çok büyük; ben

1 30

Birol Oğuz

deküçük kardeşime okurum. Tepsiyi nereye bırakayım Abla?"

"Balkona bırak. Onları okuduktan sonra bana da ödünç verir misin?"

Metin heyecanlanarak "Demek sen de seviyorsun Suat Abla!" dedi. "En sevdiğin hangisi?"

"Mister No tabii ki."

"Ben de!" Metin yerinde zıplamaya başlamıştı. Suat başına bir kaza gelmeden tepsiyi elinden aldı ve balkona çıkartıp muhtemelen portakal sandıklarından yapılmış, sallanan tahta masaya yerleştirdi. Döndüğünde Metin hâlâ kapıda dikilmiş, ağzı kulaklarında "Abla, önce sana veririm sen okursun. Arif Abi gelir gelmez getiririm. Söz!" dedi ve dönüp odadan fırlayarak çıktı. Büyük ihtimalle köy çıkışına gidip Arifin gelişini orada bekleyecekti.

Suat bir haftadır ağzına lokma girmemiş gibi büyük bir iştahla tepsinin içindeki, koca bir somun dahil , her şeyi silip süpürdü. Kahvaltı bitince uydu telefonu eline alıp Arifi aradı.

"Gelme üzüreyim Suat."

"Metin için alışveriş yapıyorsun, ama benim bir şey isteyip istemediğimi sormadın bile!" Canı sıkılmış taklidi yapıyordu. Arif cevap vermeden önce kahkahayla güldü.

"Dinle, Burns ve arkadaşlarının İstanbul'a doğru yola çıktıklarına dair bir telefon aldım. Midas Touch da Kaş'ta demirlenmiş, ona bir göz atmaya gittim."

"Şimdi ne taraftasın?"

"20-25dakika sonra oradayım."

Siyah Mavi

1 31

"Bana bak, inşallah Tommiks'leri unutmadın, yoksa tekrar gerisin geriye yollarım seni!"

"Merak etme abla, elimdekiler son baskı!"

Suat "Görüşürüz" diyerek telefonu kapadı. Hiçbir anlam veremediği bir sebeple kendini hazırlanıyor

buldu. Koşarak köyün çıkışına gidip Teksas ve Tom - miks'leriMetin'le birlikte bir kaktüsün gölgesine oturup bekleyecekti.

Arif sözünü tutmuştu ve anlaşılan Kaş'taki bütün çizgi romanları toplamıştı. Metin'le beraber sıcak ve tozlu cipin yanında ayakta durmuşlar, pansiyonun önündeki parmaklığa dayanan Suat'a bakıyorlardı. Metin ile Suat, çizgi romanları yan yarıya paylaşıp bitince değiştirmek üzere anlaştılar. Arif, Suat'ın yanına gelip payına düşeni verirken alçak bir sesle kulübeye gideceklerini, rüzgâr çıkana kadar orada bekleyip sonra da adanın açık denize bakan yanına yelken açacaklarını söyledi. Yola çıkmadan önce restorana uğrayıp balık ekmek temin edecek, onlara da ıssız bir sahilde piknik yapacaklarını söyleyeceklerdi. Öğleden sonraya kadar kulübede dinlenebilirlerdi, ikisi için bir çanta hazırlamasını, mayo ve havluları, çizgi roman ve diğer şeyleri de içine koymasını söyledi. Suat odaya döndüğünde bunu fırsat bilip Hilmi'yi aradı. Metresin ismini öğrenmişti. Suat Hilmi'ye telefonu kapatmasını, bir iki dakika sonra tekrar arayacağını söyledi. Bir Ankara numarasını arayıp kızın ismini vererek nüfusuna ait bilgileri kütüğünden öğrendikten sonra Hilmi'yi aramalarını rica etti ve bin bir çaba harcayarak, karşısındakini teşek -

1 32

3irol Oğuz

küreboğdu. Yeniden Hilmi'yi arayıp Ankara'dan bir telefon geleceğini, ona nüfus kayıtlarının kopyalarını nereden alacağını söyleyeceklerini, resmî belge e- linegeçer geçmez kendisini aramasını istedi.

Arif, çalışması için motoru Suat'a bıraktı ve koydan kulübeye doğru uzun, dolambaçlı bir yol tutturdular. Yelkenliyi plaja çekip ağaçların arasına gizlediler. Arif parmaklarını dudağına götürdü, Suat'a yelkenlinin yanında kalmasını işaret etti. Sonra da kulübenin çevresini büyük adımlarla koşarak Kileymor alarmları inceledi ve içeri girip panjurlar ile kapılan kontrol etti. Dönüp Suat'ı çağırdı. Kapının kilidini açıp plastik şezlongları verandaya çektiler.

Suat "Ben önce yüzmeye gidiyorum" diyerek havlusunu alıp iskeleye yöneldi.

Arif, "Sen gelene kadar ben de soğuk bir şeyler hazırlıyayım " dedi, ama yerinden kılmıdamadı. Kollarını verandanın parmaklığına dayayıp Suat'ın arkasından yürüyüşünü seyretmeye başladı. Suat geriye bakmadı. Tişörtünü ve şortunu çıkartıp iskelenin ucundan şık bir atlayışla suya daldı.

"Çay hazır, Hanımefendi."Suat, ellerini gözlerine siper ederek baktı. Arif bir kolunda düzgün katlanmış beyaz bir havlu, diğerinde ise sürahi ve iki bardak bulunan bir tepsiyle başında dikiliyordu. Suat doğrularak oturdu, arkasını dönüp bikinisinin üstünü giydi.

"Burası yanıyor, gidip verandada gölgede oturalım."

Siyah Mavi

1 33

"Hayhay Hanımefendi." Arif sadık bir uşak taklidi yaparak başladığı oyunu hâlâ sürdürüyordu. Suat gülmemek için çaba harcadı, sanki oyundan haberi yokmuş pozu takınarak kulübeye doğru ilerlerken Arif de peşinden takip ediyordu.

Arif ağzına kadar buzla dolu, içine nane konulmuş çay bardağını kendisine uzattığında "Naneyi de nereden buldun?" diye sordu.

"Sana söyledim ev sahibinin aletlere meraklı olduğunu. Yukardaki solar paneller, elektrik dışında, gündüzleri kuyudan su pompalayarak damlatma sistemiyle ilerdeki küçük bahçenin toprağı suluyor. Hayvanlar girmesin diye etrafı çitle çevirmiş, içinde meyve ve sebzelerin bulunduğu, buna nane de dahil , bir bahçe var.

Suat çayından bir yudum alıp konuştu. "Adamcağız ürünleri toplayamadığı için hüsrana uğramış olmalı."

"Yetkililer, ilk kez burayı kullanma gereğı duyular. Ayrıca burayı iki haftadan fazla meşgul edeceğimizi sanmam. Hem bahçedeki yabanî otları da ben temizledim." Gülüştüler.

Sessizleşip bakışlarını denize çevirdiler. Arif rüzgârın esmeye başlaması için bir işaret bekliyordu. Suat ise kafasındaki kanşık hesaplarla boğuşuyordu.

"Arif, Burns gittiğine göre" parmağıyla bardağın- dakibuz parçasını çevirerek, "Senin için uygunsa bu gece İstanbul'a dönmek istiyorum", dedi ve tepkisini görmek için kafasını kaldırıp ona baktı. Arif önce dik oturdu, sonra rahatladı, duygularını belli etme-

1 34

Birol Oğuz

meyeçalıştı; kafasından hızlı hızlı bir şeyler planlıyordu.

Kendini ustaca toparlayarak "Anlaşmamızı unutmadığın sürece sorun yok. Akşam uçağına binebilirsin. Ama çağırdığım zaman hemen gelmelisin" diye cevap verdi.

"Anlaştık!" ikisi de bardaklarındaki buzlarla oynayıp yüzlerini denize doğru çevirdiler. Dönüp aynı anda konuşmaya başlayınca da kahkahalarını zapt edemediler.

"Önce sen."

"Hayır, önce hanımefendiler."

"Ama ben hanımefendi değilim!"

"Söyleyeceğim şeydi: kararını öğleden sonraki gezinin ardından ver."

"Arif, yapılacak bir iş yoksa dönmem gerek. Başka bir olay daha takip ediyorum."

"Tamam, rezervasyon yaptırırım. Şimdi dinlen istersen. Küçük gezimizde dikkatinin dağınık olmaması gerek." Arif ayağı kalktığı anda hâlâ numara yapıyor, hayal kırıklığını saklamaya çalışıyordu.

Suat, Arife bakarak "Dün geceden uykusuzsun, dinlenmesi gereken biri varsa o da sensin" dedi.

"Takma kafana, dinleneceğim. Önce gerekli malzemeleri hazırlamam lazım."

Kafasını sallayarak isteksizce kulübenin kapısına yöneldi.

Güneşin altı bir yana, verandanın gölgesi bile sıcaktı. Suat şezlongun üzerine kıvrılarak uzandı. Arifin gelip iç çekerek başında durduğunu, sonra da

diğerşezlonga uzandığını hissetti. Uyumuş numarası yaptı. Bir iki saniye içinde de gerçekten uyudu. Rüyasında, başka rüyalarında da gittiği, hiç bilmediği bir yer vardı ve o yerin neresi olduğunu hiçbir zaman öğrenemeyecek, uyandığında da bir sır olarak kalacaktı.

12 temmuz pazartesi

Kekova, Kaleüçağz Köyü'ndeki kulübe

Saat 15.00

Yanındaki şezlongda siyah renkte Scubapro marka wet - suit, tek parça dalış giysisini giyinmiş olan Arife yattığı yerde yuvarlanarak sordu. "Saat kaç?"

Arif gülümseyip Halcyon marka kısa kollu, şort tipi kiremit rengi wet - suitgiysiyi Suat'a doğru uzattı. Suat oturdu, gözlerini ovuşturmaya başladı. İskeleye doğru baktı. Yelkenli hazırlanmış, açılmak için bekliyordu. Sert rüzgârdan dolayı yelken bezi sağa sola çarpıp duruyordu. Suat kendini yeni bir güne u-yanmış gibi hissediyordu.

"Hemen giyin. Şortunu ve tişörtünü de üstüne giy." Suat tek söz etmeden wet - suit'i alıp üstünü değiştirmek üzere içeri girdi. Dışarı çıktığı zaman Arif yelkenlinin başında son hazırlıkları tamamlamakla meşguldü.

"Beraber mi dalacağız?" diye, paletleri, maskeleri, BC ve dalış tüplerini yelkenlinin baş tarafındaki

Birol Oğuz

kapalıbölmeye yerleştiren Arife sordu.

Arif "Hayır, ama planda bir aksama olursa sana ihtiyacım olacak" diyerek elindeki Kekova bölgesine ait Admiralty haritasını iskeleye yaydı. Suat da hemen başına çöktü. "Dinle, Amerikalıların yaptıkları yön tespitine dayanan teorim doğruysa, enkaz adanın açık denize bakan kısmındadır ve mutlaka adanın tepesinden de izleyen biri vardır. Şuralarda bir yerde, Sıcak Burnu'nda deniz trafiğini kontrol eden birileri olabilir, ama zannetmiyorum. Hatırlasana Kaş'tan ve yakınlarındaki Demre'den devamlı tekne seferleri var. Olabildiğince, korsan dalış yapanlardan, sahil güvenlikinden, polis teknelerinden uzak durmaları gerekiyor."

Suat, ellerini gözlerine siper ederek sordu. "Enkazın nerede olduğunu düşünüyorsun?"

"Sanırım burası." Eliyle haritada gösterdi. "İki GPS verisi burada çıkışıyor. Şu ufak adacıkların yakınlarında bir yerlerde, sualtındaki yüksekliği 61 metreye ulaşan bir duvar var. Fırtına esnasında gemi kayalıklara çarpıp yara aldı ve batarak duvarın dibini boyladı. Kim bilir kaç bin yıl önce?"

Suat endişeli sordu: "61 metreye dalmayı mı düşünüyorsun?"

Arif gülümseyerek cevapladı, "Gerekirse evet, Trimiks tüplerim, Explorer pro ışıklarım, bilgisayarım ve

çokça da tecrübem var."

Suat kızarak "Kumarbaz şansını da unutma" dedi.

"Dalış hakkında yeterince bilgiye sahip olmalısın.

Siyah Mavi

1 39

Her dalgıcın farklı bir kapasitesi vardır. Standart ma - lezemelerle 100 metreve aşağısına çok dalış yaptım. Geçen yaz Yunanistan'da Kea Adası yakınlarında 400 ayak derinlikte bulunan Amerikalıların, Titanic gemisinin kardeşi olan Britannic'in enkazına yaptığı dalışa misafir dalgıç olarak katıldım."

Suat sözünü keserek "Önemli bir noktayı unutuyorsun" dedi ve sürdürdü. "O zaman dalarken yalnız değildin!"

"Bu işin bitmesini istiyor musun istemiyor musun?" Kızma sırası Arıftaydı .

"Senin dediğinin olması için her zaman aynı soruyu soruyorsun." Arifin öfkesine eşit bir öfkeyle karşılık verdi.

Arif ellerini Suat'ın omuzlarına dayayarak "Başka yolu yok. Niçin buradayız sanıyorsun? Bize kaşımız gözümüz için para ödemiyorlar" diyerek kendini savundu. Suat başını önüne eğip hafifçe sallamakla yetindi. "Yapacağımız iş, bu." Arif, bumbayı ve yelkeni neden aşağı indirdiğini açıklamaya başladı; adaya paralel, doğruya, liman tarafına doğru ilerlerken birinin Arifi botta görmesi çok zor olacaktı.

"Suat, sualtında korktuğum bir şey yok, asıl senin için endişeleniyorum. Bir iki saatlik yelkencilik dersin var. Rüzgârı sörf yapar gibi ayarla. Göz önüne alman gereken bir şey de, beni bıraktığın noktaya kırk beş dakika sonra geri gelmelisin. Ne bir dakika önce, ne bir dakika sonra; tamam mı?"

"Merak etme, bunu ayarlarım. Zorlanırsam motoru kullanayım mı?"

1 40

Birol OğU2

"Evet, bunu sana tembih edecektim zaten. Karşılaşacağın tek problem, rüzgârın aniden artması ya da kesilmesidir. Artarsa yapacağın ilk şey, sana söylediğim gibi, ana yelkeni gevşetip bumbaya bağlayacaksın. Kesilirse yelkenleri indirmeden motoru çalıştır; en iyi çözüm bu." Suat'ın zorlukların farkında olup olmadığını anladığından emin olmak için yüzünü inceledi. Suat kafasını sallayarak gülümsedi.

"Ya kayalara bindirirsem, o zaman ne olacak?"

Arif gülererek cevapladı: "Eve yüzerek dönmemiz gerekecek. Ufak bir periskopum var." Dönüp teknenin tabanındaki aleti işaret etti. "Beni almadan evvel buraya gelişini izleyebilirim. Gerekirse bir kez el sallayabilirim."

"Adadan gözetleyen birisi varsa bize ne gibi tehlike yaratır?"

"Bir yerlerde telsizli bir sürat tekneleri var. Şüphelendikleri biri olursa yolunu keserler."

Arifin son söyledikleri bu maceranın ne kadar tehlikeli olduğunu anlatmaya yetti. Ama Arif haklıydı, bu işin bir afi önce bitmesini istiyordu, itiraf etmesi gereken başka bir şey de, nedenini anlayamadığı halde, bu sonu olmayan tuhaf yolculuğa neden devam ettiği ve gerekirse de devam edecekti; bundan da mutluluk duyuyordu.

"Dinle, koydan çıkana kadar gizlenmem gerekmiyor." Arif, Suat'ın düşüncelerini bölerek " Hatta,yattığım yerden sana yardım bile edebilirim" dedi.

"Merak etme, bunu hallederim. Bizi gün ışığında öldürecek halleri yok ya!" diyen Suat kendinden

Siyah Mavi

1 41

emingörünmüyordu. Başlarına gelebilecek bu olasılığı hemen aklından sildi.

Arif, "Zaten birini öldürdüler. Temmuz ayının güneşli bir gününde böyle bir olay daha olursa kimse şüphe duymaz" dedi ve durakladı. "Bu tehlike sadece su üstünde değil, sana teknede gösterdiğim pompalı zıpkınları hatırlıyor musun?"

"Evet, gazlı demiştin değil mi?"

"Evet, Rus yapımı, askeriye için."

"Rus mu? Bu kadar kaliteli makine yaptıklarını bilmiyordum."

"Bir tür sualtı Kalaşnikovu da diyebilirsin istersen. Ruslar askerî sualtı teknolojisinde bayağı yol kat etmişlerdir. Teknede gördüğümüz silahlan daha önce hiç görmedim, ama hakkında yazı okumuştum. Mızrak fırlatma kapasitesi var ve hedefe30 metre mesafeden birkaç tane zıpkını aynı anda fırlatabilir. Bu özelliğinden dolayı bu silaha saygı duymak lazım." Konuşmasına ara verdi. Bu kadar açıklama yapmasına gerek yoktu. Bütün bunlar mide bulandırmaktan başka işe yaramazdı. Devam etmeden önce el çırpı. " Haydişimdi yola koyulalım." Palaman çözüp botu biraz açığa itti. Suat yekenin başına geçti. Arif bota atlayıp gövdeye uzanarak sırtını oturma yerine yasladı. Suat yelkenleri rüzgâra ayarlayıp koyun ağzına doğru yol almaya başladı. Arif onayladığını kafasını sallayarak belirtip, gülümsedi. Suat dilini çıkardı.

Açıldıktan sonra her şey değişmişti. Rüzgâr çok daha kuvvetli ve deniz hafif dalgalıydı. Arif . bumbayı

1 42

i rol Oğuz

döndürerekana yelkeni azalttı. Ön yelkenin baş is- tiralyasımsardı. Teknenin yana eğilmesinden endişelenmemesini, alaborayı önlemek için ya rüzgârı karşısına almak ya da yelkenlerin iskotalarını gevşetmek gerektiğini söyledi. Bu arada yelkenleri gevşetmenin gittiği yönü kaybetmesine de neden olabileceğini hatırlattı.

Adanın gidecekleri tarafında rüzgârın çok daha fazla şiddetli olacağını, bu yüzden yelkenleri umduğundan daha fazla azaltması gerektiğini de eklemişti. Adanın açıklarında yapacakları manevrayı prova ettiler. Arif devamlı olarak ne yapması gerektiğini anlatıp duruyordu. Suat'ın yaptığı işten tatmin olunca hazırladığı malzemeleri kuşandı. Suat'ın daha da alışması için tekneyi, ada ile Sıcak Burnu arasında bulunan boğaza

kadar götürmesine yardım etti. Boğazda çok ada bulunduğu için geniş apazlı geçmesini söyledi.

"Bu rotayı takip et, dönüş tiramolası attığımız zaman düşme noktasının tam üzerindeki rotada olacağız" diyen Arif, yattığı yerden kafasını kaldırıp bulundukları rotayı kontrol etti ve tekrar saklandı.

"Bana dalış takımıyla ne yapmam gerektiğini söylemedin." Suat, açık denize doğru çıktıklarında ana yelkenin hızla çarpmaya başladığını fark etti. Serin bir rüzgâr esmesine rağmen terlemeye başlamıştı. Arifin o sırada dalgıç giysisi içinde kendini nasıl hissettiğini düşündü, sırlıslık olmalıydı.

"Önlem olarak, dediğim gibi, herhangi bir tehlike söz konusuysa makaraya sanlı bu şamandırayı bırak-

Siyah Mavi

1 43

cağım. Ucunda ya ben ya da kamera bağlı olacak! Ben yoksam ne olup bittiğine bakmak için dalmalısn."

"Ama ben 40 metrenin üzerine hiç dalmadım ki!"

"Zaten bu bir önlem.Dipte sıkışıp kalmışsam kamerayı alıp kaçmanı öneririm!" Tekrar yattığı yerden kafasını kaldırıp botun hizasına getirdi ve bir kez daha bulundukları yeri kontrol etti. "Şimdi tiramola at ve rota olarak adanın burnunu takip et. Şu anda düşme noktamdan üç kilometre gerideyiz. Çok yakında gözcü, dürbününü bize doğru çevirmiş olacak."

Suat yelkenlere sertçe asılarak "El sallayayım mı?" dedi.

"Dalga geçmeyi bırak, sadece botu bu yönde tutmaya çalış ki, botun içini göremesin. Suya dalmadan önce, yelkenleri gevşetmeni isteyeceğim. Ben suya yuvarlandığım zaman, bumbanın altından adaya bakarak bulunduğun yeri ezberle. Beni almaya geldiğinde yönünün sancak kontra olduğunu unutma. Yelkenler, beni ancak iskele tarafından alırsan gizleyebilir. Buluşma noktasını kaçırırsan duraklamadan devam et, tiramola at ve tekrar aynı noktaya gel." Arif sırtüstü yatmış, kayışlarını ayarlıyordu.

Güneşin verdiği ısıya rağmen Suat'ın dişleri birbirine vuruyordu, "Tekrar aynı yöne dönersem şüphe çekmez miyim?"

"Eğer tiramola atarsan, ben iskele tarafında olacağım için, küçük adacıklara yakın gitmeye çalış. Yelkenleri rüzgâra doğru çevirmeden gevşek tutman gerekiyor. Buluşma noktasının gerçekten enkazın olduğu nokta olduğundan emin değiliz. Bu çabalarımız

1 44

iroI Oğuz

daboşa gidebilir. Ama unutma, bizim batı yönünden geldiğimizi göreceksin, daima onun görüş alanında olacağız. Küçük bir yelkenli botta olduğun için, büyük ihtimalle sen buluşma noktamıza vardığında seni tehlikesiz göreceksin ve önemsemeyecek. Bir daha da seni izleyeceğini sanmam."

"Keşke!"

Dalma noktasına yaklaşıncı Arif GPS'i kontrol edip BC'sinin cebine yerleştirdi.

Suat dişlerini sıkarak yelkenlere var gücüyle asıldı ve söze başladı. "Arif, ben özel dedektifim. Aldatılan kan ve kocalar, kayıp insanlar, sahtekârlık ortaya çıkartma gibi şeyler hakkında araştırmalar yaparım. Ağzı sıkı ve güvenilir biriym, ama şu anda küçük, şişme bir yelkenli botla açık denizde iki saatlik bir dersle yalnız başıma kalıp yelken kullanacağım... Allah aşkına ne işim var burada benim?" Arifin hareketleri giderek telaşlı bir hal aldı. „Maskesine tükü - rüpeliliyle yaydı, kafasına geçirdi. Regülatörü , küçük UWATEC bilgisayarı kontrol etti. Bir yandan da GPS verilerini okuyup hesaplar yapıyordu.

"Tahminî varış süresi üç dakika. Ben daldıktan sonra ada sahillerine 20 derecelik bir açıyla daha kolay gidebileceğin bir rota tuttur. Saatini devamlı kontrol et ve ben atladıktan sonraki 45. dakikada burada ol... Diğer sorunun cevabına gelince, döndüğümde söylerim!" Arif gülerek maskeyi yüzüne yerleştirip regülatörü ağzına aldı, yumuşak bir hareketle suyun içine yuvarlanıp yok oldu.

Yelkenlinin dengesi hemen değişmiş, rüzgâra kar-

1 45

şıhavalanmaya başlamıştı. Suat iskotaları gevşetip durumu düzeltti. Bu da yönünün, ufak adacıkların etrafındaki kayalara doğru değişmesine neden oldu. Yapabileceği tek şey, iskotaları biraz gerip yekeyi sıkıca tutmak ve bakmamaktı. Son kayalıkları da botun derisini kayalıklara hafifçe sürterek teğet geçti. Tuttuğu nefesini koyverdi , bumbanın altından bakarak kayalık var mı diye kontrol etti. Şimdi, yelkenliyi Arifin söylediği rotaya ayarlayabilecek kadar yeterli alanı vardı. Artık saatini de kontrol edebilirdi. Arif dalışa geceli kaç dakika olmuştu acaba? Emin değildi. Sanki birkaç saniye, belki de birkaç dakika olmuştu. İkinci olasılığı seçti ve şu kalles kayalıklara ne zaman dönmesi gerektiğini hesapladı.

Rüzgârın değişip hızını artırdığını hissetti. Arifin belirttiği rota ona ilaç gibi gelmişti. Bir yandan da bu rüzgârın, dönüşünü nasıl etkileyeceğini düşünüp korkmaya başladı. Adanın kıyıları çok uzak, yelkenli ise çok ufaktı ve açık denizde kaybolacak minicik bir nokta gibi görünüyordu. Dalgalar yelkenlinin burun kısmına çarpmaya başlamıştı. Kafasını sallayıp saatine bakmak için bileğini kıvrırdı. On beş dakika geçmişti. İçinden yükselen ses, dönüşün çok zor olacağını söylüyordu ve ani bir kararla boca tiramola atmaya hazırlandı.

Arifin öğrettiği gibi, tiramola atmaya teşebbüs etmediği için memnundu. Rüzgârın kıyıya doğru çok güçlü olmadığını fark etti, onun yerine başka yönde şansını deneyecekti. Yelkenleri ve yekeyi güçlükle zapt edebiliyordu. Botun baş kısmı ciddi şekilde ha-

1 46

3 i r o l Oğuz

yalanıyordu. İskotaları gerdiği için rüzgâr onu hızlı bir şekilde adaya doğru götürüyordu. Yekeyi kontrol edemiyordu. Başka yöne dönecek zamanı olmadığını biliyordu, ama bu şekilde devam ederse Arife ulaşmadan kayalara bindirecekti. Tek bir çaresi vardı: ana yelkenin iskotalarını gerip alabora riskini göze aldı. Oturduğu yerden suyun üzerine iyice yatarak yelkenin uzatmasını kullanıp yeni rotayı takip etmeye çalıştı. Botun burnu havaya kalkmıştı, hızla dalgaların üzerinde sörf yapmaya başladı.

Şimdi de başka bir sorunla karşı karşıyaydı. Bu hızla devam ederse buluşma noktasına vaktinden sonra varacaktı. Bu düşüncüyü kafasından uzaklaştırdı, dikkatini botun alabora olmasını önlemeye verdi. Baş kısma çarpan dalgaların köpüklerinden sıçrayan su damlacıkları rüzgârla birlikte Suat'ı kırbaçlamaya başlamıştı. Sanki kaçmakta olan bir atın sırtın-daydı. Dümendeki en küçük bir hareket botun tehlikeli bir şekilde eğilmesine neden oluyordu. Yedek tüp ve malzemeler botun içine yayılmış, sağa sola gidip geliyordu. Botun gövdesi havalanıp sertçe su yüzeyine vurunca gaz bidonu ayağına çarptı. Bileğindeki acı,

sanki kendisine ait değildi.

Tekrar saatine bakmayı denedi, bu gidişle 45 dakika içinde buluşma noktasına varabilecekti. Bum-banın altından baktı. Hızla ada kıyısından uzaklaştığını görünce rahatladı. Yeniden yekeyle boğuşup yönünü istediği pozisyona ayarladı, ayağına taktı. Şimdi buluşma noktasından 100 metre uzaktaydı. Bileğini kıvrıp saatine göz attı. Tahmin ettiği gibi 40. daki -

Siyah Mavi

1 47

İcaolacaktı. Tam o anda iskele tarafından 10 metre uzaklıkta Arifin yumruğunu görüp pas geçti, yanlış hesap yaptığını anladı; dakika değil, saniyeydi. Şimdi tiramola atması gerekiyordu. Rüzgâr yüzünden uzun yoldan dönüş yapıp daire çizerek geri gelecek kadar alanı ve zamanı yoktu. Tiramola atarken bot döndü ve rüzgârı kıçtan alıp kendi eksenini etrafında dönmeye başladı. Oluşabilecek ani tehlikeleri önlemek için doğru zamanı yakalaması gerekiyordu. Botun tabanının suya çarpacağı an denize düşmemek için yekeyi elinden bırakmadan öbür yana geçti.

Suat bir hata yapmıştı. Botun baş tarafı rüzgâra doğru olduğundan ana ve ön yelkenler sanki parçalanacak gibi çırpınıyorlardı. Ayağı botun ıslak tabanında kayıp botun içinde sürüklenen malzemelere takıldı. Kayalara çarpmadan önce, son anda yekeyi döndürmeyi başardı. Rüzgâr ana yelkeni şişirdi. Suat hemen çömeldi, ama bumba şapkasını sıyrıp kafasının derisini de biraz yüzüstü. Buna rağmen doğru rotayı ayarlamayı başardı. İskele kontrada rüzgârın fazla gücü yoktu. Bir tiramola daha atıp aynı yere gelmeyi sağladı. Bu sefer Arif yumruğunu öbür taraftan, birkaç dakika önce geldiği yerden suyun yüzeyine çıkartmıştı. Suat bir tiramola daha atarsa çok şüphe uyandıracağını düşündü ve başka seçeneği olmadığı için de iskotaları bıraktı, yavaş yavaş Arifin bulunduğu yere sürüklendi, bu kısa mesafeyi kat etmek sanki saatler sürmüştü. Keskin kayalara çarpma tehlikesi, Suat'ı bir kez daha korkuttu. Arifi sancak tarafında ararken iskele tarafından bir

1 48

Birol Oğuz

çarpmasesi duydu, iskeleden acele devam etmesini işaret eden Arifin elini gördü. Suat, Arifin neden bu yönü seçtiğini hemen anladı; botun yanındaki halata tutunacaktı. Bir tiramola attıktan sonra Arif botun içine girmeye çalışacaktı. Ancak tiramola atabilmesi için bir süre daha gitmesi gerekiyordu. Arifin vücudu bota takılı olarak sürüklenirken bir sürü denge sorunu yaratıyordu. Suat, tiramola atmayı iki kez denemek zorunda kaldı. Iskotaları çektiği zaman botun gücünün düştüğünü hissetti. Bu arada Arif, suyun içinde tek eliyle tuttuğu BC'sini , tüpünü ve regülatörünü bin bir güçlkle botun içine savurup ardından kendi de paldır küldür botun içine yuvarlandı. Botun tabanında yatarken dalış ekipmanını düzeltmeye başladı. Suat, Arife bakmak istiyordu, ama doğru rotayı tutturmak çok daha önemliydi. Kısa süre sonra botu istediği rotaya getirdi ve hızla adayı arkasında bırakarak uzaklaşmaya başladılar.

"Olanlar için üzgünüm." Karşılık alamadığı için Suat sürdürdü. "Sence onları uyandırdık mı?" Yine bir cevap çıkmayınca Arifi görebilmek için eğildi; Arif, hayır anlamında elini sallıyordu.

"Harikaydım, bulunduğumuz durumu göz önüne alırsak, tecrübeli bir denizci bile senden daha iyisini yapamazdı." Son kelime ağzından çıktığında Arif nefes nefeseydi.

"Yani?"

"Banko!" Arif gülümseyerek elindeki fotoğraf makinesine vurdu. "Umduğumuz gibi olmadı, ama vardık sayılır. Bu resimler olay yaratacak." Dizleri-

Siyah Mavi

1 49

ninüzlerinde doğruldu, hâlâ botun tabanında yuvarlanan malzemeleri kapalı bölmeye yerleştirmeye başladı. Sonra eline taşı alıp bota dolan suyu boşaltmaya başladı, ikisinin de gözleri, farkında olmaksızın ufku tarıyordu.

"Ne bulduğunu söylemeyecek misin?"

"Tabîki söyleyeceğim, ama önce seni elindeki şu yükten kurtarayım."

"Görüş alanından çıktığımıza emin misin?" Suat dönüp arkalannda bıraktıkları adaya doğru baktı, yakında kendilerini Ölüdeniz'e götürecek boğaza gireceklerdi.

"Evet, artık kimse göremez bizi."

Arif, Suat'ın yanına gidip yekeyi elinden aldı.

"Yapacağım ilk iş, şu ıslak giysileri çıkartmak olacak. Eğer bikinimi giyseymdim şu dalgıç giysilerinden de kurtulurdum."

ikiside aynı anda kafalarını güneybatı yönünden, Sıcak Burnu'na paralel yönde açık seçik görülen ve baş kısmının çıkardığı büyük beyaz dalgalan hızla yararak kendilerine doğru gelen sürat teknesine doğru çevirdi.

12 temmuz pazartesi Kekova, Ölüdeniz Saat 18.11

Rüzgârı arkalarına alıp motorun sağladığı hızla boğaza girer girmez botu, Ölüdeniz'de karşı sahile yakın bir yere demirlemiş boş bir teknenin kıcındaki zincire bağladılar. Arifin deli gibi yağdırdığı emirlerle Suat yelkenleri toparlamaya, Arif ise demirin ipiyle bütün dalış takımlarını biraraya getirip bağlamaya çalışıyordu. Arif, Suat'ın sırt çantasını kendisinininki-ne tıktırıp ona uzattı. Suya birlikte atladılar. Sahile uzaklık yaklaşık otuz metreydi. Arif peşinden sürüklediği yük yüzünden çok hızlı yüzemiyordu. Demirin yardımıyla taşıdığı şeylerin su yüzüne çıkmamış olmasından rahatlamıştı.

Çantayı ıslatmamak için sırtüstü yüzmek zorunda kalan Suat, kıyıya önce çıkmıştı. Arif bir sopa bulup demirin ipine sıkıca bağladı. Görünmemesi için etrafına taşlar yerleştirdi. Tam sudan çıkıp Suat'ın çöktüğü kayaya ulaşmıştı ki, kıyıya yanaşmak için, hız ke -

1 52

Birol Oğuz

seniki güçlü Mercury motorun sesini duydular.

Dönüp arkalarına bakmaya gerek duymadılar. Arif çantayı alıp kollarını kayışlara geçirdi. Bir baş hareketiyle önlerindeki kurumuş dere yatağına doğru gitmelerini işaret etti. Kışın ve ilkbaharda azgın sularla akan bu dere şimdi bir dev için iri kayalardan oluşmuş bir merdiveni andırıyordu. Kayalardan

atla-ya zıplaya yukarı doğru tırmanmaya başladılar. Her iki yan da sık makiler ve bodur kalmış çam ağaçlarıyla kaplıydı. Kışın küçük bir şelale halini alan beş metre yüksekliğindeki tepeye tırmandıklarında nefes alıp vermekte zorlanıyorlardı. Kısa süre sonra Arif, yatar vaziyette kayaların kenarından sürünüp aşağıya baktı. Suat da sürünüp yanına geldi ve dikkatle etrafı inceledi. Takip ediliyor gibi görünmüyorlardı. Kıyıyı göremiyorlardı, ama az önce demir atmış teknenin direği çam ağacının arkasından izlenebiliyordu. Deniz koyu renkte, batan güneşin geride bıraktığı ışıktaki sakın ve parlak görünüyordu. Aşağıda ne bir ses ne de bir hareket vardı. Suat sırtını kayaya yasladı, gündüzden kalma sıcaklığı bütün bedeninde hissetti.

Suat yumuşak bir ses tonuyla sordu. "Bana aşağıda ne bulduğunu söyleyecek misin?"

Arif yuvarlanıp yanına geldi, Suat'ın yüzüne bakarak "Altın" dedi. Sesi bir fısıltı gibi çıkmıştı.

"Her şey doğru o zaman! Yer, enkaz, hazine!"

Arif cevaplamadan önce parmağını dudaklarına götürdü.

"Evet, ama bizim hayal ettiğimiz gibi değil, bu ge -

Siyah Mavi

1 53

mienkızı en az 60 yıllık. Bir denizaltı."

Suat bunu hiç beklemiyordu: "Denizaltı mı?"

"Evetve hangi denizaltı olduğunu da biliyorum. Denizaltı arkeolojisi ve denizaltı hazine avcılığı arasında çok ince bir sınır var. İkisi de tarih kayıtlarına geçer. Kayıtlarda yoksa araştırmalar söylenti ve efsanelere dayalı olarak sürdürülür. Avcılar ile arkeologlar arasındaki fark, enkaz bulunup ortaya çıkartılınca belli olur. Tabii ki uluslararası sulardaysa. Burns ve Burhan'ın yaptığı iş de bu denizaltıyı keserek, Türkiye karasularından çıkartıp uluslararası karasularına taşımak.

"Neden altınları alıp tüymüyorlar?"

"Çünkü altın külçeleri, İngiltere Merkez Bankası tarafından damgalanmış. Kapalıçarşı'da pazarlamanın çok zor olduğunu takdir edersin! Daha da önemlisi, çok külçe var."

"Ne kadar çok?"

"Yanılmıyorsam son Mısır kralı olan Kral Faruk'un bütün altın rezervini taşıyan denizaltıydı. Milliyetçiler açıkça Almanları desteklerken, İngilizler onun tarafını tutmakta kararlıydı.

"Her şeyini yanında götürüp son kuruşuna kadar harcadıktan sonra fakir bir adam olarak öldüğünü duymuştum."

"Öyle yaptı. 1952'de, ama on yıl önce, yani 1942 yılında Almanlar Kahire'ye birkaç yüz kilometre uzaklıktayken, Kral Faruk İngilizleri ikna edip bütün servetini bir denizaltıya yükleyip kurtarmak istedi, ama bir İtalyan uçağı tarafından batıldı. Hikâyenin

1 54

bundansonrası, insanların o günden itibaren Kuzey Afrika sahili ile Doğu Akdeniz'in her tarafını karış karış aramasıyla devam ediyor.

"Yani kral, Nasır tarafından kovulduğu zaman cebinde hiç para yok muydu?"

"Değersiz bir iki milyon dolarak.""Bu kadar parayı bir iki senede nasıl harcadı?" Arif gülerek cevapladı. "Ya kumar oynadı ya da kadınlara harcadı!"

"Aşağıdayken" Suat, kendini gösterip "Bu kadın için, Faruk'un altınından biraz alsaydım" dedi ve kendi kendine nasıl böyle cilveli bir şekilde konuşabildiğine şaşırdı. Arif ona doğru eğilip dudaklarına bir öpücük kondurdu. Suat, önce donakaldı, sonra eliyle Arifi saçlarından tutup kendine doğru çekti, dilini hızla ağzından içeri soktu; hazırlıksız yakalanma sırası ondaydı. Suat'ın nefesi kesilmişti. Arif, Suat'ın yüzünü, gözlerini, ensesini öpmeye başlayıp onu kendine doğru çekti. Dalış kıyafetlerinin içindeki bedenleri, sanki ayrı yaşamları varmış gibi kayıyordu. Öpüşmeleri daha çılgın bir hale gelmişti. Suat'ın aklına, bir an için adını hatırlayamadığı bir Rus filminde köylü kızların kendilerini, cepheye savaşa gidip büyük ihtimalle ölecek olan askerlere sunuşu geldi. Bunu vatanseverlikten değil de ölecek olan birine can verme düşüncesiyle yapıyorlardı. Arif, Suat'ın giysisini yırtmaya çalıştı, hiç şansı yoktu. İkisi de artık o noktayı aşmıştı, kendi "küçük ölümlerine" çok yakınlardı. Birbirine yapışmış dudaklarının arasından zar zor nefes alıyorlardı. Vücutları, ıvet - suit'm

Siyah Mavi

1 55

içindeo kadar ıslanmıştı ki, olgun bir meyve gibi içinden fırlayabilirlerdi. Suat tırnaklarını Arifin ensesine geçirip boğuk bir çığlık attı. Arif de inleyerek Suat'ın üzerine yığıldı; ikisinin bedeni de kendi iradeleri dışında seğiriyordu. Suat gözlerini kapayıp yüzünü Arifin kendisi gibi kokan saçlarına gömdü; bu kokuya artık yabancı değildi, onu tanımıştı.

Kısa bir süre uyuyakalmışlardı. Suat gözlerini açtığında hava çok karanlık değildi. Burnuna gelen koku, tüylerini diken diken etmeye yetmişti: sigara dumanı. Dikkatle kaldırdığı elini Arifin ağzına kapadı. Arif gözlerini hemen açtı. Öteki eli Arifin altında kaldığı için bakışlarıyla anlatmaya çalıştı. Arif anladığını belli etmek için kafasını salladı, elini ağzından çekti, yavaşça Suat'ı yan tarafa yuvarladı. Ayak bileğinden bıçağını çıkartıp ağzına yerleştirerek bir sürünge gibi şelalenin kenarına doğru ilerlemeye başladı. Suat onu izledi. Bıçağı yere bırakıp gözetlemeye çalıştı. Arif dönüp başıyla aşağıyı gösterdi. Suat yavaşça kendini ileri çekip aşağıya baktı. Kuru şelalenin dibinde iki kişi vardı, ikisi de bir örnek giyinmişti; şort, polo tişört, tracking botları. Adaleli sırtları kendilerinden yana dönük, denize doğru bakarak sigara içiyorlardı. Yanlarında tuttukları Uzi'leri olmasa turiste benzeyeceklerdi. Alçak sesle, Slav dillerinden birini konuşarak sohbet ediyorlardı.

Sigaralarını fırlatıp toprakta ezdiler. Biri nehir yatağından inmeye başladı, öteki de elini uzatmış, destek olmaya çalışıyordu. Adamlardan biri Uzi'yi , ince kayışından koluna astı. Tam adımını atmışta ki içgü -

1 56

Biroi Oğuz

düselolarak kafasını kaldırıp yukarı baktı. Arif ile Suat çabuk davranıp hemen kafalarını geri çektiler,

nefeslerini bırakmadılar. Arif bıçağını eline aldı. Birinin yukarı gelmesi halinde saldıracaktı. Beş dakika sonra tekrar kenara yaklaşp aşağı baktılar. Adamlar gitmişti. İkisi de sırtüstü uzanıp artık sıcaklığı azalan kayalara yaslandılar. Arif parmaklarını Suat'ın kllere doladı; birbirlerine bakıp gülümsediler. Sonra elini çekip parmağının birini öptü, daha sonra da o parmağıyla Suat'ın dudağına dokundu, bakışlarını birbirlerinden uzaklaştırdılar.

Sürat motorlarının gürültülerini duydular. Uzaklaştıkları için ses de kulaklarına daha az geliyordu. Yine de iyice karanlık olmadan sahile gitmemeye karar verdiler. Aralarında geçen olaydan ikisi de bahsetmedi, sanki utangaçlık duygusunu paylaşıyorlardı. Arif, Burns'ün çalışmasının nasıl sürdürdüğüne dair açıklamalarda bulunmayı tercih ediyordu. Suat ise lafını kesmeden dinliyordu. Ağır kesici aletler ve profesyonel ekipman kullanarak denizaltını kesip parçaladıkları bölümleri ve külçe altınları " ka- tır"la uluslararası sulara taşıdıklarını anlatıyordu. Bölgede, altın külçelerini koyabilecekleri bir sürü sığ yer vardı. Bölgeye özel, nötr ağırlıklı sallar yerleştirebilirler, alacakları zamana kadar orada, su altında bırakabilirlerdi. Denizaltının parçalarını da sınır çizgisi olan üç milin dışına atabilirlerdi. Enkaz bulunup foyaları ortaya çıkarsa sınır çizgisinin dışında olduğu için yasal açıdan sahip çıkabilirlerdi. Mısır ve İngiliz hükümetleri sahiplenmeye kalkarsa

g i y a h Mavi

1 57

artık ortada yapılacak bir şey olmayacaktı. Arif, yeteri kadar kamtlayıcı resim çekmişti. Taşınan şeyin ne olduğuna dair, sadece Burns'ün olay yerinde çekilmiş resmine ihtiyaçları vardı. O da ellerinde olsaydı konu sahil güvenliğe va jandarmaya devredilebilirdi.

Sahile varıncaya kadar kurumuş nehir yatağından dikkatle yürüdüler. Arif kıyayı kontrol ederken, Suat'tan olduğu yerde beklemesini istedi. Suat yere çömeldi. Sürat motorlarından eser yoktu ortalıkta. Yelkenli botları ise hâlâ tekneye bağlı duruyordu. Görünüşe göre tekneye de henüz kimse gelmemişti. Arif geri geldi, bıçağını kımına yerleştirdi. Kıyı boyunca, işaret olarak koydukları sopayı aradılar. Bulamayınca paniğe kapıldılar. Birbirlerine tek söz etmiyorlardı. Sanki konuşmadan birbirinin ne demek istediğini anlayıp aramayı sürdürüyorlardı. Arif kıyayı araştırırken Suat, suyun altında ipi ayaklarında hissedebilmek için suda yürümeye başladı. Deliler gibi aramanın beşinci dakikasında Suat, mavi beyaz ipi eliyle havaya kaldırdı. Arif yanına gitti ve beraber çekerek sudan çıkardılar. Kayalara vardıklarında Arifin heyecanı yatışmıştı. Ganimeti taşıma sırası şimdi ondaydı. Sualtı fotoğraf makinesi bağladığı yerde sapasağlam duruyordu.

Arif, "Resimleri, odaya döner dönmez göndereceğim. Makine dijital ve uydu telefona bağlanabiliyor" dedi ve tekrar konuşmaya başladı. "Yüzerek botu almaya gidiyorum. Botu almadıklarına ya da batırmadıklarına çok şaşırdım. Belki niyetimizin ne olduğu-

1 58

3 i r o I Oğuz

nuhâlâ anlamadılar. Her neyse..." Suat, Arifin sözünü kesti.

"Hâlâ anlamadığım bir nokta var."

"Nedir o?"

"Eğer gerçekten bizim kim olduğumuzu biliyorlarsa ve bizi öldürüp bütün güvenlik güçlerini peşlerine

takmaktansa ellerinde bu kadar altın varken neden bize sus payı vermeyi denemiyorlar?"

Arif " Alır mıydın?" dedi gülerek,

Suat gülmeden cevap verdi. "Ya sen, sen alır mıydın ?"

Arif duymamazlıktan gelip denize girdi ve tekneye doğru yüzmeye başladı. Bota tırmanıp palamarı çözerken teknenin güvertesinde bir Alman belirdi ve Arife Almanca bağırmağa başladı. Suat, Arifin adama sakın bir ses tonuyla ve Almanca cevap verdiğini duydu. Bir müddet konuştuktan sonra adam yatıştı. Arife kibar bir dille " Guten Nacht" diyerek teknedeki kamarasına geri döndü. Arif motorun ipini çekip çekip çalıştırdı, botu kıyıya getirdi. Motoru susturup kumsala, Suat'ın ayakta durduğu yere kadar çekti.

"Ne oldu?"

"Tekneye girmişler, o da bizim bu işle ilgimiz olduğunu düşünmüş. Polis olduğumuzu, yakın zamanlarda sayısı artan tekne hırsızların gizlice araştırıp yakalamak için uğraştığımızı söyledim."

"İnandı mı?"

"Elbette. Çok iyi Almanca konuşurum. Ayrıca tekneye çıkan hırsızları korkutup kaçırdığımızı da söyledim. Bana, bir şey çalınmamış olmasının kendi-

Siyah Mavi

1 59

siiçin yeterli olduğunu söyledi."

"Bir şey çalınmamış olduğunu da nereden uydurdun?"

"Çünkü tekneye bizi ve dalışla ilgili herhangi bir bir şey aramak için girdiler. Hans'ın radyosunu gözlerine kestirdikleri için girmediler herhalde."

"Sonra ne dedin?"

" Hırsızlarınkinliğini tespit etmeye çok yaklaştığımızı ve kapısına kalın bir kilit koymasını söyledim. Hırsızlardan birinin bir bankada çalıştığından şüphelendiğimizi de ilave ettim. Son ipuçlarını kendisine aktarmakla sırrımıza ortak olup bize güvenmesini sağladım." Arif, konuşmasını gülerek bitirdi, Suat da ona katıldı. Gülmeleri bitince utangaçlıktan ağır bastı. Tek kelime etmeden dalış takımlarını botun içine yüklemeye başladılar. Suat şortunu ve tişörtünü geri aldı. Botun baş kısmına fırlatıldığı için güneşte kuruma şansları olmuştu. Karanlığa doğru yürüdü. Parlak yıldızlar ona pek fırsat vermediği halde wet - suit'ini çıkartırken rahatlamıştı. Suya oturup kendini yıkadı. Dalgalardan düzleşmiş kayanın üzerinde zıplayarak üstündeki suyu süzmeye çalıştı. Dönüp yelkenliye baktı. Arif kendisini seyrediyordu, hemen kafasını çevirdi. Tuzlu sudan kaskatı kesilmiş şort ile tişörtün bazı kısımları hâlâ nemliydi. Buna rağmen Suat kendini harika hissediyordu.

Suat, dalgıç giysisini baş tarafa fırlatarak sorusunu sordu. "Sence neden yelkenliyi alıp götürmedi- lerya da en azından batırmadılar?"

"Çünkü casusluk yapıldığından emin değillerdi."

Birol Oğuz

Arif ayağa kalkıp Suat'ın yanına geldi, yüzüne dokundu "Çok iyi bir iş yaptın."

Suat yerinden kalkıp yelkenlinin öbür tarafına yürüdü, sesi fısıltı gibi çıkmıştı. "Haydi, gidelim. Uçağa yetişeceğimi unutma."

"Uçak mı? Sandım ki..." Arif şaşkınlığından lafının sonunu getiremedi.

"Ne sandın?"

"Boş ver." Arif, yelkenlinin ipini tutup aksi yöne döndürdü. Elindeki palamarı botun içine attı ve kızgın bir şekilde Suat'la konuşmaya başladı.

"Geceyi beraber geçireceğimizi sanıyordum!"

"Sana başka bir iş daha takip ettiğimi söylemiştim Arif. Gerçekten gitmem gerek."

"Evet ama, olanlardan sonra sanmıştım ki..."

"Hakkımda bilmediğin çok şey var. Aramızda geçenleri unutmanı öneririm."

"Seni tanıyordum, şimdi daha iyi tanıyorum."

"Bunu tartışmak istemiyorum." Suat yelkenliyi hışımına itip içine atladı. Atlaması için Arifi de zorladı. Motoru suya indirip ipini kuvvetle çekti. Motor kükreyerek çalışmaya başladı. Gaz verdi. Hızla ilerlemeye başlamışlardı.

Yol boyunca pek konuşmadılar. Önce kulübeye uğrayıp dalış malzemelerini bıraktılar. Arif üzerini değiştirip kulübeyi kapadı. Köye geri döndüklerinde Arif, pansiyonun sahibini bulup birkaç gün için Antalya'da olmaları gerektiğini, ama odayı tutmaya devam edeceklerini, yelkenliyi de kumsalda bırakacaklarını söyledi. Restorana da aynı şeyleri söylemeyi

Siyah

ihmaletmedi. Arifi beklerken Suat duş yapıp üzerini değiştirdi, çantasını hazırladı. Arif geldiğinde yatağın üzerine oturmuş onu bekliyordu. Ne yüzüne baktı ne de bir şey söyledi. O da doğruca banyoya girip duş yaptı, kıyafetini değiştirip çantasına birkaç şey tıktırdıktan sonra kapının önüne gidip elini uzattı.

"Peki, ne yapacaksın?" Köyden 400 numaralı karayoluna giden on yedi kilometrelik yol boyunca hiç konuşmadılar. Düşünceleriyle sarp yolun virajlarına, vites dişlilerinin çıkardığı sese meydan okuyorlardı. Birden gerçek dünyaya döndüklerini hissettiler: asfalt pürüzsüzdü. Trafikte günlük olağan işlerini yapmak için ordan oraya koşuşturan insanlar vardı. Akşam yemeğinden dönenler, tatile gelenler, tatilden dönüş yapanlar... Aralarındaki gerginlik yavaş yavaş kaybolmaya başlamıştı.

"Ne mi yapacağım?" Arif, Suat'ın sorusunu tekrarlama ihtiyacı duymuştu. "Geceyi Antalya'da

geçireceğim. Jipi kulübeye karanlıkta götürmek istemiyorum, karanlıkta ışığı, millerce uzaktan görünür. Sabah erkenden geri dönüp jipi kulübenin ilerisindeki boşlukta bırakacağım."

"Aklıma yeni geldi, keşke kirli çamaşırlarını bana verseydin. Dönüşte geri getirirdim." Suat yola bakarak konuşmuştu. Arif yorum yapmadı, ama şüpheli gözlerle Suat'ı süzdü. Suat gülerek, "Tabii, eğer hâlâ beni aramayı planlıyorsan" dedi ve dönüp Arife baktı. Bakışlarını kaçırma sırası Arifteydi . Gözlerini yoldan ayırmadan cevap verdi.

1 62

3 i r o l Oğuz

Siyah Mavi

1 63

"Ne için burada olduğunu sanıyorsun, beni eğlendirmek için mi?" Soğuk bir şekilde sürdürdü. "Bunu tek başıma yapamam. Geceleyin onlar iş başındayken birlikte dalıp Burns'ün resmini çekmeliyiz; eğer böyle bir şansımız olursa. Bunun için de senin yardımına ihtiyacım var.

"Arif, otuz metreden daha derine hiç dalmadığımı biliyorsun" diyen Suat şimdiden endişelenmeye başlamıştı.

"İddiaya gi ... Tahmin ederim o kadar derinliğe inmene gerek kalmayacak."

"Bugün çektiğimiz resimlerle elimizde kâfi derecede delil olduğunu düşünmüyor musun? Hem yeterince yaklaşıp bile dalgıç kıyafetleri içinde Burns'ü diğerlerinden nasıl ayırt edeceğiz ?"

"Evet, ciddi suçlamalar yaparak onları tutuklatacak kadar delilimiz var. İçlerinden biri ötmeye başlarsa muhtemelen birden fazla cinayet olduğu da ortaya çıkar, ama sakın bizim amacımızın ne olduğunu unutma. Burns'ü sahneden indirince gerisi çorap söküğü gibi gelir, ama hâlâ onu suçlayacak delile ihtiyacımız var. Bu da beni, senin son sorduğun soruya getiriyor. Burns , kendini beğenmiş bir orospu çocuğu, dalış kıyafetlerini bile önceden ısmarlar. Üzerinde daima altın yaldız rengi vardır ve yeşildir. Buna benzeyen fazla giysi yok. Bu giysinin aynısına sahip olan kişilerin listesi bizde var. En yakındaki Monte Carlo'da yaşıyor. Enkazın yakınlarında veya 'katır'a binmiş bir pozu bizim için yeterli olacak."

Yol, Kemer'in sahil düzlüğüne geldi. Karşı şeritte-

kitrafiğin yoğunluğu daha da artmıştı. Yine kendi düşüncelerinde kayboldular.

Parlayan ışıklar yüzünden gözlerini kırıştırarak aralamaya çalışan Suat sordu. "Horlamadım inşallah." Terminal binasının önünde durmuş bekliyorlardı. "Hayır, tık yoktu. Bebek gibi uyuyorsun." "Sakın içeri gelme. Havalimanlarında veya tren istasyonlarında vedalaşmaktan nefret ederim." Başını uzatıp Arifin dudaklarına çabucak bir öpücük kondurdu. Bir şey söylemek için ağzını açtı, vazgeçip arkadan çantasını alarak arkasına bakmadan binanın kapısına doğru yürüdü.

14 temmuz salı İstanbul, Gümüşsüyü Suat'ın dairesi Saat 11.05

"Tamam, tamam, geliyorum!" Suat Japon kimonoyu giydi, ayağına terliklerini geçirdi, Tıkır bacaklarının arasında dolanırken yalpalayarak kapıya doğru yürüdü. Sabaha karşı eve geldiğinde bütün telefonların sesini susturmuştu. Uçak rötör yapmış, takside de uyuya kalmıştı. Sabah sabah şu tatlı uykusunu bölen

münasebetsiz kimdi acaba?

Kapıyı açtığında tepeden tırnağa siyah deri giyinmiş, boynunda bir bandana bulunan, ağzı kulaklarına varana kadar sırttan Hilmi'yle burun buruna geldi. Gözlerini ovuşturup tekrar baktı. Gerçekten de Hilmi'ydi. Marlon Brando gibi, ama daha "hafif giyinmişti. Geçmesi için yol verdi.

"Sabahtan beri seni arıyorum." Olayı abartmak için telefona doğru yürüyüp sanki telefonla konuşuyormuş gibi "Bu ne sürpriz; buradasın, ama kimse seni açmıyor" dedi.

1 66

Birol Oğuz

"Döndüğümü nereden anladın?"

"Feyzullah söyledi!"

"Sadakat diye buna denir! Belki saat kaçta döndüğümü de söylemiştir?"

" Eeveet; valla uyuduğunu söylemedi!"

"Hilmi, çeneni kapa! Çabuk mutfığa! Kahveye ve kahvaltıya ihtiyacım var." Suat gözlerini kapatıp yalpalayarak banyoya doğru yürüdü. Hilmi'nin mutfakta hayatından ne kadar memnun olduğunu tahmin edebiliyordu.

Kendine gelebilmek için önce soğuk duşun altına girdi, sonra suyu ılttı. Tekrar soğuk yapıp duşunu tamamladı. Arzular içinde kaybolmuşken, kendini yine birden boşluk ve acılar içinde bulduğunu, çok üzücü bir rüya yüzünden rahatsız bir uyku uyuduğunu Hilmi'ye söylemeyi düşünmüyordu. Kahveden yayılan enfes koku, burun deliklerine ulaşmıştı bile.

Hilmi dışarı çıkıp taze ekmek, zeytin, peynir ve domates almıştı. Balkon masasını özene bezene, çok güzel donatmıştı. Suat masaya oturup ağzına bir zeytin attı. Bu arada Hilmi arkasında durmuş, kahvesini koyuyordu.

"Hilmi, sadık uşak rolü oynamaktan vazgeç artık; otur şuraya da ağzındaki baklaları çıkart bakalım! Derinin içinde pişmiyor musun Allah aşkına?"

Hilmi, karşısına oturup ceketini çıkarttı, içine beyaz bir tişört giymişti. Heyecanla kendine kahve doldurdu. Normalde lafını uzatmak için sepetten büyük bir titizlikle seçtiği ekmeğin üzerine peynir, onun üstüne de domates koyarak yemeğe bayılırdı, ama dili-

Siyah Mavi

1 b I

nin altındakileribir an evvel dökmek için daha fazla bekleyemedi.

"Motor kullanırken pişmiyorum!" Heyecanlı bir çocuk gibi iki ayağını birden yere vurdu, eğilip iki dirseğini de masaya dayayarak kahvesinden bir yudum aldı. Suat'ın henüz kendine gelmemiş yüzüne baktı. "Söylediğim gibi, kendime bir motor aldım!"

"Aaa, Hilmi, bu harika bir haber!" Suat ne demesi gerektiğinden emin değildi.

"Harley Davidsonmı?" Bildiği tek marka buydu, bunun da nereden aklında kaldığından pek emin değildi.

"Hayır canım!" Ciddiye almayıp sürdürdü. "Sadece 'tekerlekler' sürüyor onları; şişman, kırkıktan sonra hava atmaya seven reklamcılar, bilirsin. Hayır, şey aldım..." Arkasına yaslandı, şişirdiği göğsüne hafifçe vurdu. Suat konudan çok uzaktaydı ve öyle de kalacak görünüyordu. "Bir Triumph Suat, bir Triumph !" Tekrar göğsüne, süslü harflerle yazılmış yazının üstüne vurdu. "Bir erkeğin motoru, büyük çocuk oyuncakı değildir! Wild Ones filminde Mar- lon'unsürdüğü motoru hatırlasana!"

"Ha! Evet, bir yerde konuya dahil olmasını bekliyordum. Tehlikesiz olduğuna emin misin?" Suat, annesi gibi konuşmaya başladığını hissetti.

"Eminim. Sen de ol, çünkü öğleden sonra sana tur attracağım!"

"Öğleden sonra olmaz Hilmi, halimi görüyorsun. Mesajlara cevap vermem lazım." Eliyle masasını işaret etti.

bö

Birol Oğuz

Hilmi yüzünü asarak sordu. "Bana güvenin yok mu?"

"Alakası yok, ama istanbul trafiğinde motorla tur atmanın hayatî bir tehlikesi de olabilir. Neyse, anlattığın 'Zen ve Motosiklet Bakım Sanatı' bilgileri arasına Menekşe Nanım'ın davasıyla ilgili açıklamalar sıkıştırabilirsençok memnun olurum."

"Kitaptaki motor BMW'ydi ." Hilmi kendinden daha memnun görünüyordu, ama Suat'ın suratındaki ifadeyi beğenmeyince hemen konuya girdi. "Hepsi halledildi."

"Nasıl basardın?"

"Söylediklerini yaptım. Ankara'dan arayıp zarfı nereden alacağımı bildirdiler. Sonra karakola gittim ve aldım, ama iş bu kadarla bitmiyor." Kahvesinden bir yudum daha aldı, bilen gözlerle kendisini izleyen Suat'a baktı.

"Sonra?"

"Kız, metresi değil."

"Değil mi?" Suat çok şaşırılmıştı. " HaydiHilmi, çatlatacaksın beni, sonunu getir!"

"Metresi değil, kızımıymış; evlilikdışı tabii ki." Suat, haberleri hiç iyi karşılamadı. Ayağa kalkıp balkonun sonuna doğru yürüdü, kafasını çevirmeden konuştu.

"Bunu karısına söylemedin, değil mi?"

" Tabii ki söylemedim. Hazırlayacağın rapora koyacağımı düşündüm."

"Menekşe Hanım hâlâ arayıp seni rahatsız ediyor mu?"

"Annem bakıyor onun telefonlarına artık. Bayağı

Siyah Mavi

1 69

iyiarkadaş oldular. Ne zaman evime gitsem Menekşe Hanım'ın yeğeninden bahsediliyor. Nazik olmam gerekiyordu, ara sıra eve uğrayıp çay içeceğime dair söz verdim, çünkü motor için gereken parayı annemden istedim."

"Haklısın Hilmi, her şey hallolmuş. Bundan sonra ben ilgilenirim. Sana bir çek yazayım da annene motor için borcunu ödemeye başla!" Suat salona, çalışma masasının başına gitti. Hilmi mutfaka götürmek üzere kahvaltılıkları tepsiye dizmeye başlamıştı. Suat'a bir fincan taze kahve getirdi ve onu çek koçanını boş boş seyrederken buldu.

"İyi misin? Eğer seni tanımasam abayı yakmışsın derdim!" Hilmi, dilini yanaklarının içinden gezdirdi. Suat irkilip hemen kendini topladı. Konuşmadan çeki doldurmaya başladı.

"Kızı ne yapıyor, çalışıyor mu?"

Hilmi bir sandalye çekip Suat'ın yanına oturdu. Cevap vermeden önce Suat'ı iyice inceledi.

"Bekâr. Erkek arkadaşı var ve doktor."

"Ne doktoru?" Suat, hâlâ Hilmi'yle göz göze gelmekten kaçınıyordu.

"Emin değilim, ha, evet kapısında yazıyordu; fizyoterapist ."

Suat dönüp çeki uzattı. Hilmi çeki almadı, kaşları kalkık, çenesini kaşıyıp Suat'a bakıyordu. Suat çeki masaya attı. "Hilmi, kalbimin yansı evime döndüğüm, İstanbul'da olduğum ve arkadaşlanımı gördüğüm için..." elini Tıkır'a doğru uzattı. "Kedim." Kedi, Suat'ın sözlerini kelimesi kelimesine takip eder gibi

1 70

3 i r o I Oğuz

Suat'ın kucağına atladı. "Ve de gerçek insanlara gerçek problemlerinde yardım ettiğim için çok mutlu, ama diğer yarısı halen Kekova'da ve orada olmayı arzu ediyor." Derin bir iç çekişle sandalyesine çöktü.

"Haydi, biraz anlat." Hilmi heyecanla oturduğu yerde kıpırdandı.

Suat önce sertçe bir ifadeyle Hilmi'ye baktı, sonra anlatmaya başladı.

"Söylenecek ne var? Birbirimize her bakımdan çok benziyoruz. Başlangıçta feci şekilde çatıştık. Yalnız biri, benim gibi. Bu kadar zaman içinde hiç böyle bir şey hissetmedim... Sonunda kızımı geri kazanabileceğim için kendimi işime veriyordum. Bu yüzden kalbim taş kesilmişti." Kendisine sıcak sıcak gülümseyen Hilmi'ye baktı. "Çok ender gördüğü çocukları var. Kumar tutkusu yüzünden her şeyini kaybetmiş. Bunlar bir yana, dünyada kalan son kişi bile olsa, benim gibi birinin ilişkiye girmemesi gereken biri."

"Girdin mi? Yani ilişkiye?"

Suat, Hilmi'ye baktı, dudaklarını yaladığına yemin edebilirdi.

"Parmaklarımızı birazcık suya daldırdık ve ikimiz de aynı anda geri çektik diyelim." Suat yaptığı benzetmeye kendini tutamayıp gülmeye başladı. Kahkahası, bir süre sonra nedensiz bir şekilde hıçkırığa dönüştü. Hilmi eğilip ona sarıldı. Bu işi nasıl yaptığını hiç anlayamamıştı; bu duygusallığının arasına korku, yorgunluk, yaptığı işin hoşnutsuzluğu, kızını bir an evvel bulabilmek için işi bitirmeyi istemesinin suçluluğu da karışmıştı. Kendini, Hilmi'nin kullandığı par-

Siyah Mavi

1 71

fümünne marka olduğunu tahmin etmeye çalışırken buldu.

Oturduğu yerde doğruldu ve tekrar gülmeye başladı. Hilmi boynundaki bandanayı çözüp gözyaşlarını silmeye koyuldu.

" Sonia Rykiel!"

"Ne dedin Suat?"

"Şık motorcular bu sene bunu mu kullanıyor?" Suat artık kahkahasını kontrol edemiyordu, kasıklarını tutmaya başladı. Hilmi de daha fazla dayanamayıp kendini koyverdi ; gülmekten, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Hilmi'nin Triumph'nın arkasına binmemek için bahaneler uydurdu, ama gelip bakacağına söz verdi. Hâlâ telesekreterdeki yanıp sönen ışığa bakmamıştı. Onun yerine cep telefonunu açmaya karar verdi. Hemen hemen kırk sekiz saattir kapalı olmakla birlikte acil bir durum olduğunda aranabilirdi. Carter birkaç kez mesaj bırakmış olmalıydı. Belki de harekâtı yakından izlediği için biliyordu. Hilmi, gazeteci Cengiz'in mesajından bahsetmişti, belki birden fazla mesaj bırakmıştı. İyi gazeteci, inatla peşini bırakmazdı. Onu aramayı sonraya bıraktı. Bu arada bilinmeyen numaraları arayıp Menekşe Hanım'ın kocasının telefon numarasını buldu. Aslında önce karısını aramalıydı, ama araştırmanın bu kısmını ayrı tutmak istedi, ayrıca Menekşe Hanım, bu konuda konuştuğu son kişi olacaktı.

Adamın yardımcısına pek de zorluk çekmeden ulaşabildi. Özel bir konu için aradığını yardımcısına

1 72

rol Oğuz

bildirdiği zaman, sekretere tembih edildiği üzere, kendilerinin bir toplantıda olduğunu, mesaj bırakabileceğini söyledi. İsmi, telefon numarasını, yakınlık derecesi hakkında bilgi vermeden kızının adını vererek kira sözleşmesi hakkında kendisiyle konuşmak istediğini söyledi. Ondan telefon almadan önce, mutlaka kızıyla arasında endişeli bir görüşme geçecekti. Şaşırtıcı olan, telefonunu kapatır kapatmaz yeniden çalmasıydı. Bazı insanlar vardır, köyden veya kentten, nereden olursa olsun fark etmez; bunlar doğuştan beyefendidir, bazıları da sonradan görmedir; bu adam kesinlikle birinci tanıma uygundu.

"Kimsiniz?"

"Özel dedektifim." Adamın telefondaki sesi, hafif bir felç geçiriyormuş gibi kesintiye uğradı. Sonra kısık sesle konuştu.

"Şantaj mı yapıyorsun?"

"Hayır, tam tersi.Sadece yardım etmek istedim."

"Telefonda konuşamayız. Nerede buluşabiliriz?"

"Marmara Cafe uygun mu?"

"Uygun. Ne zaman olursunuz orada?"

"Hemen."

"Yarım saat sonra oradayım. Sizi nasıl tanıyacağım?"

"Merak etmeyin, ben sizi tanıyorum."

"A, evet. Yarım saat içinde görüşmek üzere."

Suat, tanınmış insanların normal yaşantılarında sıradan bir insan gibi görünmelerine her zaman çok şaşardı. Ülkede kendisini tanımayan yoktu, ama bir-

Siyah Mavi

1 73

birlerinin nasıl tanıyacakları hakkında endişe duymuştu. Olayların hızlı ilerlemesi Suat'ı rahatlatmıştı, özel hayatındaysa henüz herhangi bir gelişme yoktu.

Suat, yalnız geldiğini görünce memnun olmuştu. Ayakta duruş şekli yine ilk tespiti haklı çıkartıyordu. Sadece sonradan görmeler koruma taşırdı yanında. Ayağa kalkıp elini uzattı. Masasına geldiğinde hafifçe eğilip selamladı ve oturdu. İçecek teklifini geri çevirdi. Suat da hemen konuya girdi.

"Karınız tarafından, bir ilişkiniz olduğu şüphesiyle kiralandım."

"Bunları bana neden anlatıyorsunuz? Profesyonelliğinizi çiğniyorsunuz, yoksa benden de para sızdırmak mı istiyorsunuz?"

"Sizin kızınızla olan ilişkinizin açığa çıkmaması için özel nedenlerim var. Durumunuza karşı yakınlık duyuyorum diyelim. Size, kızınızın varlığını, karınıza neden açıklayamadığınızı sormayacağım. Profesyonelliğe aykırı davranmaya gelince de, karınız sizin kendisine sadık kalmadığınızı duymak istiyor, ama anlaşılın sorun farklı. Paraya gelince, o da anlaştığımız şekilde kalacak, eşinizden alacağım." Suat konuşmasını bitirince, adam cevap vermeden önce başını önüne eğdi.

"Özür dilerim, çok kötü davrandım. Bir hatayı düzeltmek için kıvraniyorsunuz, ben sizin dürüstlüğünüze karşı haksızlık ediyorum."

"Sorun değil. Bu meseleyi tekrar rahatsız edilmemek için, kısa zamanda çok iyi bir şekilde çözümlemeniz gerekiyor."

Birol Oğuz

"Size bir açıklama borçluyum."

"Bana hiçbir şey borçlu değilsiniz." Lafını bitirdikten sonra sandalyesine yaslandı.

"Anladığınız gibi, kızımın annesi benim metre-simdi. Evlenmeden önce ilişkimiz vardı, ama ailem hiçbir zaman onu gelin olarak kabul etmedi. Birincisi benden on yaş büyüktü, ikincisi daha evvel evlenip ayrılmıştı. Çılgın gibi âşıktık birbirimize. Sonra hamile kaldı. Beraberinde getirdiği mal varlığına rağmen bir ara kanımı bırakıp metresimle evlenmeye kararlıyım. Doğumdan bir hafta sonra öldü. Durum karışık. Karımın ve ailemin kızımı kabul etme ihtimalleri yoktu. İşin kötü tarafı, karımla çocuğumuz olmuyor. Kızıma yaşlı bir çift tarafından bakılmasını ayarladım; onlar büyükanne ve büyükbaba rolünü üstlendiler, ben de baba. Fırsatını bulunca ziyaret ettim. Yatılı okula gitmek için yeterli yaşa geldiğinde benim kim olduğumu biliyordu. Bizim sırrımız oldu, bu da bizi birbirimize biraz daha yakınlaştırdı." Garson, konuşmalarını kesti, bir şey ısmarlamamaları hiç hoşuna gitmemişti.

"Gerçekten bunları bana anlatmanız gerekmiyor."

"Hayır, bana çok cömert bir jest yaptınız. Jestinize değdiğini göstermek istedim. Ayrıca evliliğim süresince düşünceli ve sevgi dolu bir eştim. Belki bu yüzden, şimdiye kadar şüphelenmedi benden."

"Bu kadar yıl sonra neden şimdi şüphelenmeye başladı?" Suat'ın sorusuna cevap veremeden, Suat'ın telefonu çalmaya başladı.

"Affedersiniz" diyen Suat, ayağa kalkıp otelin gi -

S iy ah Mavi

rişkapısına doğru yürüdü.

"Geri dönmene sevindim, mesajlarımı cevapladığın için de teşekkürler!" Cengiz'in alaycı sesi Suat'ın kulağında çınladı.

"Döndüğümü nereden bildin? Cengiz, hayır, sakın sen de bana bunu Feyzullah'tan duyduğunu söyleme, olur mu?"

"Feyzullah? Hayır, gelecek sefer onu da listeme eklemeliyim. Tabî ki Hilmi! İstanbul'un bir numaralı dedektifi hakkında, Hilmi'den başka olup biteni bilen kimse var mı? Senin âşık olduğunu bile söyledi."

"Kimse sadakatin ve ağzını sıkı tutmanın anlamını bilmiyor mu artık?" Suat abartılı bir ses tonuyla havaya baktı.

"Haydi Suat! Hepimiz ailedeniz. Senin mutlu olmanı istiyoruz. Bundan önce en son ne zaman... Neyse. Bir kuş, kulağma senin ilginç bir soruşturmanın peşinde olduğunu çıtlattı."

"Beni aramanın nedeni bu muydu?" Suat, kızarak sordu.

" Hayırcanım, sana vermem gereken bir şey var; işine yarayacak bir şey."

"Sana her zaman anlattığım gibi bunu da anlatacağım, ama henüz değil. Dondurmanın cehennemde hiç şansı olmadığı gibi, senin de bunu yayımlamaya hiç şansın yok, çooooook sıcak!"

"Tanıdığım uluslararası yayıncıları unutma!" Cengiz'in sesi hoşnut görünüyordu. Suat onun tombul parmaklarını salladığını tahmin edebiliyordu.

"Dinle Cengiz, bu işin içinde çokuluslu, parmaklar

1 76

Biro! Oğuz

var. Eğer üzerine gidersen hikâyenin boyutları çok fazla genişler. Ama söz, iş bittiğinde sana söyleyeceğim. Hem zaten bu, telefonda konuşulacak bir konu değil. Şimdi söyle bakalım, benim için neyin var?"

"Bir İnternet sitesi.Belki zaten biliyordun, [www. infoguys.com](http://www.infoguys.com) , 'Özel Dedektifler'in Ana Sayfası'. Cengiz, açıkladığı şeyden yine memnunluk duymuştu.

"Evet, duymuştum, araştırma malzemeleri satıyorlar, bilgi falan veriyorlar."

"Doğru, tekrar girmeni tavsiye ederim. Skip Tracing hakkında bilgi veriyorlar. Kendi bilgisayarından Amerika'nın herhangi bir yerindeki birini, elektronik bir yöntemle adım adım izleyebiliyorsun..."

"Eve döner dönmez, dediğini yapacağım Cengiz."

"Hiç heyecanlanmadın!"

"Gerçekten işime yarayacak. Sağ ol Cengiz." Suat biraz daha heyecanlanmış görünmeye gayret etti. Eski kocasının NSA'de çalıştığından ona bahsetmemişti.

"Cengiz, konuyu değiştirmeden, ' Echelon' hakkında ne biliyorsun?" Ahizenin diğer ucunda Cen -giz'in öksürdüğünü duydu.

"Böyle konuları karşılıklı konuşsak sanırım daha iyi olacak" diye cevap veren Cengiz çok ciddiymi.

"İstanbul'da daha ne kadar kalacağımı bilmiyo -

rum.

"Sana bu akşam yemek ısmarlayayım." "Ancak geç vakitte, yapacak çok işim var." "Saat 10'da, Yakup'ta."

Siyah Mavi

1 77

"Yazın turist kaynıyor orası."

"Daha iyi, rahat konuşuruz."

"Umarım karına benimle buluştuğunu söylemezsin."

Cengiz biraz alınmış gibiydi. "Deli misin? Güneşin senin şeyinde... parladığını sanıyor. Senden her zaman hoşlanmıştır, geçen seneki iş yüzünden böyle oldu. Şimdi devamlı seni davet etmem için sıkıştırıyor beni."

"On'da görüşürüz Cengiz." Suat telefonu kapatıp masaya geri döndü. Misafiri, yokluğunda bir Türk kahvesi söylemiş, şimdi de garsona sabırla, Türk kahvesinin suyla servis yapılması gerektiğini anlatmaya çalışıyordu.

"Yani, kahvenin yerine su mu istiyorsunuz?"

"Hayır, kahveyle birlikte, evladım."

"Tamamo zaman. Sizin için, Hanımefendi?"

"Ben bitki çayı alayım, lütfen."

İkisi de konuşmayıp sadece kafa sallamakla yetindiler, dünya gitgide değişiyordu. Kurabiyeyle birlikte Cappucino geldi ama Türk kahvesinin yanında su yoktu. Suat adamı beklettiği için özür diler bir tonla "Kusura bakmayın, konuşmamız yarım kaldı, İstanbul dışındaydım ve benim için bilgi kaynaklarımla temasa geçmek çok önemli" dedi.

"Çok iyi anlıyorum. Bu kadar yıldan sonra karımın neden benden şüphelendiğini sormuştunuz." Suat başını salladı, adam iç çekerek sürdürdü. "Geçmişte kızımı haftada bir ya da iki defa görüyordum, yazın karım yazlık eve gidince daha fazla birlikte olduk."

1 78

Birol OğU2

Çok akıllı bir kız, aynı annesi gibi çok güzel. Kendini dünyaya getiren bu büyük aşkı hissetmiş olmalı ki, hiçbir zaman saygısızlık etmedi. Hiçbir zaman onun için yaptığı düzenlemelerden şikâyet etmedi. Konudan uzaklaşıp zamanınızı almıyorum ya?"

"Yokcanım, şimdilik zamanım bol, sizden dinlemek istiyorum."

Adam anlatmayı sürdürdü. "Dediğim gibi çok akıllı. Geçen sene okulunu bitirip doktor oldu. Akıllılığı bir yana, konu gönül işlerine gelince biraz saf. Belki de bu annesinin yardım etmesi gereken bir konu. Kısacası, babası olacak yaşta bir adamla ilişki kurdu. O da bir doktor, plastik cerrah. İş gerekçesiyle tanıştılar, ama adam ondan yararlandı. Klasik bir hikâye gibi geliyor, ama bir baba sevgisi arıyordu herhalde. Bunu, hamile kaldığı zaman anladım. Çocuğu doğurmaya karar verdi. Biliyorum nasıl yorumladıklarını, 'babaların günahları çocuklarına geçer- miş.' Kararımı saygıyla karşıladım ve onu her yönden destekleyeceğimi söyledim. Doğal olarak ziyaretlerim daha da sıklaştı ve karım da normal olarak biriyle ilişkim olduğundan kuşkulandı." Başını önüne eğdi, şimdi daha yaşlı görünüyordu.

"Estetikçiye ne oldu?"

"Kızım kürtaj olmayı reddedince onunla bütün ilişkisini kesti. Kızım o zaman anlattı bana her şeyi. Onunla

görüşmek için randevu aldım hayatımın en zor tecrübelerinden biriydi. Hastalarıyla birlikte bekleme odasında bekledim. Plastik cerrahinin bekleme odasındaki tek avantajı, kimse kimseye bakmı -

Siyah Mavi

1 79

yor. Herkes kafasını elindeki dergilere veya gazetelere gömüyor; transseksüeller hariç. Bir tek onlar vücutlarında veya yüzlerinde yapılan değişiklikleri göstermeye alışkın. Oturup pahalı İtalyan mobilyalara ve siyah mermer karolara bakındım durdum. Bu adam hakkında araştırma yaptırıp, bu ifadeyi tekrar kullanıyorum, bir sürü hastasından da yararlanmış. Sonra ismim okundu. Herkesin bilmediği ismimi yazdırmıştım, muayenehanesine girdim. Geri planda hafif bir müzik çalıyordu, şeyde çalan müziği bilirsin..." Etrafına bakındı. "Bu tip yerlerde, asansörlerde, hah, Vivaldi'nin Dört Mevsim'i tabii ki! Giriş hafifçe aydınlatılmıştı. Duvarlar gül ağacından yapılmış raflarla kaplıydı. İçindeki kitapları ise ancak toptan satın alabilirsin, insana acil kültür imajı veren türden." Sözüünü kesip kahvesinden bir yudum aldı. Acısı biraz azalmıştı. Suat onu durdurmak için girişimde bulunmadı. Bu kadar güçlü ve saygın kişiliğine rağmen yaşadıklarını anlatabildiği tek kişi muhtemelen kendisiydi. "Saygıdeğer doktor ayağa kalkıp bana doğru yürüdüğünde bastığı yerde ayaklan halıya gömülüyordu ve tokalaşmak için zayıf, küçük elini uzattı. Sanki her tarafı plastiktendi. Yüzünü o kadar gerdirmişti ki, Japon'u andıran minicik bir heykel gibi hareket ediyordu. Dünyalar güzeli kızımın nasıl olup da bu herife kapıldığını anlamadım, ama son yirmi beş yıldır onun yanında olsaydım bütün bunların yaşanmayacağına yürekten inanıyordum." Adam derin bir nefes aldıktan sonra sürdürdü.

1 80

ir o I Oğuz

"Kızımın ismini açıklayınca sandalyesine çöktü ve yüzü kâğıt gibi bembeyaz oldu. Hemen kendini toparlayıp tanıdığını inkâr etmeye başladı. Yurtdışında bir kongrede kızımın birlikte çekilmiş bir resmini gösterdim. Hatırlamış pozunu yaptı, bunun tamamıyla bir iş arkadaşlığı olarak yorumladı. Kim olduğumu sordu. Önce tereddüt ettim, sonra bir aile dostları olduğumu söyledim. Adam fare gibi kurnazdı, kendisinden bir şeyler gizlediğini anlamıştı. Tabipler Oda- s'naşikâyet filan etmeyeceğimi anlayınca rahatladı.

Sadece bu kadardı, kızımı bir daha görmeyeceğine dair yemin etmesini istedim. Bunu hemen kabul etti, zaten istediği de buydu. Onu, durumdan memnun görünmemek için çabalar halde bırakıp ayrıldım yanından. Yüzündeki korku dolu ilk ifadeyi bir hatıra olarak saklıyorum. Çok komik, ama birkaç gün sonra ikimiz de aynı uçakta yolculuk ediyorduk. Karısı ve bir grup arkadaşıyla birlikte oturuyordu. Uçuş boyunca hep tedirgindi, belki de hayatının en kötü uçuşuydu ya da ben öyle düşünüyorum. Aynı otelde kaldığımızı görünce ise neredeyse bayılacaktı. Ertesi gün otelden ayrıldıklarım resepsiyondan öğrendim." Artık konuşması bitmişti. Söyleyecek başka sözü de yoktu, içi boşalmış gibiydi.

"Kızınızla gurur duyuyor olmalısınız. Tek başına bir çocuk dünyaya getirmek cesaret ister." Suat'ın sesi, adamı düşüncelerinden sıyrıldı.

"Böyle söylediğiniz için çok nazıksınız. Sizin gibi düşünen çok kimse yok. Tabii ki tek başına olmayacak, ben varım.

Siyah Mavi

1 81

"Asıl problem de bu. Kannız verdiğim raporu kabul etse bile birkaç hafta sonra daha çok şüphelenecek ve benim görüşlerimi paylaşmayan başka bir dedektif tutacak..."

"Evet, çok haklısınız. Ne yapmam gerekir?"

"Önerim şu: Bir sırt probleminden şikayetçi olup yani fizyoterapiye ihtiyacınız olduğunu raporumda belirteceğim. Eğer karınız bunu daha evvel neden açıklamadığınızı sorarsa onu üzmemek istemediğinizi söylersiniz. Başka bir şey daha var. Kannız boşanmak için delil toplamakla ilgilenmedi, sizi kaybetmeyeceğinden emin olmak istiyordu. Umarım bunu önerdiğim için bana kızmazsınız, ama karınızı üvey kızıyla tanıştırmamanın bence tam zamanı."

"Bu konuda haklı olabilirsiniz. Hassasiyetiniz ve nazik yardımınız için size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum."

"Hiç gerek yok. Şimdi izninizle..." Suat ayağa kalktı.

"Bir dakika, çok rica ederim." Suat yerine oturunca adam yeniden konuşmaya başladı.

"Karımın başka bir dedektif tutması olasılığı gerçekten bir tehlike. Sanırım bu konuda haklısınız. Ben de karıma, kızımı açıklamayı düşündüm ve bunu bebek doğduktan sonra yapacaktım. Üvey kızı olmasına itiraz edeceğimi sanmıyorum, bilhassa torununa! Ama aynı zamanda sizi danışman olarak tutmak istiyorum, raporlara ihtiyacım yok. Sadece kimsenin benim geçmişimi araştırmaması için biraz yardımınızı istiyorum."

1 82

Birol Oğuz

"Buna garanti veremem. Bu benim çalışma yöntemim değil."

"Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu biliyorsunuz. Ayrıca şantaj tehlikesi de var. Ne sıklıkla ve ne yöntemle kontrol ettiğiniz benim için fark etmez. Beni bu tür araştırmalardan yalnızca altı ay uzak tutun. Buna geçecek göreceksiniz." Suat hâlâ ikna olmuş görünmüyordu.

"Suat Hanım, güvenilebileceğim tek kişi sizsiniz."

"Düşüneceğim."

"Sekreterim yarın sizi arayıp banka hesap numaranızı alacak ya da arzu ettiğiniz başka bir ödeme şekli varsa..."

"Düşüneceğim." Suat ayağa kalktı ve elini uzattı. Adam da ayağa kalktı, iki eliyle Suat'ın elini sıktı ve tekrar tekrar teşekkür etti.

Suat dışarı çıktı, sıcak ve gürültüyle yoğunlaşmış bir ortama adım attı. Göğsünden vücuduna yayılan ağrıyı tekrar hissetti. Bu, yalnızlığın açışıydı. Hawaii gömlekler giyen, kıvrık saçlı, kendini beğenmiş gonzo 'yu çok özlemişti. Sorun sadece bu değildi, içinde onun tehlikede olduğuna dair ürkütücü bir his vardı.

13 temmuz salı İstanbul, Gümüşsüyü Suat'ın dairesi Saat 19.37

Suat, kapıda kendisini karşılayan Tıkır'ı görünce suçluluk duydu. Geleli bir gün olduğu halde zavallı

kedisiyle ilgilenememişti. Yerden kaldırıp kollarına aldı ve masasına gitti. Mesaj koleksiyonunu dinlemeye başladı. Fazla sürpriz yoktu. Arifin aramadığını görünce kendisini biraz daha iyi hissetti. Rahatlama duygusu biraz sonra kızgınlıkla yer değiştirdi. Onu araması için kesinlikle hiçbir sebebi olmadığına kendi kendini ikna etmeye çalıştı. Di - lek'ten, İstanbul'a dönünce aramasını istediği bir mesaj vardı. Yarısının İstanbul'a dönmediğine bir kez daha karar verdi. Saatine baktı, kendini biraz şımartmaya karar verdi. Aklına tekrar Arif gelince huzursuzlandı , sıcak bir banyonun tüm sıkıntılarını gidereceğine emindi. Ukala herif, aramaya bile tenezzül etmemişti!

Suyun sıcaklığı Arif hakkındaki düşüncelerini ön-

1 84

irol Oğuz

cedağtı, ama sonra bizzat su, Arifi hatırlatmıştı, istanbul'a gelmek için direnmekle belki de hata etmişti. Eğer kalsaydı başaramayabilir ve orada kalmak cehennemden beter olurdu. Yine de başarısız olması için bir neden var mıydı ? Banyodan çıkıp yüzünü soğuk suyla yıkadı. Bu tür düşüncelerden sıyrılmak için kendisiyle ilgilenmeye karar verdi.

Kendisi lokantaya on beş dakika geç kaldığı halde, Cengiz'in hâlâ ortalarda görünmemesi Suat için sürpriz olmadı. Restoranda her zamanki gibi sıcak karşılandı. Cengiz'le buluşacağını söyledi. Daha fazla açıklama yapmadan, girişten ve kalabalıktan yeteri kadar uzak, rahatça konuşabilecekleri ideal bir masaya oturtuldu. Kendi masasına en yakın noktada, suratsız iki yaşlı turist oturuyordu.

Suat, Cengiz'in içeri, iş peşindeymiş gibi nefes nefese dalacağını düşünerek küçük bir şişe Karmen ısmarladı. O an Cengiz, gerçekten de soluk soluğa içeri girdi. Suat'tan daha sıcak bir ilgiyle karşılandı; ne de olsa müessesenin demirbaşı sayılırdı. Suat'a doğru yürürken sağa sola da "Merhaba" demeyi ihmal etmiyordu. Daha kendisi gelmeden su, buz ve bir küçük rakı masadaki yerini almıştı.

"Ne trafik! Hem de salı gecesi! Biliyor musun, iyi ki Sabah şehre tekrar taşındı. Hepimizin tekrar Babiâli'de toplanması fazla uzun sürmez inşallah! Çok oldu mu geleli?" Suat'ın cevabını dinlemeden garsonu çağırdı.

Cengiz "Profesör, bize meze arabasını getirir mi-

Siyah Mavi

1 85

sin?" deyip yerine otururken ağzına bir sigara yerleştirdi ve hemen rakıya doğru uzandı.

Suat, "Asmalımescit'e girer girmez hırlamanı işittim!" diye takıldı.

"Evet, bu yıl maratonlara katılacağımdan hiç ümitli değilim."

Meze arabası geldi. Suat fava ve lakerdayı seçti. Cengiz ise doğal olarak geride kalan her şeyi.

"Anlat, kim bu herif?" Soruyu sorarken ağzı ahtapot doluydu.

"Ne zamandan beri bu kadar samimi olduk da bana özel hayatımla ilgili sorular soruyorsun?" diye tersleyen Suat, dik dik ona baktı.

" HaydiSuat, böyle yapma. Benim özel hayatımdaki en küçük detayları dahi biliyorsun."

"Çünkü sen aptalsın." Cengiz tabağından kafasını kaldın, başını geriye atmış sırtarak kendini seyreden Suat'a baktı, ne demek istediğini anlayıp konuyu değiştirdi.

" Echelon'dankim bahsetti?"

"Üzerinde çalıştığım dava sırasında duydum, diyelim."

"İMF ve Dünya Bankası'yla ilgili bir maskaralık mı?" Ardından ağzındaki dumanı halkalar halinde çıkardı; sırtma sırası ondaydı.

"Nereden duydun?" Suat, şüpheli gözlerle süzdü Cengiz'i.

"Üzerinde çalıştığım bir makaleyle ilgili..." Alay etme sırası Cengiz'e geçti, ama bu sefer Suat'ın yüzündeki ifadeden hoşlanmayıp sürdürdü. "Dinle,

1 86

Birol Oğuz

İMF ve Dünya Bankası'yla ilgili sordukların için bir kaynağımı aradım. Bakana çok yakın. Ona konu hakkında olduğundan daha fazla şey biliyormuşum gibi davrandım. Blöf yaptığımı anlamadan, bana, yabancı bir danışmanla ilgili bir skandal dedikodusunun ortalıkta dolaştığını söyledi. Bundan başka bir şey bilmediğini iddia etti. Ayrıca söylediğin gibi, bunun basına sızma şansının da hiç bulunmadığını belirtti."

"Fazla bir şey bilmediği konusunda muhtemelen gerçeği söylüyordu. Bu iş çok sıkı. Bakana ve hainlere bilgi sızdıran her kimse onun dışında kimse bi bok bilmiyor. Bence de, bırak öyle kalsın. Yayınlama şansın olmayan bir olayla neden uğraşacaksın ki?"

"Benim yabancı yayıncılarımı unutma!"

"Onu kullanarak beni zaten tehdit ettin."

"Onları hazırlamama sen yardım ettin, hatırlatırım!" Cengiz yine kendi söylediğinden hoşnut görünüyordu.

"Sen değiştin Cengiz." Suat, sandalyesinin arkasına yaslanıp dikkatle Cengiz'i süzdü ve tekrar söze başladı.

"Bazen bu pozisyon için sana yardım ettiğime çok pişman oluyorum. Çok acımasız biri oldun!" Öne doğru eğilip Cengiz'in yüzüne dikkatle baktı, alçak sesle "Kendi ülkene zarar verebilecek bir makaleyi gerçekten yayımlamayı düşünebileceğini mi söylemek istiyorsun?" diye sordu.

Cengiz'in yüzü kıpkırmızı oldu. "Orda dur işte! Ne zamandan beri..." Öne eğilip yumruğunu masanın üzerine sertçe indirdi; gözlerinden adeta ateşler fışkı-

Siyah Mavi

1 87

rıyordu. Sesinin tonunu alçaltmadan önce etrafındaki masaları gözden geçirdi. "İMF ve Dünya Bankası, burada bulunan ve dünyanın herhangi bir ülkesinde yaşayan insanların salt çoğunluğuna bir fayda sağlamak için bir şey yaptı, bu sonucu değıştirmez mi?"

Suat çevresine bakındı, masalarına bakan hâlâ birkaç kişi vardı. Eğilip, elini Cengiz'in elinin üzerine koydu.

"Kusura bakma Cengiz, senin dürüstlüğünü sorgulamak istemedim. Politikayla fazla ilgim olmadığını bilirsin."

"ilgi duymalısn. Baksana, dünya değışiyor; hem de çok hızlı bir şekilde. Seninle veya sensiz. Eğer birkaç kişi düdük öttürmezse iş işten geçmiş olacak." Geriye yaslanıp iç geçirdi. Fondip yapıp boş kadehini garsona salladı.

Yandaki masada oturan turistler Cengiz'den örnek almış olacaklar ki, o yaşlardaki karıkocanın tartışmaya başlaması evlilik denen şeyi hatırlatıyordu. Suat'ın anlayamadığı İskandinav dillerinden biriyle konuşuyorlardı. Ama yüzlerinden ne dedikleri anlaşılıyordu; altyazıya ihtiyaç yoktu! Garson ile Cengiz, ameliyat yapan doktorlar gibi kadehleri doldurdular. Cengiz rakısından bir fırt çekip biraz daha su ekleyerek Suat'a döndü.

"Son elli yıldır en çok satan reklam sloganının ne olduğunu biliyor musun?" kendi sorusuna kendi cevap verdi. "Rekabetin gerisinde kalmayın. Bu ekilmemiş, çok iyi gübrelenmiş taze beyinler, yeni olan her şeyi hiç şikâyet etmeden kabul ederler. Diyelim

1 88

Birol Oğu2

kibu bir dinozorun görsel imajıdır. Konuyla ilgili hazırlanmış yaratıklar, kitaplar, filmler; onlar için kurulan müzeler, yeni örnekler bulmak için araştırmalarda batan büyük paralar, her boyu üretilip pazarla- nan, yaratıkların tamamının kendi dünyalarına ait olduğundan asla şüphe duymayan küçük beyinler için üretilen oyuncaklar, ufak yaştaki çocukların beyinlerini yıkar. Anlatılmak istenen bu görsel mesaj zaten ekildi. Bu olası saklı endişe, belirli 'anahtar söz- cük'lere cevap vermeye hazır bir durumda, ki bunları sana bir iki dakika içinde açıklayacağım. Mesaj açık: eğer uymazsan, bunlardan biri olacaksın." Cengiz, durdu ve kapının yanındaki kalabalık masalardan birinden gelen kahkahadan çok tiz bir çığlığa benzeyen sese döndü. Suat, Cengiz'in devam etmesi için tekrar ona baktı. Yüzüne asla hayran olmazdı ama dinlemeye doyamazdı. Cengiz de önüne döndü, devam etmeden önce alnındaki teri sildi.

"Biz bu ülkedeki insanlar" diyerek tekrar başladı. "Boyunlarının vurulmasını bekleyen koyunlar gibiyiz. Yeni bir şeyde, maddî durumumuzu yükselteceğini düşüneceğimiz her şeyde, 'rekabetin gerisinde kalmadığımızı' göstermek için hırsla tüketiriz. Başımıza gelmiş en iyi şeyin, sanki yeni bir din gibi, bütün ihtiyaçlarımızı dünyaya haykırmak olduğunu düşünürüz. 2 000 yıl önce bu coğrafyada oturmuş Romalılaşmayı tartışıyor olabilirlerdi. Evet, küreselleş- tirmesadece ekonomiyle ilgili değil. Emperyalizmle de ilgili bir şey!" Cengiz, sanki şerefe demek ister gibi kadehini kaldırdı ve bir dikişte bitirdi.

Siyah Mavi

1 89

"Cengiz, Amerikan İmparatorluğu söylevine yeniden başlama sakın. Hiç keyfim yok" diyen Suat, Cengiz'in lafını kesti.

"Aksine, beni yanlış anladın. Yeni görevdeki pozisyonu kabul edecek tek insan benim. Daha evvel de imparatorluk vardı, ama bu doğru olanı."

"Rusları mı yoksa Çinlileri mi tercih edersin?" Suat kesin bir dille sordu.

"Onu söyleyeceğimi nereden bildin?"

"Çünkü Carter da aynı şeyi söyledi."

"Ve haklı. Buna karşı savaşamam. Bunun altından kalkamayız ya da sonumuz Küba, Kuzey Kore, Libya, İran, Irak gibi olur. Hiçbir ülke dışarda bırakılınca kalkınmaz."

"Sen bu söylediklerini git yas tutan Iraklı annelere anlat."

"2 000 yıl önce yine," Cengiz konferansını sürdürdü. "Bir yazar şöyle yazmış: 'Çaresiz bir alçağın son kozu, milliyetçiliğe sığınmaktır.' Onun için bizim 'Madein America' politikacılarımız, milliyetçiliğe yöneldiği zaman buna şaşmamak gerekir."

Kalabalık masadan bir alkış daha koptu. Suat ile Cengiz masaya dönüp seyrettiler. Bir garson üzeri mum dolu pastayı masaya yerleştirdi. Genç bir kadın masanın üzerine eğilerek alkışlar arasında mumları üfledi. Ortalama yirmi-otuz yaş arasındaki masa ahalisinin bilgisayarlı mı, bankacı mı, oyuncu mu yoksa anarşist mi olduklarını tahmin etmek zordu. Lokantada oturanların çıkardığı sesler birbirine karışmaya başlamıştı. Suat kendini sanki sualtındaymış gibi

1 90

i r o I Oğuz

hissetti. Uykusuzluğun tesirinden diye düşündü. Uykusuzluğu ve sualtını hemen zihninden sildi.

"Muhalefet cephesinde bulanıklığa yol açan şarlatanlar," Suat. Tekrar Cengiz'den yana döndü. Cengiz, elindeki kadehi inceleyerek konuşmasını sürdürdü. "Her zaman en çok gürültü bu tip insanlardan çıkar. Levi's kot, GAP tişört giyip Amerikan marka bilgisayarlarından seslerini duyururlar, ama gözden kaçırdıkları bir nokta var. Biz sömürge değiliz!" Cengiz, içkisinden bir yudum daha aldı, cebinden mendilini çıkartıp alnında biriken terleri sildi. "Küreselleşmenin bize yaptığı, eski Roma İmparatorluğu'nun yaptığıyla aynıdır. Yani, italya haricinde tutulan, Ro - ma'yabağlı eyaletler. Küreselleşme, yeni Roma'nın, menfaatlerden öncelikle faydalandığı bir ekonomik sistemi zorla kabul ettirmesidir. Menfaatlerden ikinci faydalananlar, gelişmiş ülkelerdir. En son faydala - nanlarsafakirliğe ve köleliğe mahkûm ediliyor." Cengiz, bir yudum daha içip bir sigara yaktı. "Bize, satıcıya inan emri verildi. İnanmazsak daima geride kalırız. Dünyanın yeni inancı 'Serbest Piyasa' ve bizleri inandırmak için gece gündüz çalışıyorlar. İnan! Çok seksi, inan ya da dinozorlaş. Tüketicinin en büyük düşmanı, kontrolsüz tüketimdir. Tüketimi özendirme teorisi çığırından çıktı artık, tüketici hiç önemsenmiyor. Endüstri, şirketler ve çalışanları, üretilen mallar hiç kaale alınmıyor. Tek amaç, kısa zamanda çok para kazanmak. Holdingleşmeyle daha az işçi çalıştırıyorsun. Üretilen mal ucuza geldiği için de kâr marjları yükseliyor ve böylece hisse senetle-

r

Siyah Mavi

1 91

rinindeğeri artıyor. Ve bu işin en parlak tarafı, borsalar, serbest piyasanın dizginlerini elinde tutar. Fakat bu dizginleri tutanları kim kontrol edecek? Bir zamanlar şirketler yatırım için borsalara başvurdular, şimdi ise kuyruk köpeği sallamaya başladı." Cengiz konuşmasını kesip bir parça ciğer aldı ağzına. Ardından da bir yudum rakı. Bakışlarını Suat'a çevirerek güldü ve "Buraya kadar her şey tamam mı arkadaşlar?" deyip kesti.

"Cengiz, bütün bunları kitap yapmanın zamanı geldi!"

"Pöfff!" Çatalını fırlattı. "Bugünlerde herkes kitap yazıyor. Hımmmm , başka bir şey daha var. Bizim bağımsız yayıncılığımızın tadını çıkarabildiğin kadar çıkar, çünkü yakında bütün hepsi merkezi New York, Londra veya Frankfurt'ta kümeleşmiş bir grup medya devi tarafından yutulacaklar!" çatalını tekrar alıp bir parça ciğere batırdı.

"Bu gidişle ülser olacaksın!"

"Zaten var. İşte, en önemli noktaya parmağımı bastın. Sağlığımız!" Bunu kanıtlamak istercesine cebinden mendilini çıkartıp yüzündeki terleri sildi, sağlıksızlığın ta kendi dercesine. "Geçirdiğimiz şu son elli yılda..." eğilip masaya vurdu, "...göğüs kanseri yüzde 50, prostat kanseri yüzde 200 arttı ve insanlık tarihinde en fazla hammadde, sanayi ürünleri ve hizmetler bu zaman zarfında tüketildi!" Cengiz'i artık kimse durduramazdı. "Bunların hepsi nereden geliyor? Hatırlıyor musun, ilk önce, dünyadaki petrol, bakır, nikel rezervlerinin biteceğini söylemişlerdi. Ama yanıl-

1 92

Birol Oğuz

dılar, paradoksal olarak yenilenebilen kaynaklar olan toprak, su, balık ürünleri, ormanlar önce kaybolacak. Tüketicinin istekleri doğal kaynakları aşıyor. Sonuç, fakir ülkeler için çok vahim. Belki bakırsız ve petrol-süz yaşayabilirler ama topraksız ve susuz, asla!"

"Cengiz, şimdi yeşermeye başlayacağım. Bana Echelon hakkında bir şeyler açıklayacağımı umuyordum."

"Açıklayacağım. Biraz küreselleşme hakkında bilgi sahibi olmak isteyeceğini sandım, sağlık ve çevre, bunlar birbirine bağlı şeyler."

"Devam et, kulaklarımı açtım. Nasılsa seni durduramayacağıma göre." Gülümsedi. Garson, ana yemek yiyip yemeyeceklerini sordu. Suat kafasını hayır anlamında salladı. Cengiz, mantar sote ve biraz daha ekmek istedi.

"Söylediğim gibi," yutkundu, "bu değişikliğin sonucu, atalarımızın hiç yüzleşmediği, felaketlerin en vahimi olan iklimdir. Bugüne kadar karşılaştığımız savaşlar, her türlü bela, kıtlık, bunun yanında cüce gibi kalıyor. Soykırım ve etnik temizlikten acı çeken insan topluluğunun yanında ise gölge gibi. Bir araba, bir silahtan daha tehlikelidir! Yirmi birinci yüzyılın ortasında Hindistan nüfusu Çin'i geçecek. Çin'in bugünkü dünya nüfusunun zaten çeyreğini oluşturduğunu biliyorsun. Büyük ihtimalle Himalayalar'daki buzulların eriyip yok olması sonucu, günümüzdeki bu sıcaklık artış oranıyla 2040 yılı yaz aylarında, nüfusunun çoğunluğunun yaşadığı ve yiyeceğin büyük bölümünün yetiştirildiği bu büyük vadideki büyük

Siyah Mavi

1 93

nehirlerkuruyacak." Cengiz, söylediklerinin etkisini artırmak için rakısından büyük bir yudum aldı.

"Cengiz, ipin ucunu iyice kaçırdım. Echelon'un ve çalıştığım davanın bununla ne ilgisi var Allah aşkına?" Cengiz'in çektiği söylevden ara sıra bunalsa da gazetecilikteki en parlak beyinlerden biri olduğunu gayet iyi biliyordu.

Cengiz, Suat'a dikkatle baktı; diğer yandan da ağzını mantarla dolduruyordu. Ağzındakileri kibar bir şekilde çiğnedi. "Ülkeme zarar getirecek bir şeyi asla yazmam, ama İMF, Dünya Bankası ve özelleştirme hareketlerini sorgulamazsak, planlarını değiştirip hepimizi uçuruma doğru götürürler." Durdu. "Eğer davandan biraz bahsedersen ben de sana Echelon hakkında bilgi veririm." Sandalyesine yaslanıp bir sigara daha yakarak Suat'ı dikkatle süzmeye başladı. Suat, şarabından bir yudum alıp cevap vermeden önce masa ör- tüsününüzerindeki ekmek kırıntılarıyla oynadı.

"Bu dava kapanana kadar bir şey söyleyemem. Sonuçlandığı zaman da ne yaparım, bilmiyorum. Yalnız, fikirlerinin çok ikna edici olduğunu söylemeliyim."

"Şimdi, tam bir kadın gibi konuştun işte. Bir 'evet' veya 'hayır' cevabı veremedin bana. Bilmek istediğin her şeyi söyleyeceğimi biliyorsun!" Cengiz, kızmış gibiydi.

"Haydi, anlat o zaman." Gülümseyerek arkasına yaslandı.

"Echelon, Casusluk Uydu Sistemi'dir. Dünyanın neresinde olursa olsun, banka hesaplarından tut, telefon, faks, e-posta mesajlarına, elçilikler, 'gizli ser-

1 94

Birol Oğuz

visler, kısacası aklıma ne geliyorsa her çeşit bilgi, Ec - helon'datoplanıyor."

"Herhangi bir yerdeki herhangi bir görüşme bile mi?" Suat, şaşkınlıkla sordu.

"Evet. Her görüşme; herhalde o kadarını biliyorsun. Soğuk Savaş sırasında Amerikalıların öncülüğünde İngiltere, Avustralya, Kanada casusluk servislerinin birlikte meydana getirdiği bir dinleme sistemi bu. Ama Soğuk Savaş bitince Amerikalıların askerî olmayan bölgelerde hükümetler, örgütler, iş dünyası ve dünyada yaşayan insanlar üzerinde bu sistemi kullanmayı sürdürdüğü ortaya çıktı. CİA'nın yeni görevinin artık bir bölümünün 'sanayi casusluğu' anlaşıldı." Etkiyi artırmak için durakladı. "Yüzden fazla alıcısıyla dünyanın her yerindeki e-posta, telefon ve bütün telekomünikasyonu dinleyebiliyorlar. Başarılarını kanıtlamak için bir de örnek vereyim: on yıl önce dünya çapında ilk on büyük şirketten sekizi Japon kökenliydi, şimdi hepsi Amerikan!"

"Nasıl işliyor?"

"Her dilde iletişim sisteminde bir 'anahtar sözcük' var. bunlar dünyadaki en güçlü bilgisayar sistemleriyle sanienin binde biri gibi bir zamanla taranıyor."

"Bunun bize ne faydası var?"

"Casus bilgisayarlarca seçilen anahtar sözcükler sayesinde sını, ticari, askerî, terör ve bununla ilgili konularda çok özel sırlar, kullanılmak üzere Eche - lon'aüye devletlere aktarılıyor."

"Onun ne olduğunu sormama gerek yok herhalde!"

Siyah Mavi

1 95

"Aslında olay CİA değil, çok gizli bir Ulusal Güvenlik Ajansı tarafından yürütülür. Amerikan halkını bırak, bu gizli servisten yakın zamana kadar politikacılar bile habersizdi; NSA'nın birkaç yıllık bir geçmişi var."

"NSA mı?" Suat şaşırmış göründü.

"Evet, duydun mu hiç?"

"Benim eski eşim orada çalışıyormuş."

"Bana bundan hiç bahsetmemiştin!" Cengiz, birden meraklandı.

"Evlendiğimizde bana bunu açıkladığını mı sanıyorsun?"

Cengiz düşünceye dalmış gibi görünüyordu. Yüzündeki teri mendiliyle sildi; "Olabilir mi ?.." Cen -giz'in gazeteci beyni hızlı çalışmaya başlamıştı. "Demek istediğim, evlendiğin zaman sana hiç sordu mu, yani onlar için çalışmanı?"

"Aman Cengiz, adama âşık oldum, casusa değil. İşinin detaylarını bile bilmiyordum, gerçekten de bir başka ülke için casusluk yapabileceğimi düşünebiliyor musun? Ayrıca evliliğim hakkında nasıl konuşursam konuşayım, benim evliliğimi ucuz bir evlilik gibi göstermeye hakkın yok." Suat rahatsızca sandalyesinde kıpırdanıp saatine baktı.

"Hayır, hayır, öyle demek istemedim..." Cengiz, heyecanlanmıştı. "Kusura bakma, ne dediğimi bilmiyorum."

"Benim gitmem gerek. Kırk sekiz saattir hemen hemen hiç uyumadım. Hesabı isteyelim."

"Gazeteciler ödüyor bunu!" Cengiz kollarını açtı

1 96

Birol Oğuz

vegülümsedi. O anda doğum günü kutlanan genç kız masalarına pasta getirdi. Pastanın büyük olduğunu, hepsini yiyemeyeceklerini anlattı. Yandaki masada oturan turistlere de bir tabak pasta götürdü. Tartışmayı bırakmış, birbirlerine karşılıklı gülücükler atmaya başlamışlardı. Suat kafasından, hiçbir zaman çikolata ve kremanın gücünün küçümsenmemesi gerektiğini geçirdi.

"Tamamo halde, iznini isteyeyim..." Ayağa kalktı. Cengiz de onunla birlikte ayaklandı. Bir yandan da masada bitirilmeyi bekleyen rakıya bakıyordu.

"Suat, çok özür dilerim..."

"Boş ver! Sonra konuşuruz. İyi geceler."

"Hey, üzerinde çalıştığın dava hakkında bir şey açıklamayacak mısın?"

Suat kapıdan dönüp gülümseyerek el salladı.

"Suat, bekle!" Cengiz bağırdı, Suat tekrar geri dönünce Cengiz kadehini kaldırıp yüksek sesle "Umut olmasaydı kalp dayanmazdı!" dedi.

Suat dudaklarındaki tebessümle lokantadan ayrıldı.

Takside dik oturmaya çalıştı, ama içten çökmüştü. Cengiz'le birlikteyken Kekova'da olanları unuttur gibi olmuştu, ama düşünceler birbiri ardı sıra geri geliyordu. O adamı çok özlemişti. Dıştan kendinden emin görünmesine rağmen, içinden reddedildiğini hissetmiş, incinmişti. Cengiz'in eski kocası hakkında söylediğinde ya bir gerçek payı varsa? Ya Arif de aynı şekilde onu kullanıyorsa? Kızlar erkeklerin oyna-

Siyah Mavi

1 97

diğoyunları oynamamalıdır, birisi bu konuda onu daha evvel uyarmıştı. Cengiz haklıydı. Eğer umut olmasaydı kalp dayanmazdı.

Telesekreterin kırmızı ışığı masadan Suat'a göz kırpyordu. Aldırmayıp kendini yatağa atmaya karar verdi. Birkaç mesajdan sadece biri Arife aitti.

Sesindeki çaresizlik, umutsuzluk hissediliyordu. Çok kısa konuşmuştu. 3üttün gün uydu telefonuyla Suat'ı aramaya çalıştığını, telefonunu neden kapalı tuttuğunu soruyordu. En kısa zamanda uydu telefonunu kullanarak kendisine ulaşmasını istiyordu. Suat yatak odasına gitti. Antalya'dan döndüğü zaman fırlattığı ve hâlâ yatağın ayak ucunda duran çantasını açtı. içindeki , tuzdan kaskatı kesilmiş kıyafetlerinden yükselen deniz kokusuyla çarpıldı. Kapalı tuttuğu telefon çantanın dibinde duruyordu. Dışarı çıkartıp üzerindeki kumları üfledi. Hiçbir neden yokken oyalanıp Arifle yapacağı görüşmeyi geciktirmek için evine karşı ilgisizliğinin verdiği suçluluk duygusuna sığındı. Çantasındaki giysileri çıkartıp çamaşır makinesine attı, deterjan ve yumuşatıcı ekleyip makineyi çalıştırdı. Yatak odasına geri döndü. Yatağın üzerinde kışkırtıcı bir şekilde duran siyah telefona baktı. Yanına uzanıp telefonu açtı ve numaraları tuş-ladı. Arif telefona hemen cevap verdi.

"Arif, kusura bakma, nasıl gözden kaçırdım bilmiyorum. Beni cep telefonumdan ya da evden arayacağımı düşünmüştüm."

"Sorun değil, sonunda konuşabildik ya! Senin bu akşam buraya gelmeni istedim, ama bu saatten son-

1 98

iroI Oğuz

raolmaz, yarın olsun. Umarım gecikmezsin."

"Uykusuzluktan mı nedir, hiç böyle gevşememiş-tim." Suat, Arifin söylediklerini henüz anlamamış, özür dilemeye çalışıyordu.

"Eşekarısının kovanına çomak soktuk Suat. Burns , gizliliği bir yana bıraktı, Ankara üzerinden buraya

geldi. Güneş battığından beri külçe altınların geri kalanını çıkartıp götürmeye uğraşıyorlar. İşi bu gece bitirmezlerse yann akşam istediğimizi alabileceğimizi umuyorum."

"Çok üzgünüm Arif, ne dedin ?" Uzun bir duraklama oldu. Suat, Arifin derin bir iç çektiğini duyabil- mişti.

"Suat. Sesini duyunca bunların önemi kalmadı. Son yirmi dört saattir düşündüğüm tek şey sensin."

Bu kez Suat durakladı cevap vermeden önce. "Arif seni ne kadar özlediğimi kelimelerle anlatamam."

"Durum, burada da aynı, daha evvel hiç böyle olmamıştı."

"Ne yapacağız?" Suat, sesindeki umutsuzluğu saklayamıyordu. Arif gülümsedi.

"Bunu senin bana söylemeni bekliyordum! Yapabileceğin en akıllı iş, bu gece iyi bir uyku çekip yann öğleden sonraki uçakla buraya gelmen. Kalkar kalkmaz beni ara, ben sana detayları veririm. Ondan sonra tüm yapmamız gereken, Burns'ün kucagındaki külçelerle bir pozunu yakalamak; ve iş bitti! Emekli olur, güzel bir sahile yerleşip hayat hikâyelerimizi yeniden birbirimize anlatırız."

"Hayır, her yere yerleşirim, ama deniz kıyısı, as-

Siyah Mavi

la!" Suat, gülerek cevap verdi ama gözleri dolmuştu.

"O zaman ben de seni dağ başına götürürüm!"

"Her yere gelirim!" Suat gözlerindeki yaşlan giz- leyemiyordu.

"Suat, iyi misin?"

"Çok yorgunum. Sesini duymak çok güzel. Sanı- nmbiraz uyumam gerek. Öp beni!"

"Şimdilik gözlerinden, ama yann akşam başlayıp da bitiremediğimiz dansımızı tamamlayacağımıza emin olabilirsin. Tatlı rüyalar prenses. Seni seviyorum."

Suat, elinde tuttuğu telefonla yatağın içine kıvnl - dı. Stratosferden gelen son cızırtı kulaklarında yankı yaparken uyuya kaldı.

14 temmuz çarşamba Antalya Havaalanı Saat 18.05

Öpüşmediler, birbirilerine sımsıkı sarıldılar. İkisi de kollarını gevşetmek istemiyordu. Antalya Havaa - lan'ndanayanrırların çoğu tatilini tamamlamış yerli ve yabancı tatilcilerdi. Heyecan ya da yorgunluktan olsa gerek, kimse karşılama kapısında birbirine kenetlenmiş bu çifti fark edemedi.

Park yerindeki cipin yanına geldiklerinde Arif gülümseyerek elindeki anahtarı Suat'a uzattı. "Kullanmak ister misin?" Suat duymazlıktan geldi. Kafası bulutlarda gibiydi, yolcu koltuğunun bulunduğu tarafa geçti.

"Bakıyorum şakacı yönünü hâlâ kaybetmemişsin." Suat koltuğa yerleşti. Ciddiyetini daha fazla sür-düremedi, gülmeye başladı. Arif de ona katılıp güldü, sonra da eğilip dudaklarından öptü. Göz göze geldiler. Daha fazla dayanamayıp birbirlerinin dudaklarına yapıştılar. Bu kez çevrenin dikkatini üzer-

Birol OğU2

lerindetoplamlışlardı, gelen geçen onlara bakıyordu. Arif kendini geri çekti.

"Hanımefendi, eğer şu anda durmazsak, bu Burns meselesini hayatta halledenleyiz!"

"Halletmesek ne olur?"

"Dur bir dakika, bu gibi tekliflerin erkeklerden çıktığını, kadınların bu durumlarda genelde daha pratik olduğunu sanırdım."

"Sen dalmaya devam et. Annem beni, sualtı arkeologları hakkında uyarmalıymış!"

Arif eğilip tekrar öptü, sonra da motoru çalıştırdı. Aracı vitesle takıp otoparktan çıktılar. Pencereden içeri dolan esinti, arabadaki harareti biraz olsun hafifletmişti.

"Bir, iki, üç!" Aynı anda gözlüklerini takıp kahkahayı bastılar. Suat, oturduğu yerden dikkatle Arifi incelemeye başladı.

"Neye bakıyorsun ?"

"Sana. Hâlâ kim olduğunu hatırlıyor muyum diye." Arif, Suat'a gülümsedi ve dikkatini tekrar yola verdi.

"İki gün içinde değişmiş olabilirsin. Dur bakayım, hâlâ Hawaii gömlek giyiyorsun, hem de en sevdiğimi. Bence bunu asla çıkartmamalısın."

"Yatarken bile mi?"

"Özel izin alman gerekecek." Suat elini Arifin gömleğinden içeri soktu ve tırnaklarıyla karnını çizdi. Arif direksiyonda sıçradı, bir an için arabanın kontrolünü kaybetti.

"Bir daha yaparsan, sonucuna katlanmak zorunda kalacaksın."

Siyah Mavi

"Neymiş o?"

"Ya cipin kontrolünü kaybedip uçuşuma yuvarlanırsın ya da ben kendi kontrolümü kaybedip arabayı sağa çekerim."

"İkincisini tercih ederim."

"Çıldırma beni! Arkadan suyu alıp bana verir misin? Nedense çok sıcak oldu. Serinlemem lazım, sonra da iş konuşalım."

"Tamam. Ne olup bitiyor?"

"Dün gece de söylediğim gibi, onları korkutmuş olmalıyız ya da bilgi sızıntısı sandığımızdan daha ciddi. Denizaltının resimlerini Ankara ve İstanbul'a e-postayla gönderdim. Bu nedenle bilgi sızıntısının nereden olduğunu söylemek zor. Belki de bizi kullanıyorlar."

"Bu söz, hiç yabancı gelmedi kulağıma."

"Ne demek istedin?"

Suat cevap vermeden önce, bakışlarını nefes kesen manzarada dolaştırdı. Her şey eskisinden daha güzel görünüyor ve kokuyordu. "Bir arkadaşımla konuşurken bahsi geçmişti." Ciddiyetini bozmadan sürdürdü. "Arif, Şube'nin dışında başka bir yer için çalışıyor musun?"

"Tabii ki, bankaya çok borcum var ve sanki hep onlara çalıştığımı hissediyorum. Sualtı Arkeoloji Enstitüsü'nde gönüllüyüm. O güzel kafanın içinde neler dolaşıyor? Asıl işim dışında Beyoğlu Pavyon'da solist olduğum mu?"

"Sadece sordum, her şey çok karışık görünüyor. Çok istihbarat ajansı var ortada. Daha doğrusu küre-

204

3 i r o l Oğuz

selajanslar, kendilerini öyle çağırmak hoşlarına gidiyor. Seni işe almak isteyen başkalarının da olup olmadığını merak ettim."

Arif cevaplamadan önce kafasını Suat'a çevirdi ama Suat başını çoktan denize doğru döndürmüştü. "Hayır, açıkçası hiç ilgilenmedim. Birkaç aya kadar Şube'yle olan kontratım bitecek, bankaya borcumu kapatacağım ve bu gizli işleri bırakıp sevdiğimle birlikte, sevdiğim işleri yapacağım. İçinde 2 000 yıllık amforadan başka şey bulunmayan enkazlara dalacağım."

"Konuya dönelim o zaman." Suat yüzünü Arife çevirdi. Güneş dağların arkasında kaybolmuştu, ama açık denizdeki parıltısı hâlâ sürüyordu.

"Evet, söylediğim gibi, altınları hemen çıkartmaya kararlılar."

"Dün gece işi bitirmediklerini nereden biliyorsun?"

"Çünkü hâlâ ortalıkta dolanıyorlar. En ufak bir şeyde hemen yerlerinden sıçıyorlar, bu onları çok şey yapar..." Arif, lafını yanda kesip Suat'a baktı. "İçimde çok kötü bir his var. İçimden bir ses, bu iş bitene kadar senin burada olmamam istedi, ama yardımın olmadan bu işi halledemem. Yanımda güvendiğim birine ihtiyacım var. Bu gece işi halleder, yarın da köyü ter- kedip yeni bir hayata başlarız" dedi ve gülümsedi.

"Onları ne yapar?"

"Çok tehlikeli yapar." Gözlerini kısarak yola baktı.

Kulübeye vardıklarında dinlenecek zamanlan yoktu. Alarmları kontrol edip panjurları kapayarak

Siyah Mavi

ışıklanyaktılar. Arif planını anlatmaya koyuldu. Suat bulundukları yerdeki atmosfer değişikliğini fark edebiliyordu. Artık beklemek yoktu; tehlikenin daha da çok içine girecekleri havası vardı. Arif konuşmaya başladığı zaman ses tonundaki farklılık dikkat çekiciydi. Burns'ü yakalamak için en iyi zaman, adam- lannın nöbet değişimine denk gelmesi gerektiğini söylüyordu. Dün akşam gece görüş dürbünüyle adadaki nöbet değişimini izleyip ayrıntılan not etmişti.

" Burnsne zaman ortaya çıkıyor?" diye sordu Suat.

Gözden kaçırdıkları bir şey olup olmadığını anlayabilmek için, zaten zihinlerine kazınmış olan haritayı bir kez daha masaya yatırdılar.

" Burns'ündayanıklılığna hayranlık duymamak elde değil. Zamanının çoğunu sualtında geçiriyor. Bir sürü yedek tüplerinin olduğunu biliyorum ve epey tecrübeli de, ama dalgıçlar her zaman narkoz etkisi altında kalabilir, hatta vurgun yeme tehlikesi bile söz konusu" diyen Arif, endişeliydi.

"Göze aldığı riskler çok fazla. Kaybederse her şeyini kaybedecek, işini, kariyerini, en önemlisi hazineyi. İşini şansa bırakmak istemiyor. Sen olsan bırakır mıydın ?"

Arif cevap vermeden önce dikkatle Suat'ın yüzüne baktı. "Artık bırakmazdım."

Arif, sözünü bitirir bitirmez aceleyle yaptığı işe dönüp Suat'a malzemeler hakkında bilgi vermeye başladı. Kendini işine vermeye çalışıyor, Suat'ın yüzüne sadece, söylediklerinin anlaşılıp anlaşılmadığını kontrol etmek için bakıyordu. Bunun dışında göz gö -

Birol Oğuz

zegelmekten özellikle kaçınıyordu. Wet - suit giyeceklerdi. Siyah renkte, ordu malı olduğu her halinden belli, markasız, süssüz, sade giysilerdi. Arif, Zodyak'ı kullanarak gideceklerini açıkladı. Ada kıyısını izleyip Sıcak Burnu ile ada arasındaki kanalda botlarını bağlayarak dalışa geçeceklerdi. Suat'a kendilerini üç kilometre uzaklıktaki enkaza götürecek olan sualtı Gavin marka Scooter'ım gösterdi. Simsiyah makinenin gövdesine vurup bunların yedek olduğunu, tüpleri taşırken kullanacakları Scooter'lan bota yüklediğini açıkladı, nasıl kullanılacağını gösterdi. Motor, gidon- lardakitetikle çalışıyor, bırakıldığı zaman duruyordu. Scooter , kendisine tutunan dalgıcı çekip götüren bir torpili andırıyordu. Su yüzeyine yakinken şnorkelle- riyle ilerleyecekler, dalışlarında ise tüplerindeki gazı kullanarak gidip geleceklerdi. Bataryalanndaki güç, 100 dakikalıktı, ki bu da dalmaya ve bota dönüşlerine ancak yetecekti.

Maskeyi ve BC'yi masaya koydu. Kullanacakları yedek tüpleri zaten bota yüklemişti. Suat, dalış tecrübesinin fazla olmamasına rağmen bunların çok özel, askerî yapım olduğunu biliyordu. Maskeler yüzü tamamıyla örten cinstendi.

"SEA komando tipi" dedi Arif, sanki Suat'ın aklından geçenleri anlamış gibi.

Arif, özelliklerini Suat'a göstermek için elindeki maskeyi çevirdi. Üzerine mikrofon ve kulaklık da monte edilmişti, karşılıklı konuşabileceklerdi. Regülatör yan kısımlardaydı. En cazip özelliği ise gece de görme imkânı veren gözlük kısmıydı. Göz hizası-

Siyah Mavi

naoturabiliyor, enfraruj sistemiyle ışıksız görüş sağlayabiliyordu. Destek ışığıysa başlık ve kollardaydı.

"Bu gece ay ışığı olmadığı için çok şanslıyız" dedi ve saatini kontrol etti. "Dalış ve çıkış sırasına makaradaki iple bağlanmış olacağız. Enkazın bulunduğu yerde maskelerimizi değiştirmek biraz zor olacak. Birbirimize yardım edip elimizden geleni yapacağız, inşallah dinlenebileceğimiz kayalar vardır."

Suat, haritayı tekrar gözden geçirip "Ben sadece seni takip edeceğim" dedi.

"Merak etme, ayrıntıları tekrar gözden geçiririz. Maskeleri de botta deneriz. Oraya vardığımız zaman senin uçurumun yukarısındaki bir noktada bulunmanı istiyorum. Ben aşağıya inip ihtiyacımız olan resimleri çekmeye çalışacağım. Sonra da eve dönüp çay içebiliriz!" Arif, kulübeye geldiklerinden beri ilk defa gülümsemişti. "Çay mı dedim ? Aslında bir şişe şampanya koymuştum buzdolabına!" Tekrar saatini kontrol etti, fotoğraf makinesini eline aldı.

"İlk önce şunun çalıştığından emin olmalıyım. Gülümse!" makineyi kaldırmış Suat'a işaret ediyordu. "Kııldama!" Deklanşöre bastı.

"Flaş yanmadı, bu ışıktaki çıkmaz!"

"Bu dıyal kamera farklı çalışıyor. Kııldatmazsan zifiri karanlıkta bile çekebilir. Haydi bir poz da sen beni çek." Makineyi Suat'a uzattı. "Yeşil ışık kaybolana kadar deklanşöre basılı tutmalısın. Ondan sonra zaten çekmiştir." Suat resmi çektiğinde Arif komik bir poz veriyordu.

Birol Oğuz

"Bu makinenin kendi kendine çekme özelliği var mı?"

"Sanırım." Arif makineyi Suat'tan alıp masaya yerleştirdi ve Suat'a el salladı. Orada dur, biraz çök, biraz daha... Tamam, öyle kal!" Arif koşup Suat'ın yanına çömelip ona sarıldı, bir iki saniye sonra dönüp öptü, dengelerini kaybettiler. "Dur! Hâlâ çekiyor!" Suat geriye doğru düşerken Arifi tuttu. Gülerек sırtüstü yere serildiler. Arif bir kez daha zamanı kontrol etti.

"Değişip yola çıkmaya hazırlansak iyi olur." Suat'ı ayağa kaldırdı. Makineyi kapatıp kıyafetini Suat'a verirken şakalaştı. "Senin yatak odasında, benim burada değişmem daha iyi olacak gibi görünüyor." Suat giysisini ve çantasını alıp yatak odasına geçti.

Suat'ın odayı araştırdığı pazartesi gününden bu yana bazı değişiklikler vardı içerde. Arif bir vazo bulup çiçekler koymuş, etrafı yerleştirip' temizlemiş, toz bile almıştı. Hatta ev sahibinin, deniz kıyısından topladığı ağaç ve tahta parçalarından yaptığı eşyaları cilalamış, yatağın etrafına yakılmak üzere büyük boy mumlar sıralamıştı.

Suat yatak odasından çıktığı zaman "Çok çalışmışsın" dedi.

"Beğendin mi?"

"Hayatımda bu kadar güzel ve davetkâr bir yatak odası görmedim." İkisi de yeni yetmeler gibi bakışlarını

yere eğdi. Arif masaya dönüp Suunto marka dalış saatini Suat'a verdi.

"Geri kalan malzemelerimiz botta. Gitmeden ön-

Siyah Mavi

209

ceuydu telefonumu şöminenin yanındaki amforanın içine saklayacağım. Seninki nerede?"

"Çantamda, yatak odasında."

"Bırak orada kalsın. Biz yokken davetsiz misafir gelirse hiç yoksa bir telefon bulup rahatlar." Arif bir an durakladı. "Herhangi bir nedenle ayrılırsak ve buraya önce senin geldiğini ve fotoğraf makinesinin de sende olduğunu varsayarsak şu kabloyla telefona bağlan. Makinenin açık olmasına dikkat et, 312'yi ara ve 'send' tuşuna bas. Başka bir şey daha var. Gönderdikten sonra bizi kontrol edenleri aramalısın ki takip edebilsinler. Resimleri gönderdikten sonra 654'ü ara. Bunları hatırlayabilirsin değil mi?" Suat onaylamaya gerek duymadı. Arifin heyecanını daha fazla içinde hissediyordu. "Harekât, planladığımız gibi yürürse 'üçüncü derece' dersin, gerçi o zaman zaten burada olacağım için bunu ben de söyleyebilirim." Gülmeye çalıştılar. "Eğer birbirimizi kaybedersek..." Arif sürdürdü, "... birbirimizi kaybedersek ve harekât da başarılı olmuş ve destek kişi geri dönebilmişse 'ikinci derece.' Harekât iptal ya da başarısız olmuş ve geri çekilmek gerekiyorsa parola 'birinci derece.'"

"Üçüncü derece Bums'ün şerefine!" Suat, bardak tutuyormuş gibi elini havaya kaldırdı. Arif ışıkları kapatmadan önce gergin bir şekilde gülümsedi, kapıya doğru gidip Suat'ın geçmesi için tuttu. Ay ışığının yokluğuna rağmen ortalık fazla karanlık sayılmazdı. Çok açık ve yıldızlı bir gökyüzünün altında adanın karaltısı denize yansımıştı.

Suat, Arifin Zodyak'ta da bazı değişiklikler yaptı-

21 O

3 i r o I Oğuz

ğınfark etti. Botun şişme gövdesi sentetik, siyah bir maddeyle kaplanmış, germe ipiyle de sıkıca bağlanmıştı. Kumaşın altına stayrofoam parçalar yerleştirilmiş, motorun üzeri, sesi azaltmak için siyah renkte bir kapakla izole edilmişti.

"Hayalet Teknolojisi." Arif, Suat'ın düşüncesini okur gibiydi. Bota bindiler. Arif, Suat'ın BC'sini giymesine yardım ederken diğer malzemeler hakkında da bilgiler veriyordu. Botun baş tarafında duran mat siyah renkli iki Scooter'ı gösterdi. Teker teker regülatörleri, maskeleri kontrol ettiler, telsizi denediler. Arif, telsizin iletişim mesafesinin kısa olduğunu, ancak birbirlerini gördükleri zaman konuşabileceklerini anlattı. Alıcı ve verici bütanlarını öğrettikten sonra gece görüş gözlüğünün nasıl çalıştığını gösterdi.

Arif hiçbir şey aceleyle getirmediği halde, sesindeki telaş hissedilmeyecek gibi değildi. Suat'ın yüz maskesinin özelliklerini öğrendiğine emin olduktan sonra çıkartıp belindeki kayışa taktılar. Paletlerini giyerek botun tabanına oturdular. Arif motoru çalıştırdı. İzolasyon kapağından dolayı hemen hemen hiç gürültü çıkmıyordu. Kıyıya yakın bir şekilde uzun rotalarında ilerlemeye başladılar. Köyde ve Kale'de, köyün panldayan ışıklarından başka kimsecikler yoktu etrafta, deniz çok ıssız görünüyordu. Sessizliklerini bozmadılar. Belki ikisi de içinden birinin ortaya çıkıp haydi geri dönün, evlere demesi umudunu paylaşıyordu. Tıpkı okula gitmek istemeyen çocukların ağırbaşlı adımlarına rağmen sonunda okulun

kapısına varması gibi, onlar da Karaada ile Topraklı-

Siyah Mavi

21 1

ada'nınhiç beklemedikleri bir anda karşılarında bulunca şaşkınlıkla birbirlerine bakiştılar. Zodyak'ı, iki adanın arasında kalan kanalda demirlediler.

Arif yolculuğun geri kalan kısmı hakkında Suat'a gergin bir sesle bilgi vermeye başladı. Daha sonra yavaş bir hareketle Suat'ı suya indirdi. Arkasından bir Scooter'ı suya bırakıp gidonlarından tutmasını istedi. Scooter'ı kısa bir palamarla bota bağıladı. Hızla kendi malzemelerini kontrol etti. Çalıştığından emin olmak için fotoğraf makinesini açıp kapattı, ağırlık kemerine bağıladı. Kendi Scooter'ım da suya indirip gidonlarından tutarak yumuşak bir şekilde suda ilerletti. Düğmesine basıp çalıştırdı ve küçük bir daire çizdikten sonra Suat'ın bulunduğu yere geldi. Scooter'ı bota bağılayan palaman çözdü. Alışması için, Suat'ın da Scooter'la küçük bir daire çizmesini istedi. Suat Scooter'ı çalıştırır çalıştırmaz birden yerinden fırladı. Dairesini tamamladığında ise artık makineye alışmıştı. Arif, BC'sine bağılı olan makaranın ipini Suat'ın beline bağıladı. Maskesini ve şnorkelini son bir kez daha kontrol etmesini istedi. Söyleneni yapan Suat "OK" işareti verdi. Arif dönüp gidecekleri yönü gösterdi. Aynı anda düğmeye basıp Scooter'larını çalıştırarak yola koyuldular.

Harekete geçmeleriyle birlikte, sanki yarış başladığında ya da dışının koltuğuna oturduktan sonra olduğu gibi, gerçekte yüzleşmenin yarattığı bir rahatlıkla, içlerindeki korkudan sıyrıldılar. Arif bir metre kadar önde ilerlerken arada bir hız kesip koluna dokunarak uyardığı Suat'tan, yer tespiti yapması ve ay-

21 2

1

gitlarikontrol edebilmesi için yavaşlamasını istiyordu. Scooter'ı kullanmak, Suat'ın düşündüğünden daha zordu. Negatif ağırlıkları olduğu halde, dalmak için tasarlandığından su yüzeyine yakın yerde kullanmak hiç de kolay değildi. Hep aynı yönde tutabilmek için devamlı ayarlamak gerekiyordu, ki bu da kollarını çok yoruyordu. Tüplerini kullanarak dalmanın ne kadar kolay olacağını düşündü. Dönüşlerinde de şnorkel kullanmaları gerekiyordu. Belki işleri, Arifin planladığından daha kısa sürede bitebilirdi. Böylece dalış tüplerini kullanıp yan yolu sualtın- dankat edebileceklerdi.

Arif yanına gelip üç kere koluna vurdu. Elini Suat'ın maskesinin üzerine koydu ve yukarıyı işaret etti. Elini düğmeden çekerek kafasını suyun yüzeyine çıkardı. Arif, düz bir kaya parçasının üzerine oturup Suat'ı yanına çekti. Şimdi yan yana oturuyorlardı. Burası, yelkenliyle kayalara çarptığı noktaydı. Kayalar şimdi daha sakın ve masum görünüyordu gözüne. Suat'ın bileği Scooter'm gidonundaki bağcıkla bağılıydı. Gidonu bıraktığında Scooter'm yavaşça aşağı inip herhangi bir hasara uğramadan dibe oturacağını umdu. Öyle de oldu. İpin bileğini hafifçe çekmesinden Skooter'ın dibe oturduğunu anladı. Arif, maskesini ve şnorkelini çıkartmasına yardım etti.

Arif konuşmadan önce saatine baktı. "Dün geceki gibi aynı saatlerde çalışıyorlarsa, nöbet değiştirmek için sekiz dakika sonra burada olacaklar."

"Ne taraftan geliyorlar?"

"Midas Touch'tan . Uluslararası sularda demirle-

mişolduğunu tahmin ediyorum. Sanırım külçeleri 'katır'la taşıyorlar. Dalgıçları getirmek ve işi bitenleri geri götürmek için çok güçlü bir Zodyak kullanıyorlar. Turlarını üç dakika gibi kısa bir süre içinde ışık kullanmadan tamamlıyorlar."

"Bütün altınları temizleyip Kazablanka'ya doğru yola çıkmadıklarına emin misin?"

"Kazablankamı? Hayır, hâlâ buradalar. Maskelerimizi takmalıyız, ama ondan önce..." Arif eğilip Suat'ı dudaklarından öptü. Humprey Bogart'ın esaslı bir taklidini yaparak "Bütün dünyadaki bütün barlardan sen bunu seçtin" dedi.

Maskelerini takıp regülatörlerini kontrol ettiler. Gece görüş gözlüğünü ve en son telsizi denediler.

"Onlansu altında beklemenin zamanı geldi. Seni dipteki uçurumun kenanna götüreceğim. Aksini söyleyene kadar orada bekleyeceksin. Arif, maskedeki mikrofonu kullanarak konuşmuştu. Tüpten soluduğu havadan ya da mikrofon yüzünden sesi biraz incelmış gibiydi. Scooter'ları kullanarak uçurumun ağzına indiler. Arif uçurumun kenanna uzanıp aşağıya göz attı. Daha sonra yattığı yerden elini kaldırıp Suat'a Scooter'ı bırakıp kendisine doğru gelmesini işaret etti.

"Aşağıdaki fenerleri görüyor musun?" Arif, Suat'a bakarak konuştu.

"Hayır, nerede?"

"Gece görüş gözlüğünü kaldır." Arif, maskeyi işaret etti. Suat mekanizmayı kaldırıp aşağıya baktı. Uçununda donuk bir ışık görünüyordu ve ara sıra

id

2 1 4

Biro! Oğuz

çaprazkesişen ışıklar dolaşıyordu.

"Şimdi aşağıya gidiyorum. Scooter'ımı burda bırakıyorum. Otuz beş dakika içinde dönmezsem kulübeye geri dön ve mesajı gönder." Suat'a bir öpücük yolladı ve bir elinde tuttuğu fotoğraf makinesiyle birlikte uçurumun kenarından kayboldu. Suat, gece görüş gözlüğünü indirip gelişmeleri izlemeye koyuldu. Arif, biraz sonra görüş mesafesinden çıkmıştı. Bulunduğu sessizlik içinde birden Zodyak'ın motorundan yayılan güçlü titreşimlerle bir parlaklık hissetti. Zodyak neredeyse tam tepesindeydi. Çabuk davranıp Scooter'ları ve ipleri uçurumun kenarından çekip daha önce dayanıp dinlendikleri kayalardan birinin arkasına çekti. Gece maskesini kaldırdığı anda suya giren dalgıçları gördü. Nöbet değişecek dalgıçlar geldiklerini haber vermek için fenerlerini aşağıya doğru yakıp söndürdüler. Suat iyice kayaya yapıştı. Şimdi, birkaç metre uzağındaydılar. Bazılarının Midas To - uch'tabuldukları gazlı zıpkınlardan taşıdıklarını gördü. Dalgıçlardan birinin yeşil ve altın renkli dalgıç giysisi olduğunu fark edince nefesini tuttu.

Tekrar uçurumun kenarına Zodyak'tan çıkan titreşimleri bir kez daha duyunca döndü ve cesaretini kazandı. Dalgıç fenerlerinin giderek dibe doğru yaklaştığını gördü. Dalgıçlardan biri, elindeki feneri birden yukarı doğru çevirdi. Suat hemen geri çekilip Scooter'ları sakladığı kayanın yanına gitti. Uçurumun

kenarında kimsecikler yoktu. Başka bir fener de görünmüyordu ortalarda. Yine de bulunduğu yerden ayrılmıyordu.

Siyahı Mavi

215

mamayakarara verdi. Saatine baktı. Arifin gidişinden beri sadece on dakika geçmişti, ama Suat'a bir ömür gibi geliyordu. Hareketsizlikten üşümeye başlamıştı. Malzemelerini gözden geçirdi, her şey normal görünüyordu. Derin bir nefes aldı. Balıkların hareketlerini izleyerek vakit geçirmeye karar verdi. Bir konuya odaklanmakta güçlük çekiyordu. Sanki beyininde beliren siyah bir gölge, tanınmasını ve düşünmesini engellemek için elinden gelen her şeyi yapıyordu. Normal şartlarda olsa iç çekip omuz silkerdi. Dışardan bakan biriyse Suat'a ancak kafa sallayabilirdi, evet, Arife deliller gibi âşık olduğu her halinden belliydi.

Saatine baktı, otuz dakika geçmişti. Ne demişti Arif? Otuz beş dakikada gelmezse ondan ayrılmasını gerçekten istemiş miydi? Hayır, ayrılmayacaktı. Hem zaten, her an, uçurumun kenarından başını görebilirdi. Otuz altıncı dakikada onu telsizden aramaya çalıştı. Cevap yoktu. Uçurumun kenarına yüzüp aşağıya baktı. Dipteki donuk ışıklardan başka bir şey görünmüyordu.

Karar vermesi uzun zamanını almadı, uçuruma yakın bir şekilde, aşağıya doğru, yüzmeye başladı. Yirminci metrede kulaklığında bir hışırtı ve ses duydu.

"Sana otuz beşinci dakikada ayrılmanı söylememiş miydim?"

Endişeyle etrafına bakındı, ama Arifi göremedi.

"Ayrılmadığına sevindim! Birkaç saniye sonra yanımdayım. Saat üç yönünden sana geliyorum."

"Seni bulduğuma çok sevindim!" Arif yanına geldiğinde elini uzattı.

216

Birol Oğuz

"İhtiyacımız olanı aldım." Fotoğraf makinesini yukarı kaldırdı. "Çok çabuk yükseldim. Yüzeye çıkmadan önce basınç ayarlaması yapmak için biraz beklemeliyim." Elele tutuşup uçurumun kenarına doğru yavaş hareketlerle yüzmeye başladılar. Onuncu metrede Arif durup Suat'ı kollarına aldı. Güldüler.

"Dipteyken kendi kendime, bu kadına âşık olmamın tek sebebinin azot narkozu olduğunu düşündüm, ama burada yüzeye yakınken, azot narkozuyla bir alakasının olmadığını anladım." Güldüler.

"Burada, yukarıda, böyle bir şüphemiz yok. Seni seviyorum Arif Bey." Nazik bir şekilde maskelerini tokuşturup uçurumun ağzına kadar olan son metreleri yüzmeye başladılar.

"Scooter'lanburaya, kayanın yanına çektim." Suat, kayanın bulunduğu tarafa doğru yüzmeye başladı.

Sualtında her şey çok değişik bir hızda hareket ediyordu. Suat önündeki birkaç saniyeyi sadece ağır çekimde değil, sanki kare kare izlemişti.

Aniden parlayan bir ışık kümesi tarafından gözleri kör oldu. Işık, uçurumun kenarından ordu gibi akan

dalgıçların fenerlerinden kaynaklanmıştı. Arif, aceleyle Suat'a dönüp fotoğraf makinesini eline sıkıştırdı ve kararlı bir hareketle kollarını açarak kendini Suat'ın önüne siper etti. Suat, arkasından bakarken bir an, dalgıçların Arife beyaz çiçekler fırlattığını sandı. Hemen ardından en az altı zıpkının Arifin bedenine saplandığını fark etti. Zıpkınların şiddeti Arifi suyun içinde geriye doğru fırlattı. Kafalı zıpkınlar midesini ve kasıklarını delip geçmişti. Suat gör-

Siyah Mavi

21 7

düğükâbustan Arifin sesini işitince uyandı.

"Affet beni prenses, bu el kaybettim. Seni sevdiğimi hiç unutma. Şimdi kaç. Çabuk!" zor nefes alarak mikrofonuna konuşmaya ve giderek güçsüzleşen koluyla Suat'ı uzaklaştırmaya çalışıyordu. Bedenindeki yaşam enerjisi azaldıkça etrafındaki suyun rengi kızılılaşıyordu. Suat'ında yaralı insan yere düşmez, dik kalırdı. Suat iki palet darbesiyle Scoo - ter'laraulaştı. Kendisini izleyen Arife yavaşça dönüp son kez baktı.

Bunu neden yaptığını hiçbir zaman anlamadı. Sebebi belki de yaşadığı duygusal şoktan kendini korumaya çalışmasıydı. Kafasında daima bir görüntü oluşuyordu. Görüntü, sağdan soldan rastgele edindiği kültürlerden kaynaklanıyordu şüphesiz. Bunları da kıskanç karıkocaları takip amacıyla gittiği, Türkiye'de, Avrupa'da ve bazen de Avrupa dışında gezdiği müzelerden toplamıştı. Nerede gördüğünü tam hatırlamıyorduşu anda, Prado'da mıydı yoksa Louv - re'damı ya da National Gallery'de mi, vücuduna bir düzine ok saplı, kazığa bağlı bir halde kafasını kaldırıp cennete bakan bir azizin tablosu gözlerinin önünde beliriverdi.

Arifin kalan son gücünü kullanarak kafasını çevirip maskesini yüzünden sıyırdığını ve bir şey söylemek istercesine ağzını açtığını, dudaklarından sadece hava ve kan fışkırdığını görür görmez bu hayal silinip gitti. Ama gözlerinde gülümsemelerin en güzeli vardı.

Suat, hayatı ona bağlıymışcasına tetiğe sarıldı.

21

Biröl Oğuz

Scooter, Suat'ı hızla deniz yatağından ayırıp peşinde sürükleyerek ileri doğru çekti. Yanından geçip giden zıpkınları görmezden geldi. Yalnızca bir tanesinin tankına çarptığını fark etti. Aynı anda da beline sanki balyozla vurulmuş gibi bir acı hissetti. Aldığı darbeden soluğu kesilmişti. Nefes alıp veremez halde olsa da hâlâ kendisini karanlığa ve emniyete götüren Scoo - ter'mgidonlarını sımsıkı tutuyordu. Sığ yerden uzaklaşıp suyun karanlık derin kısmına dalınca biraz rahatladı. Şimdi nefes alıp vermesi biraz daha kolaylaşmıştı. Arifin aşağıda bıraktığı Scooter'ı geldi aklına.

Durup belini yokladı. Belinden bir parça eti delip geçen zıpkın, ağırlık kemerine sıkışıp kalmıştı. Aşağı yukarı oynatarak zıpkından kurtulmaya çalışırken yarasını daha da büyüttü. Ağrı duymuyordu. Zıpkını çıkartamazsa durumunun daha da kötü olacağını düşündü. Uğraşmayı sürdürdü ve sonunda çıkartmayı başardı.

Havasını kontrol etti. Yaklaşık kırk beş dakikalık ya da daha fazla havası kalmıştı ve bu da, doğru yön-deyse, büyük olasılıkla onu bota götürmeye yeterdi. Pusulasını baktı, etrafını yokladı. Uzakta belli belirsiz bir ışık vardı. Gece gözlüğüne kaldırdı. Bulunduğu yöne doğru gelen bir ışığın varlığından hiç

şüphesi kalmamıştı. Gözlüğünü düzeltip Scooter'ının tetiğine bir kez daha dokundu. Kendisini takip edenin, Arifin Scooter'ım kullandığını anladı. Gece gözlüğü olmadığı kesindi. Bu yüzden arayı açmasının zor olmayacağını düşündü. Suat, on metre derinlikte bir kilometre kadar gittikten sonra dönüp arkasına bak-

S iyah M av

21 9

ti. Arkasından gelen ışık sayısı şimdi birden fazlaydı. Diğerleri kendi Scooter'larını kullanıyor olmalıydı ve muhtemelen botu buldukları için de kesinlikle nereye gittiğini biliyorlardı. Bota gitme aptallığı gösterdiği için kendi kendine söylendi. Suyun üstü şimdiye kadar çoktan Burns'ün adamlarıyla kaynıyor olmalıydı. Botu demirledikleri yeri bulmak onlar için çok zor olmamıştır diye geçirdi aklından. Kurtuluşu için geriye bir tek yol kalıyordu. Adanın kıyısına doğru yüzüp kıyıyı takip ederek adanın burnuna ulaşarak oradan boğazı geçtikten sonra Ölüdeniz'den kulübeye doğru yüzmekti. Bataryanın ne zaman biteceği ayrı bir sorundu. Tamamen dolu olduğunda Scooter 100 dakika çalışabiliyordu. Emin olduğu tek şey bataryalar boşalmadan havasının biteceğiydi. Boğaza kadar kendisini idare etmesi için dua etti. Küçük adaları geçtikten sonra tüpünü bırakıp şnorkelle yüzmeye devam edecekti.

Kıyıya yakın durmaya çabalarken bazen bir metrelik suda yüzüyor, bu yüzden yolunu uzatıyordu. Kıyıdan arkasını kontrol etti, hiçbir ışık göze çarpmıyordu. Kendisini takip edenleri atlatmış olabilirdi. Şu ana kadar tüpteki havayı iyi idare etmişti. Yüzerken kaslarını kullanmadığı için az hava harcıyordu.

Sonunda havası bitti. Kafasını sudan çıkartınca neyle karşılaşacağını bilemediğinden korktu. Su yüzeyine çıktığı zaman başının birkaç santim ötesinden gürültüyle bir Zodyak hızla geçti. Birkaç saniye önce çıkmış olsaydı motorun kafasını ne hale getireceğini düşünmek bile istemedi. Maskesini çıkartıp

TM

220

Birol Oğuz

temizhavayı kesik kesik ciğerlerine doldurdu. Scooter'ı bırakmadan tüpünü ve BC'sini çıkartmaya çalıştı; bu kadar zor olacağını hiç tahmin etmemişti, ama başarması gerekiyordu. Nedenlerini sıralamaya gerek yoktu, başarabileceğine inanıyordu. Şnorkeli takmadan etrafı taradı. Gece maskesiz yüzmek daha zor olacaktı. Doğru rotayı takip edebilmek için kafasını sürekli kaldırıp bakmak zorundaydı. Yolun yansına geldiği zaman dönüp Zodyak'ı demirledikleri yere baktı; şimdi çok ışık vardı. Kafasını sıyrıp geçen Zodyak da dahil olmak üzere etrafta birkaç Zodyak daha vardı. İleri doğru baktı. Koyun girişinde gördüğü ışık Suat'ı iyice endişelendirdi, ama bunun köyün ışıklarının yansıması olmasını diledi.

Koyun ağzına dikkatle yaklaştığında Scooter yavaş yavaş güç kaybetmeye başlamıştı. Suat bunun akıntıdan kaynaklanmış olabileceğini düşünüp bataryanın kendisini kulübeye kadar götürecek yeterlilikle olmasını diledi. Asıl endişesi, koyu belasız geçip kulübeye vardıktan sonra orada bir hoş geldin partisiyle karşılaşması ihtimaliydi.

Scooter'ın bataryası, kıyıdan hemen hemen 100 metre açıkta, kulübenin önünden ikinci geçişinde bitti. Bileğini halkadan kurtarıp Scooter'ı bıraktı. Maske ve şnorkelini çıkardı. Kıyıya doğru yüzerken kulübeye bakmak istiyordu. Dizlerinde ve ellerinde kayaları hissedince çakıllı plajda yığılıp kaldı. Ne kadar yorulduğunu fark edememişti. Oysa üç saattir nedense ayaklan üzerinde durmayı unutmuş, yatay durumdaydı. Belindeki ağıyla kendine geldi. Yarası-

niyokladı. Acısından hemen elini çekti. Elini yüzüne yaklaştınp yıldızlardan süzülen ışıktaki kanı gördü.

Verandaya ulaştığı zaman eğilip saksının altındaki anahtarı aldı. Kapıyı aralayıp içeri girdi ve hemen kapattı. Nefesini tutarak kapıya yaslandı. Gözlerini karanlığa alıştırtırken yalnız olup olmadığını anlamak için etrafı dinledi. Duvardaki saatin tik takların - dangeçen saniyeleri sayabiliyordu. Sessizlik bozul- madığı için saatin sesini gittikçe daha bir dost sesi gibi hissetmeye başladı. Kendi kendine "zaman kimseyi beklemez" diye mınıldanıp masaya doğru yürüdü ve eliyle yoklayarak bulduğu kibritle masadaki lambayı yaktı. Oda bıraktıkları gibiydi. Kendisini iki kişi değilmiş gibi düşünmemeye zorladı; artık tek kişiydi. Biraz daha düşünmeye devam eder ve zaman kaybederse işi bitikti. Olabildiği kadar çabuk buradan aynmalıydı. Arifin uydu telefonunu ve kabloyu vazodan çıkarıp masanın üzerine yerleştirdi. Fotoğraf makinesini kemerinden çıkardı, silkeleyip sulanmış akıtarak makineyi kılıfından ayırdı. Kabloyu Arifin gösterdiği gibi telefon ile makine arasına bağlayıp numarayı tuşladı. Bir klik sesi duyuldu, mekanik bir ses, İngilizce konuşuyordu: "Lütfen gönder tuşuna basınız!" mesajın İngilizce olması kafasını karıştırdı; ya İngilizce bilmeseydi? Makinede minik yeşil bir ışık yandı, yirmi saniye sonra kayboldu. Otuz saniye daha bekleyip fotoğraf makinesinden kabloyu söktü. Uydu telefonu eline alıp Arifin söylediği ikinci numarayı aradı. Tekrar İngilizce konuşan mekanik bir ses duyuldu; bu sefer kibarca

irol Oğuz

"bipsesinden sonra mesaj bırakması" isteniyordu.

"İkinci derece Burns ." İngilizce konuşmuştu ve neden böyle davrandığından kendisi de emin değildi ama bu, en azından biri onunla oyun oynuyorsa oyu-. nu bildiğini belli etmiş olurdu. Uydu telefonu masaya bıraktı. Sonra daha iyi bir şey yapabileceğini düşünüp telefonu ve makineyi masadan tekrar alıp göğsüne bastırdı. Diğer elinde taşıdığı lambayla yatak odasına gitti. Çantasından başka, odadaki hiçbir ayrıntıyla ilgilenmedi. Telefon ile makineyi içine attığı çantasını yatağın üzerinden alıp omzuna astı. Geriye kayan çanta belindeki yaraya çarptı, acıdan nefesi kesildi Suat'ın. Sendeleyerek lambayı alıp banyoya gitti. İçinde akrep ve yılan panzehiri dahil , yara dikme malzemesine kadar her şeyin bulunduğu bir ecza dolabı vardı. Suat güçlükle soyundu, bütün vücudu sızlıyor, belindeki yara ise artık zonkluyordu. Duşa girdi. Güneş enerjisiyle ısınan suda yıkanmanın her zaman bir rahatlığı vardı, soğuk su eklemek gerekmiyordu. Canlandığını hissetti. Ayaklarına süzülen kanlı suyu görünce yaranın açıldığını anladı. Kurulandığı kanlı havluları yere attı. İrice bir parça pamuk alıp bol miktarda tentürdiyot dökerek yarasının üzerine bastırdı. Acı beynine bıçak gibi saplandı. Bayılmamak için duvara yaslanmak zorunda kaldı. Acıya alışana kadar tamponu yaranın üzerinde tuttu. Bulduğu antibiyotik tozunun kapağını ağzıyla açtı ve hepsini yaranın üzerine serpti. Başka bir tampon koyup bandajlayarak bandı birkaç kez de beline doladı. Çantasından bir takım beyaz iç çamaşırını çıkarıp

Siyah Mav

giyindi. Ayağına keten bir pantolon ile spor ayakkabı geçirdi. Ecza dolabından yedek tampon, bant ve bir kutu antibiyotik tozu daha alıp çantasına attı. Bir elinde lambayla salona geçti. Lambayı masanın üzerine koyup etrafı kolaçan etti. Haritayı katlayıp çantasının gözüne yerleştirdi. Masanın öbür tarafına,

Arifin kıyafetlerinin asılı olduğu tarafa doğru yürüdü. Şortunun cebinden arabanın anahtarlarını aldı. Cüzdanına bakmak için duyduğu isteği yatıştırdı, olduğu yerde bıraktı. Hawaii gömleğini iki eliyle tutup yüzünü içine gömdü, uzun uzun kokladı. Bir hıçkırık yükseldi bedeninden ve daha fazlasına izin vermedi. Gömleği tişörtünün üzerine giydi, lambayı üfleyerek söndürüp çantasını aldı. Kapıya yaklaştığında çakılıp kaldı: bir ışıldak kulübenin önünü tarıyordu. Geri çekilip kapıdaki delikten bakmadan önce biraz bekledi. Kıydan elli metre kadar uzakta bir Zodyak vardı ve ışıldağı iskeleyle yönelmişti. Bunu fırsat bilip dışarı fırladı. Kapıyı kilitleyip anahtarı kulübenin arkasındaki fundalığa fırlattı. Cipi park ettikleri tepeye doğru koşmaya başladı.

Arabayı asfalt yola kadar farlarını yakmayı göze alamadan yavaş yavaş , dikkatle sürdü. Yola çıkmadan önce sağını solunu yokladı, boştu. Saatine baktı, 02.30'du. Bozuk yol yüzünden beli endişe verici şekilde zonklamaya başlamıştı. Sola döndü. Yolun düz-günleştiğini fark edip cipi arazi vitesinden çıkarttığında biraz rahatlamıştı. Yol, yukarı doğru virajlı ve dik bir şekilde tırmanıyordu. Antalya-Kaş anayoluna bir kilometre kalana kadar yolda başka araç görme-

224

3İ rol Oğuz

di. Dikiz aynasına baktığında arkadan gelen bir arabanın farlarını fark etti. Vadinin aşağısındaydı ve aralarında epeyce mesafe vardı. Bu, her kimse, farlarının virajlarda verdiği görüntüden anlaşıldığı kadarıyla çok hızlı yol alıyordu. Suat gazı kökledi. Motorun yükselen homurtusuyla birlikte cip, ok gibi öne fırladı. Arkadaki araba kendisine yetişmeden anayola çıkmak için dua etti. Duası kabul olursa takip eden araç, Suat'ın hangi yöne gittiğini kestiremeyecekti. Antalya yoluna sapmaları fazla uzun sürmezdi, boş ümitler beslememeliydi. Anayol, Suat'a, yol kenarına bir yerlere saklanma şansı verecekti. Böylece araç onu görmeden, önünden geçip gidebilirdi, ama böyle giderse daracık yolda Suat'ın şansı yoktu.

Suat son sürat anayola fırlayınca arabası savruldu ve direksiyon kontrolünü kaybedip kendini yolun öbür tarafında buldu. Kendini toparlayıp tekrar kendi şeridine geçerek yönünü düzeltmeyi başardı. Bu arada savrulmadan dolayı belini çok kötü çarpmıştı. Duyduğu acıdan gözleri yaşarsa da bakışlarını aynadan ayırmıyordu. Arkasından henüz hiçbir ışık görünmüyordu. Bir kilometre kadar yol aldıktan sonra yokuş aşağı giderken, sağda, anayoldan zor görülen bir patıkayı fark edip frenlere yüklendi. Keskin bir patinajla durup hemen geri vites takarak patıkaya daldı. Arkasındaki aracın, bu arada kaldırdığı tozları görmemesini diledi. Büyük kaya parçalarına çarpan tekerlek seslerinden kuru bir dere yatağına girdiğini düşünüp soğuk soğuk terledi. Az sonra yol düzleşti. Bir zamanlar hayvanları kapatmak için kaba çitlerle

Siyah Mavi

225

çevrilmişboş bir alana gelmişti. Motoru susturup farları kapattı. Kafasını yan koltuğa yaslayıp gözlerin yumdu. Burada uyumayı göze alamayacağını özellikle biliyordu, ama tükenmişti; üst yoldan farların geçip geçmemiş olması artık umurunda değildi.

Uykusundan sıçrayarak uyandı, saatine baktı. Yirmi dakikadır uyuyordu. Ter içindeydi. Ateşinin çıkıp çıkmadığını merak etti. Belindeki zonklamayı artık hissetmiyordu. Su bulmak için çevresine sakındı. İçindeki su iyice ılınmış yarım pet şişe buldu, büyük bir yudum aldı. O sırada Arifin taktığı beanie şapka değdi eline, kafasına geçirip kontağı tekrar açtı, motoru çalıştırıp arazi vitesine taktı. Manevra yapıp cipi döndürdü. Araba, az önce geldiği yoldan sarsıla sarsıla ıssız anayola çıktı.

Antalya'ya kadar kalan yol boyunca gördüğü araçlar otobüs veya kamyondu. Gözkapaklarını açık

tutmaya çalışarak cipi şehrin eski kısmına sürdü. Gökyüzü pembeleşmeye başlamıştı. Bir sokağa girip park etti. Kapılan kilitledi ve koltuğunu yatırdı. Hemen uyudu.

15 temmuz perşembe Antalya, Kaleiçi Saat 08.47

Suat, derin uykusunda kâbuslar görüyordu ve bunlar özellikle sualtila ilgiliydi. Sanki Alice Harikalar Diyarı'nda gibi, garip yerlerde dolaşıyordu. Herkes, sorduğu sorulardan kaçıyor, kalbinde hissettiği derin acının nedenini öğrenmek istiyor, herkes biliyormuş gibi davranıyor, ama asla açıklamıyordu. Birisi maskesindeki cama sert bir cisimle vurdu. Gittikçe daha sert vuruyordu. Bu, kancalı zıpkının ucuydu. Bu sefer öylesine sert o kadar sert vurmuştu ki, cam kırılacak sandı. Gözlerini açtı. Kör edici bir ışık vardı. Başını çevirip camdan dışarı baktı. Zihninde, önce diken gibi kara bıyıklarıyla, yüzü öfkeli lacivert resmî şapkalı bir yüz belirdi.

"Yasak! Yasak!" Elinde tuttuğu düdükle cama vurarak bağınıyordu . Suat pencere camını indirdi.

"Kusura bakma, şimdi gidiyorum." Bunu duyan

228

Biröl Oğuz

zabıtamemuru şapkasını geri itip topukları üzerinde yaylandı.

"Seni yabancı turist sanmıştım!" dedi.

Suat, adamın beyninde bir sorunu olduğunu, ama yeni uyandığı için bunu kavrayamadığını düşündü.

"Cadde, saat 08.30'dan sonra trafiğe kapalı, ya!" Nefes alıp vermeden açıklama yapıyordu. Suat bulunduğu yere bir göz attı. Şehrin en turistik yerine park etmişti. Caddenin iki tarafında halı, ucuz hediyeelik eşya ve deri satan mağazalar sıralanmıştı. İki mağaza sahibi zabıtanın arkasında durmuş, kızgın ama meraksız bakışlarla seyrediyordu. Biri çekirdek yiyor, diğeri sigara içiyordu. Erkek olsaydı kızacaklardı, turist olsaydı ona dükkanda bir sandalye gösterip çay içmeyi teklif etmiş olacaklardı. Kontağı çevirip gitmeye hazırlanırken zabıta hâlâ anlatmayı sürdürüyordu.

"Hoşça kal." Elini sallayıp cipi sokağın sonuna doğru sürdü. Evlerin bulunduğu bir sokağa gelene kadar kafasının ortasından yarılacağı, gözlerinin parlak gün ışığından oyulacağını sandı. Koltukta kıpırdamadan uyuduğu için bütün vücudu tutulmuş, beli de yeniden sancımaya başlamıştı. Cipi tekrar park etti. Kulübedeyken doğrudan havaalanına gitmesinin yanlış olacağını düşünmüştü. Burns ve adamları onun İstanbul'a hareket eden ilk uçağa binmesini beklerdi. Suat, arabanın arka koltuğunu kontrol etti, bir parça ipten başka şey yoktu. Arifin şapkasını kafasına takıp gözlüğünü alarak cipten indi. Çantasını sırtına asmayıp elinde taşıdı. Arabayı kilitleyip anahtarları elinde sallayarak cebine koydu.

Siyah Mavi

229

Güçlkle birkaç yüz metre yürüyüp rastladığı ilk taksiye THY bürosuna gitmek istediğini söyledi. Büroda, sabah sabah tırnaklarını törpüleyen orta yaşlı bir kadından başka kimse yoktu. Evlilik soyadını kullanıp 16.45 uçağı için bir bilet aldı. Bürodan çıkıp taksiyle geldiği yöne döndü. Yüz metre kadar ileride rastladığı küçük bir otele girip oda istedi. Parasını peşin ödeyip resepsiyonun arkasından çıkan adamın peşine takıldı. İki kat çıktıktan sonra odasına girdi. Teşekkür edip anahtarını aldı, kapıyı kilitledi.

Panjurları indirip yatağın üzerine oturdu. Çantasından uydu telefonu çıkardı, Feyzullah'ın numarasını aradı, bu akşam çalışmamasını umdu. Hemen cevap verdi, sesinden onun hareket halinde olduğunu anladı.

"Feyzullah?"

"Buyur Abla?"

"Beni pazartesi gecesi aldığın yerden tekrar alır mısın?"

"Hayhay Abla. Kaçta?"

"Oğlun kaç yaşında?"

"Anladım Abla!"

"Gazeteciyi aramam istiyorum, beni almaya onunla gel. Önemli olduğunu söyle, anlayacaktır."

"Anlaşıldı."

"Hoşça kal Feyzullah."

Ayakkabılarını ve tişörtünü çıkardı, kolundaki saatin alarmını ayarladı, yatağa yığıldı.

15 temmuz perşembe İkitelli, İstanbul Saat 19.05

"Fikrini mi değiştirdin?" diye sordu Cengiz. Taksinin ön koltuğundan arkaya dönüp arabaya binmeye çalışan Suat'a kucağındaki orkideleri işaret ederek sürdürdü. "Bunların tanesinin kaç para olduğunu biliyor musun ?"

Suat konuşmasını gazetenin İkitelli'deki otoparkında bitirdi. Cengiz, Suat'ın açıklamaya çalıştığı olayın boyutlarını duyunca şaşkınlıktan dili tutuldu. Arabadan, anlattığı hikâye üzerinde çalışması gerektiğini mırıldanıp sendeleyerek indi.

"Şimdi nereye Abla, Gümüşsüyü?" Feyzullah'ın bir saattir ağzından çıkan tek söz, bu soruydu.

"Hayır, Bebek. Hilmi'ye gidip onu yeni motoru ile motorcu arkadaşlarını göreceğime söz verdim, işten sonra orada buluşuyorlar, biliyorsun." Suat, ona henüz yalnız kalmaya hazır olmadığını anlamaması için ince bir açıklama yapmıştı.

232

3 i r o I Oğuz

TEM'ikullanıp köprünün gişelerine varmadan önceki sapaktan çıkarak Cengiz Topel'den Küçük Bebek'e indiler. Feyzullah taksiyi Pate Cafe'nin önündeki boş taksi durağında durdurdu. Suat'ın arabadan çıkmasını bekledi. Suat, arabadan çıkmayıp arka camdan dışarı baktı. Motorlar yolun karşı tarafına dizilmiş duruyordu. Sanki Le Mans'ı başlatacak bayrağın inmesini bekler gibiydiler. Bazıları motorlarının üzerine oturmuştu. Yüzünde mutluluk saçan bir gülümsemeyle yeni bulduğu arkadaşlarının arasına oturmuş minyon Hilmi'nin dışında, çoğu orta yaşlı, koca göbekliydi. Hilmi, siyah deri pantolonu ve Dylan'ın Triumph tişörtünün koluna sardığı sigara paketiyle ful aksesuvar görünüyordu. Bu görüntüsünü Wild Ones filminden çıkmış Brando tarzı bir kep tamamlıyordu. Suat'ın yüzünde bir gülümseme belirdi, gözleri

sulandı.

Sonunda, "Gidelim!" dedi.

"Eve mi?"

"Hayır, daha değil."

" Tarabya?"

"Evet, iyi fikir."

Feyzullah arabayı çevirdi, Hilmi'nin yanından geçtiler; farkında bile değildi. Trafik yoğundu, Bo - ğaz'da ağır ağır ilerliyorlardı. Suat, Boğaz'ın sularına bakarken bu duruma gönülden razıydı. Akdeniz'in suyunun Boğaz suyuna benzemediğini görünce, "Al- lahımşükürler olsun!" diye düşündü. Arabanın burnunu Aşıyan'a doğru döndürdüler. Durdukları yerde park etmeye izin veriliyordu. Suat öne eğilip Feyzul -

S i y a h Mavi

233

lah'a arabayı park etmesini söyledi.

Arabadan güçlkle çıktı. Beli en küçük bir harekette zonklamaya başlıyordu. Güneş battığı için ayrılanlar ile hâlâ yüzmeyi sürdürenlerin bulunduğu yere doğru ağır adımlarla yürüdü. Ayakta durup suya atlayan çocukları seyretti. Bir müddet, yanında durup kendisini seyreden sekiz yaşlarındaki çocuğu fark etmedi. Adı, hiç şaşırtmadı, ama gözleri Suat'ın yüreğini sızlattı. Elindeki orkidelere bakıyordu.

"Abla, bunlar ne çiçeği?"

"İyi yüzer misin?"

"Balık gibi Abla."

"Akıntının en kuvvetli olduğu yere kadar yüzebilir misin ?"

"Bahse girelim mi?" Elini Suat'a doğru uzattı. Suat gülümsedi.

" Hayırsana kalpten inanıyorum" dedi ve çocuğa sordu.

"Bu çiçekleri alıp akıntının en kuvvetli olduğu yerde benim için bırakır mısın?"

"Elbette." Sağ eliyle çiçekleri kavradı. Uzun atlamaya hazırlanan atlet gibi ileri geri gidip geldi. Daha sonra koşup kendini sulara bıraktı. Çizgi film karakterleri gibi, hareketleri havada donmuş bir halde atladı. Suyu düştüğünde çiçekleri tutan eli başının üzerindeydi. Tek kolla, orkideleri suya değıdirmemeye çalışarak yüzmeye başladı. Akıntının kuvvetli olduğu ve güneş ışığının hâlâ dokunduğu noktaya, bazen sırtüstü, kimi zaman da yan yan yüzdü. Durdu. Islak kafasında batan güneşin kızılığı parlıyordu. El salla-

234

Birol Oğuz

di. Suat karşılık verdi. Sonra elindeki orkideleri suya bıraktı. Akıntı, çiçek demetini döndüre döndüre sürüklemeye başladı. Çocuk bir an, akıntının kuvvetiyle oluşan çekme gücüyle yavaş yavaş suya gömülen orkidelere baktı ve sonra suya dalıp geriye yüzmeye başladı.

Suat dönüp arabaya yürüdü. Feyzullah arabasına dayanmış, kâhyayla koyu bir sohbete dalmıştı. Suat'ı görünce ayağa kalkıp yanına-gelerek binmesi için kapıyı açtı. Bindikten sonra tekrar yoğun trafiğe karıştılar.

"Tarabyamı?" Feyzullah, plan değişikliği olup olmadığını kontrol etti.

"Daha öteye."

"Sarıyer?"

"Daha da öteye.Dünyanın ucuna." Suat konuşurken içinde biriken hıçkırıkları artık engelleyemeyeceğini biliyordu. Hıçkırdı. Bir daha hıçkırdı. Babası öldüğünden beri hiç böyle ağlamamıştı. Feyzullah hiçbir şey söylemedi, aynasından bakmadı; hiç huzursuz da olmadı, sadece arabayı sürdü. Gözyaşları yanaklarından süzülürken Suat, Feyzullah, Arif ve babası gibi adamlara artık çok ender rastlandığını düşündü ve mırıldandı:

"Dünyanın ucuna."